

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
12. децембар 2017. године

(Седница је почела у 10.00 часова. председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 91 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 99 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, своје питање упућујем председнику Народне скупштине.

Већ је прошло годину и по дана од конституисања Народне скупштине у овом сазиву, а ми још нисмо донели пословник о раду. Народна скупштина, што се противи свим парламентарним демократским традицијама, што се противи основним принципима парламентарног права као посебне гране права, још увек ради по досманлијском пословнику.

Због тога упадамо у све веће дубиозе, у све веће проблеме, у све већа кршења основних уставних принципа. На пример, закон о буџету, који се доноси сваке године, један је од најважнијих закона. Ако падне закон о буџету, аутоматски пада и Влада, а ми тај закон доносимо практично у ситуацији кад скоро ниједан народни посланик о њему неће моћи да дискутује.

Десило се то што се никад није десило од обнове српског парламентаризма. Не дај боже да се десило у 19. веку, у ондашњој Српској народној скупштини, била би побуна. Власт и опозиција би се моткама јурили по Београду, толико је био снажан осећај за демократију код наших предака из 19. века. Краљ, кад би изненада распустио Народну скупштину, страховао је од побуне и од пуча. Код нас мирно пролази да се закон о буџету веже са још 30 закона, који имају неке везе или немају никакве везе с њим, из једног јединог разлога, да би се спречила расправа о буџету.

Закон о буџету би морао самостално да се расправља, да га ништа друго не омета. Чак не би смела да важе никаква ограничења у погледу времена које користе народни посланици. Ако народном посланику треба два сата да говори о буџету, и ако очигледно говори сувисло, ако очигледно није полудео за говорницом, ми морамо мирно и стрпљиво да га саслушамо па макар даноноћно месец дана заседали.

А код нас је то докраја формализовано. Ми нисмо у стању ни да прочитамо Предлог закона о буџету, није нам остављено довољно времена, оптерећени смо другим законима. И сад наши народни посланици који су се спремали не могу да говоре о појединостима, неће моћи да говоре о амандманима, јер им је неко други појео време. У Пословнику стоји колико, 900 минута? Шестсто. Шестсто минута укупно сви могу да говоре. И сад се владајућа странка договорила да изађу са небулозним амандманима, који нису технички могући, Влада им је тако и одговорила али они настављају да троше то време да би онемогућили нас који критикујемо буџет да било шта кажемо. То је нешто што је недозвољиво.

Морамо да водимо рачуна о угледу наше државе, а углед наше државе се не заснива на увођењу реда у Народној скупштини камцијом и прогоном опозиције, него се углед државе, демократски углед државе, чува толерантним односом према опозицији, поготово кад се расправљају овако важни, суштински закони.

Власт, када је расправа о буџету, мора највише да буде толерантна према опозицији. Власт мора буквално да омогући опозицији да каже шта хоће.

(Председавајући: Приводите крају, колега Шешељ.)

Поготово власт која има комотну већину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Војислав Шешељ: Не постоји...)

Затражите реч за још једну реченицу.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Затражио.

Не постоји могућност да падне предлог закона о буџету, ви сте ту мирни, него постоји могућност да се нешто непријатно пред јавношћу каже о буџету. Е, тога се бојите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Моје прво питање упућујем републичком јавном тужиоцу, госпођи Загорки Доловац, које гласи – да ли је и шта урадила поводом иницијативе за подношење предлога за забрану рада организације Национални српски фронт, коју смо Зоран Живковић и ја поднели на писарници Тужилаштва још 5. децембра ове године, пошто републички јавни тужилац у својој надлежности има управо предлагање забране деловања организација које раде супротно Уставу и закону, а ми имамо доказе да се управо то дешава са организацијом Национални српски фронт и, дакле, шта је она урадила по овој нашој иницијативи да би је у форми предлога и упутила Уставном суду онако како надлежност њој и даје.

Ова организација, подсетићу, регистрована је у марту 2016. године и сматрамо да је само параван за деловање Горана Давидовића званог Фирер, који је у бекству у Италији већ готово десет година након напада на антифашистичку колону у Новом Саду, и да је ова организација параван не само за њега већ и за његову бившу организацију Национални строј.

Госпођу Доловац подсећам и да новоосновани Национални српски фронт већ више од годину дана континуирано у службеним просторијама Града Београда одржава јавне скупове на којима пропагира националну, верску и расну мржњу и оружану борбу против свих других и другачијих. Између осталог, залаже се за друштво засновано на дискриминацији одређених етничких, верских, сексуалних група, што је, као што сам рекла, супротно не само закону већ и Уставу Републике Србије.

А најфреквентнији сарадници тог Националног српског фронта јесу британски профашисти Ник Грифин и Џим Даусон (*Jim Dowson*), он се представља и као Џејмс Даусон, негатори Холокауста, пропатори исламофобије, и јако ми је важно да у стенографске белешке уђе свака реч коју овде изговорим, и којима је већ забрањен улаз у Мађарску. Али се они зато слободно шетају по Републици Србији, по граду Београду и то по службеним просторијама Владе Републике Србије, у Канцеларији за КиМ.

То питање сам поставила прошли пут и одговор од директора Канцеларије за КиМ нисам добила о томе како Грифин и Даусон у загрљају са Мишом Ваџићем бораве и састанче у службеним просторијама Владе Републике Србије, у Палати Србија.

Отуда и моје следеће питање за МУП и министра Стефановића. Да ли је ишта иницирао, или је иницирано, поводом забране уласка у Републику Србију овим већ доказаним профашистичким идеолозима Грифину и Даусону, с обзиром на то да Закон о странцима то омогућава? По мом дубоком уверењу, постоји више основа, по више тачака из члана 11. Закона о странцима, да би се иницирала забрана уласка овим британским држављанима и профашистичким пропагаторима у нашу земљу.

Када смо већ код Даусона и Грифина, питам опет републичку јавну тужитељку, госпођу Доловац, докле се стигло у поступању поводом претњи смрћу које су ми упућене пре више дана, с обзиром на то да је МУП објавио да је извесни Томо Ловрековић приведен, што сам сазнала из медија, да је потом пуштен, што сам такође сазнала из медија, па пошто из медија или обраћања јавности Тужилаштва и МУП-а сазнајем оно за шта сам најдиректније заинтересована с обзиром на то да су претње смрћу упућене мени лично, питам да ли је у току истраге приведен и Миша Ваџић, с обзиром на то да је он лице које је интензивно пропагирало и објављивало претње смрћу које је потписивао Ловрековић. Дакле, за мене је то блиска сарадња.

Такође питам МУП и министра полиције да ли су током истраге дошли до фазе да се баве локалом „Две бачве“, с обзиром на то да и Национални српски фронт и те групације десничара заједно са Даусоном очигледно врло често тамо бораве. То, иначе, они сами објављују на својим профилима на друштвеним мрежама – врло лак посао и доступни докази и полицији и Тужилаштву. И занима ме да ли је локал „Две бачве“ дошао у фазу истраге МУП-а и полиције. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, председавајући.

Моје питање је за министра здравља, министра Лончара, и оно гласи – шта министар и Министарство намеравају да раде са Клиником за инфективне болести у Београду?

Ја лично поздрављам било каква улагања у здравство, и то да ће се у Нишу отворити сада нови клинички центар, и сматрам да се у здравство премало улаже, али Инфективна клиника у Београду јесте референтна установа која лечи пацијенте из целе Србије, из Републике Српске и из Црне Горе. Она је грађена 1926. године и данас се налази у потпуно декрепидном стању; зграда пуца, она је павиљонског типа и напосто није

је могуће поправити, нити она може да одговори данас на оне потребе нове патологије инфективних болести које се јављају не само у Србији него и у свету. Оно што је битно рећи јесте да је, рецимо, 1926. године, када је клиника грађена, на сваком спрату било по једно купатило, што је тада, наравно, био хит, јер већина људи то није имала у својим кућама. Међутим, данас нема нити адекватних соба за изолацију, нити има адекватних одељења нити адекватног начина рада.

Данас, када је Србија на мигрантској рути, Инфективна клиника добија још веће значење, не само за Србију него за цео регион, па ако хоћете и за Европу. Када буде примљен неки од миграната на Инфективну клинику, који има високу температуру, онда лекари обично моле бога да је то „обична инфлуенца“ а не нека хеморагијска грозница или нешто што би могло да доведе до епидемије сличне оној коју смо имали са вариолом вером 1972. године, а ми који смо мало старији тога се јако добро сећамо.

Руководство клинике је у неколико наврата писало и тражило изградњу нове, адекватне зграде, чија би цена била прилично скромна – говори се о седам до осам милиона евра, овако угрубо. Обрађало се и Клиничком центру Србије и Министарству здравља и Институту за јавно здравље и сви су били богзна како „за“, међутим није било одговора.

Верујем да данас, у време када расте број инфективних болести, када расте број болести које преносе зглавкари и инсекти управо због глобалног загревања, када имамо трансплантације па због имуносупресије инфективна клиника игра велику улогу, резистенција на антибиотике, потом геријатријске разне болести које захтевају такође интервенцију на инфективној клиници, да се ради најпросто о томе да се не разуме довољно значај те клинике.

Међутим, остаје горак укус у устима јер је та клиника укњижена на два хектара и 64 ара и постоји оправдан страх, не само мој него и колега које тамо раде, а и грађана и Београда и Србије, пошто се тај терен налази прекопута Храма Светог Саве, овамо према реци Сави и Клиничком центру, да то није неком запело за око. Надамо се да није, па бисмо желели да чујемо шта о томе имају да нам кажу министар Лончар и Министарство.

Друго питање такође иде на адресу министра Лончара, а ради се о иновативним лековима за хепатитис Це. Наиме, свуда у окружењу имамо нове лекове, чак и у Босни и Херцеговини и у Албанији, о Хрватској и Словенији нећемо ни да говоримо, само се код нас људи лече „интерфероном“ и „рибавирином“, који су свуда у Европи напуштени још 2014. године. Постоје и лекови у Индији и у Египту...

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Рашковић.)

... Али они не могу да се увезу због лиценце. Тако да, ево, питам господина министра – када ће ови лекови за лечење хепатитиса Це бити стављени на позитивну листу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање је Тужилаштву за организовани криминал. Молимо вас да нам доставите образложење да ли је и због чега донесена наредба о одустајању од даље истраге против Млађана Динкића, која је покренута крајем 2014. године због сумње да је Динкић као гувернер Народне банке извршио продужено кривично дело злоупотребе службеног положаја тако што је имовинску корист од преко 730 милиона динара прибавио банкама, а та истрага обустављена је 26. децембра 2016. године.

Банке којима је прибавио корист јесу Национална штедионица, Делта банка (касније Интеза), Комерцијална банка, Панонска банка (такође касније Интеза), Меридијан банка (касније Креди агрикол банка), Агробанка, Креди банка, Новосадска банка (касније Ерсте банка), Војвођанска банка, МБ банка Ниш, Металс банка (односно касније Развојна банка Војводине), Кулска банка (касније ОТП банка) и Прва предузетничка банка (затим ЛХБ, па НЛБ банка).

Даље, питање министру унутрашњих послова – да ли су у току истражни или предистражни поступци против Млађана Динкића, с обзиром на то да је истрага покренута 2014. године због сумње да је Динкић као гувернер Народне банке извршио продужено кривично дело злоупотребе службеног положаја обустављена и да и даље нису разрешене бројне сумње о томе да ли је Динкић злоупотребљавао службени положај док је обављао јавне функције?

Следеће питање је председнику Републике Србије – да ли је Млађан Динкић и даље ваш заменик у Комитету Владе за сарадњу са Уједињеним Арапским Емиратима? Колика је плата на тој функцији и који су досадашњи резултата рада овог комитета? Да ли и даље сматрате да је Млађан Динкић починио кривична дела због којих треба да заврши у затвору, као што сте то говорили 2006. године?

Даље, питање Министарству просвете. У Предлогу буџета за 2018. годину, код расподеле средстава за Министарство просвете, под разделом 483, намењује се износ од готово 195 милиона динара за новчане казне и пенале по решењима судова. С обзиром на то да Унија синдиката просветних радника већ неколико година упозорава да се на овај начин огроман новац из буџета издваја за плаћање несавесног вођења школа од

стране руководилаца, молимо да нам одговорите о каквим казнама је реч и да ли се против руководилаца школа који су одговорни за то што је школа добила казну воде дисциплински или други поступци.

Такође нас занима када планирате да испуните Споразум о решавању спорних питања, који је Влада Србије потписала са синдикатима просветних радника још 2015. године.

Да ли Министарство има у плану да ради на додатном повећању плата наставног кадра, будући да овим буџетом однос зарада између првог и седмог степена износи испод један према два, што је у односу на друге струке и области готово неупоредиво и врло понижавајуће?

Да ли је Министарство просвете испоштовало све оно што је предвиђено у Споразуму о прекиду штрајка?

Следеће питање је за Мају Гојковић. Када ћете прихватити да на полиграфу са мном утврдимо да никада нико није дотакао вас нити било коју другу жену и да је изјава о модрици лажна? Ја сам више пута јавно позивала да то утврдимо на полиграфу.

Друго питање за Мају Гојковић је када ће сазвати скупштинску седницу на тему Косова и Метохије, да се на ту тему расправља овде где је место а не на некаквом срамном унутрашњем дијалогу који води Александар Вучић како би нашао образложење за своју велеиздају Косова и Метохије.

Следеће питање је за РЕМ – колика је месечна надокнада коју је „Пинк“ дужан да плаћа РЕМ-у, да ли је плаћа редовно и колики су то износи? Колико тренутно „Пинк“ дугује РЕМ-у?

Следеће питање је – да ли је у периоду од 2014. до 2017. године вршен инспекцијски надзор од стране РЕМ-а према „Пинку“...

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Јањушевић.)

... Да ли је програм емитован из Србије или са територије Босне и Херцеговине, како је „Пинк“ тада био у обавези? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марија Јевђић.

Изволите.

МАРИЈА ЈЕВЂИЋ: Захваљујем.

Питање упућујем Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, односно министру Ђорђевићу.

Поштовани министре, разлог због ког данас постављам питање јесте проблем неколико хиљада деце са инвалидитетом, чији се родитељи, тј. породице суочавају са проблемима и потешкоћама сваког дана. У 24% породица један од родитеља је морао да одустане од посла да би се старао о детету, јер је тој деци потребна стална нега и пажња, због чега родитељи нису у ситуацији да раде и остају без прихода.

Сматрам да нико не може боље да се стара о детету од самог родитеља и да треба да учинимо нешто да помогнемо тим породицама. Подржавање једног родитеља и признавање том родитељу статуса који се признаје хранитељима од изузетне је важности за тешко болесну или децу са инвалидитетом, којима је за опоравак и достојанствен живот прекопотребно да остану да живе у свом природном окружењу, окружени члановима своје породице.

Родитељи желе да се изједначе са хранитељима, да стекну иста права, јер су хранитељи за то плаћени и до 50.000 динара а родитељи су скроз искључени из овог система подршке. Родитељи су, уз све проблеме са којима се суочавају због болести деце, још и на рубу материјалне егзистенције.

Ја првенствено као родитељ, а затим и као народни посланик који у овом парламенту представља Јединствену Србију, а за нас је породица стуб друштва, постављам питање – да ли у Министарству раде на предлогу закона о социјалној заштити? Да ли су се састали са представницима удружења које чине родитељи деце са сметњама, који су покренули иницијативу за увођење статуса родитељ-неговатељ и добили више од 60.000 потписа, с обзиром на то да је усвајање оваквог закона од изузетне важности да би се регулисала елементарна права и економски положај породице деце са инвалидитетом? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Енис Имамовић.

Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, председавајући.

Пре неколико дана, тачније на Међународни дан људских права, на Београдском сајму је одржан Сајам националних мањина. На том сајму директорка Канцеларије за људска и мањинска права, Сузана Пауновић, изјавила је да су акциони планови за поглавља 23 и 24, а нарочито онај део који се тиче националних мањина, израђени и донети уз сагласност представника свих националних мањина и она је само једна у низу представника државе која у јавност по овом питању износи апсолутне неистине.

Представници Бошњака не само да нису дали сагласност на овакав акциони план, већ сви ми који носимо легитимитет представника Бошњака тражимо и инсистирамо на хитној ревизији тог акционог плана, зато што су из оваквог какав је усвојила ова Влада избачени сви они захтеви легитимних представника Бошњака.

Дакле, што се Бошњака тиче, овај план је нелегитиман, нелегалан и апсолутно не нуди ниједно решење за нагомилане проблеме са којима се бошњачки народ суочава у Србији, почев од нерешених случајева

прогнаних, несталих и убијених Бошњака у Санџаку током деведесетих, заступљености у судовима, тужилаштвима, полицији и другим државним органима са јавним овлашћењима, па чак и до уџбеника на босанском језику. Људи у Санџаку морају буквално да отимају своје право на образовање на босанском језику због тога што држава на све могуће начине поставља препреке и онемогућава остваривање овог права.

Тражим од премијерке Брнабић објашњење зашто Влада у домаћој и међународној јавности износи овакве неистине када је у питању процес доношења акционих планова за поглавља 23 и 24. Ми више од годину дана упозоравамо да је неопходно хитно извршити ревизију ових акционих планова.

Ви данас имате проблем да неке од најзначајнијих земаља ЕУ блокирају отварање нових поглавља управо због недостатка у спровођењу Акционог плана за Поглавље 23. Чак и министарка правде сада најављује како ће се приступити ревизији Акционог плана, иако нас је премијерка, тадашња министарка државне управе и локалне самоуправе, управо у овој скупштини убеђивала како акционе планове није могуће ревидирати.

Уместо да на време послушате људе који у овим областима имају много више искуства и знања од вас, ви, захваљујући вашој тврдоглавости, инату и упорном одбијању предлога који долазе, нарочито оних који долазе од Бошњака, трошите драгоцену време и заустављате Србију, не отклањате препреке које су нам у процесу европских интеграција.

Зато питам премијерку – да ли је директорка Канцеларије за људска и мањинска права, Сузана Пауновић, кажњена због изношења оваквих неистина у јавност, да ли је шефица преговарачког тима кажњена због оваквих пропуста у припреми преговора и отварања поглавља и када ће у овој земљи неко почети да сноси одговорност за оно што ради на одговорним местима?

С обзиром на то да сам и на почетку излагања споменуо Сајам националних мањина, тражим од премијерке и од директорке Канцеларије за људска и мањинска права објашњење коме је уопште пала на памет идеја да се на Београдском сајму, поред сајма аутомобила, пољопривреде, намештаја, организује и сајам националних мањина.

Дозволите да вам прочитам и дефиницију сајма. Сајам – састанак продаваца и купаца који се периодично одржава на одређеном месту ради директног трговања или ради закључивања трговинског пословања на темељу изложених узорака. Синоним за сајам је и вашар.

Не знам да ли ви схватате колики је ово ниво понижења и непоштовања када манифестацију на којој треба да буду представљени људи и култура грађана ове земље ви назовете „Сајам националних

мањина“. Овај случај можда и најбоље показује какав је однос Владе и како Влада види националне мањине у Републици Србији.

Поздрављам одлуку Бошњачког националног вијећа да због свега овога бојкотује...

(Председавајући: Приводите крају.)

... Овај догађај и позивам и остале националне савете да учине исто све док се не промене околности у којима се одржава Међународни дан људских права и док се не изврши ревизија Акционог плана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање постављам Министарству унутрашњих послова и премијерки Ани Брнабић, везано за набавку 710 полицијских аутомобила.

Наиме, пре неколико месеци је извршена набавка 710 „Шкодиних“ аутомобила за потребе полиције. Ја немам ништа против тога. Полиција треба да се опрема и треба инвестирати у то. Међутим, овде је спорно што представници државе, конкретно Министарство унутрашњих послова, као и сама премијерка, немају одговор на питање ко је добио тендер за испоруку 710 „Шкодиних“ аутомобила Влади Републике Србије.

То је проглашено као тајна из безбедносних разлога. Позвали су се на члан 128. Закона о јавним набавкама, где се апсолутно то не може сврстати. У том члану јасно стоји шта спада у набавке које се могу подвести под то да треба да буду тајне из безбедносних разлога, али аутомобили свакако не спадају у ту категорију.

С друге стране, Министарство унутрашњих послова је неколико година уназад такође имало набавке аутомобила мањих контингената, где су спроведене јавне набавке и јавно објављене на сајту. То буди додатну сумњу да овде постоје одређене коруптивне радње, јер уколико Влада и Министарство не желе да дају одговор грађанима Републике Србије, не желе да дају одговор новинарима и да са њима комуницирају, то буди одређене сумње да набавка није спроведена у складу са законом и да је неко имао одређене коруптивне интересе да се 710 аутомобила набави без тендера или на било који други начин.

Дакле, поставља се и питање да ли у овој проблематичној набавци има везе и данашњи градоначелник Чачка, а дугогодишњи директор „Ауто Чачка“, који је ексклузивни заступник „шкода“ аутомобила за Републику Србију. Према томе, позивам вас да одговорите на питање зашто се тај тендер крије и ко је добио тај тендер, уколико заиста желите да владате транспарентно, да се борите против корупције – на крилима те приче сте

дошли на власт – а не да то кријете и од грађана и од медија, да данас ми не знамо ко је потрошио паре грађана Републике Србије.

С друге стране, такође се поставља јако оправдано питање – ако држава даје субвенције за „Фијат“, ако ми имамо власничке уделе у „Фијат аутомобилима Србије“, па да ли није било нормално, и уколико већ треба на неки начин да се помогне привреда Републике Србије, да узмемо наша домаћа возила а не да узимамо страна возила, да би вероватно неко могао да обезбеди себи некакву корист?

Премијерка је рекла да они, одговарајући на то питање око „Фијата“, не практикују протекционизам, што није спорно, али, са друге стране, није одговорила зашто не практикују и транспарентност и не објаве тендер ко је и под којим условима добио да испоручи 710 „Шкодиних“ аутомобила МУП-у Србије.

Друго питање постављам председници Скупштине, госпођи Маји Гојковић. Питање је – зашто и докада ће да, злоупотребљавајући своју функцију, крши националне интересе Републике Србије, да унижава овај парламент заказивањем седница кршећи Пословник? Прекршила је Пословник, члан 157, везано за обједињавање расправе. Ово је материјал који је требало да ми као народни посланици у неколико дана прочитамо. Ово је само Предлог закона о буџету и мишљење на амандмане. Погледајте колико је то, 1.500 ситно куцаних страна, које смо ми добили за неколико дана да прочитамо.

Ово говори о томе да ви настављате праксу, обједињавањем 30 закона заједно са буџетом, да сакријете истину. Корак даље сте отишли тиме што сте као владајуће структуре сами себи поднели амандмане на предлоге закона који су пре буџета, како се не би уопште ни расправљало о буџету, зато што кријете истину. То је кршење националних интереса, јер грађани Републике Србије имају право да чују од својих представника мишљења о сваком законском акту који се тиче њихових живота и који се тиче Републике Србије. Ви то не дозвољавате грубо злоупотребљавајући функције у овом парламенту.

Дакле, крајње је време да се уведе ред у овај парламент, али ви то очигледно не желите, желите да грађани не чују ништа о законским предлозима који су ових дана у процедури. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, прво питање упућујем министру унутрашњих послова, господину Стефановићу, и министру за рад и социјална питања, господину Ђорђевићу – шта ће учинити поводом

сознања и врло оправдане сумње да је у општини Мионица из општинског буџета исплаћено 1.600.000 динара социјалне помоћи за тачно 40 лица, по тачно 40.000 динара, изгледа по некој уиграној шеми оног трећег лица из кафане, и да ће сва та средства завршити за финансирање политичке странке, мислим конкретно на Српску напредну странку? Све ово би било врло невероватно да се већ није дешавало, да већ није доказано и да не постоји никакав судски епилог.

Питање број два за министра Стефановића такође. Јавља нам се све већи број грађана из Пећинаца који трпе бруталну тортуру, притисак. Такође, јављају нам се и кандидати са разних листа, који се кандидују на изборима 24. децембра, да одустају од својих кандидатура. Грађани трпе притисак, бруталан притисак, да гласају јавно, јер локални челници СНС-а, одређени батинаши из црних ципова, више немају поверења у то да ће они гласати за њих, као и да немају, јер губе поверење, своје тзв. капиларне гласове.

Ја постављам питање министру Стефановићу – шта ће учинити да заштити све кандидате који се кандидују на изборима у Мионици и осталим општинама, шта ће учинити да заштити све грађане у овим општинама и да омогући минимум демократске атмосфере за одржавање избора?

Ово питам јер се већ дешавало да су у Врбасу киднаповани активисти Демократске странке, малтретирани, у Мионици брутално претучен кандидат за председника општине, да су достављени сви докази, без икаквог судског епилога. Шта ће господин Стефановић учинити да се тако нешто не понови и, још једном, да се обезбеди минимум демократских услова за одржавање ових избора? И ако не учини ништа, ДС ће се борити до краја да заштити интересе и у Мионици, и у Неготину, и у Костолцу и у Пећинцима.

Треће питање постављам господину Кнежевићу, министру привреде, као и господину Љајићу, министру туризма и трговине. Наиме, господин Кнежевић је Скупштину и посланике обавестио својим извештајем о раду да су судски спорови завршени и да су специјалне болнице „Сокобања“ у Сокобањи, Специјална болница „Меркур“ у Врњачкој Бањи, Специјална болница „Златибор“ у Чајетини спремне за продају.

Моје питање министру привреде и господину Љајићу је следеће – када, у којим роковима, по ком плану и да ли тај план постоји и на који начин ће се вршити приватизација ових специјалних болница? Ово питам јер грађани у овим општинама доминантно живе од туризма. Они страхују од оваквих потеза, траже врло јасан план шта ће се урадити, на који начин, по ком плану, јер они могу доминантно да утичу на њихове животе,

послове од којих живе, јер ове установе имају, да не кажем пресудан, утицај на здравствени туризам у овим општинама.

Дакле, било би катастрофално, било би погубно да се ове здравствене установе приватизују стихијски, без икаквог плана, без икаквих критеријума и рокова, и не дај боже да се приватизују по неким братским уговорима и шеријатском праву а не по законодавству Републике Србије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Приликом представљања Владе председница Владе Ана Брнабић је доставила грађанима и посланицима њихове биографије. Тада сам јој поставио неколико питања, ни на једно није одговорила током дебате, па ћу јој сада поставити иста та питања. Надамо се да ће поштовати правила и одговорити у законском року од 15 дана.

Значи, представила је све министре у тој Влади и, практично, кад им погледамо биографије, видимо да нити имају радно искуство, нити имају образовање које је потребно, значи ни знање ни радно искуство за позиције које обављају, а они су писали буџет, односно буџете министарстава које воде.

Рецимо, питање је шта квалификује Вулина за место министра одбране. Шта у његовој биографији баш њега квалификује за тај посао? Шта га је у претходној влади квалификовало за министра за рад и социјална питања?

Затим, шта Зорана Ђорђевића, који је у претходној Влади био министар одбране, квалификује да буде министар за рад и социјална питања? Шта у његовој биографији то говори? То што је био шофер гувернерке није квалификација; надам се да то није у ствари главна ствар због које је изабран на ову позицију.

Затим имамо кадрове који ништа осим политичког искуства немају, као што су Ружић и Антић из СПС-а. Значи, ниједан дан радног искуства мимо политике они немају. Шта их квалификује за државну управу и за енергетику?

Затим, шта квалификује министра Стефановића за полицију и унутрашње послове? Ни дана радног искуства у области безбедности нема. Сад је изабран и за координатора за службе безбедности, бироа који председник формира. Због чега је постављен на ту позицију? Дипломирао је на Мегатренду, докторирао је на Мегатренду. Шта га квалификује за ову позицију?

Затим, какве везе има министарка Михајловић са саобраћајем? Она је предавала у Првој економској школи, радила у ЕПС-у, Електроисток.

Такође је радила, односно ради као ванредни професор на Мегатренду. Какве ово везе има са саобраћајем?

Затим, Ненад Поповић у Влади. Шта ради тај човек у Влади? Буквално је уништио „Минел“. Значи, поред свих Карића, Динкића, Шарића и осталих којима полако застаревају предмети, и он је један од тих који су учествовали у пљачкашким приватизацијама. Шта ради у Влади? Како може премијерка уопште да говори о томе да се боре против корупције кад има још два министра у Влади који су хапшени, Горан Кнежевић и нови министар Горан Триван?

Какве ово везе има са областима које би требало да воде? Ниједан од министара нема квалификације. Због тога имамо буџете које имамо, који су катастрофални, где министар финансија покушава некако да одржи макроекономску стабилност, а никакве реформе ни у једној области нема. Грађани могу јако лепо то да виде. Једна област у друштву – здравство, просвета, култура, било која област – у коју је уведен ред? Шта квалификује ове људе и да ли је председница Владе иједног од њих бирала да буде министар?

Ми овде постављамо питања сваког уторка и четвртка, и сви они којима постављамо питања имају по закону обавезу да нам одговоре. Ово су питања – да грађани виде – која смо поставили председници Скупштине и председнику Републике Србије, који је претходно био председник Владе, и то 25 пута председници Народне скупштине, 34 пута досада председнику Републике. Ни један једини пут нисмо добили одговор. Да би грађани знали, кад поставимо питање, стручне службе га откуцају, пошаљу надлежном органу да одговори на њих. Ниједан одговор за годину и по дана нисмо добили.

Питање за председницу Народне скупштине, поново – због чега унижава достојанство Народне скупштине и организује гласање на звонце? Због чега то ради? Сваки пут посланици владајуће већине гласају на звонце!

Питање за председника Републике – зашто не поштује правила и не одговара на питања посланика? Питање за њега је, такође – кад говори о промени Устава, кад говори о дијалогу, да ли у ствари говори о томе да хоће да избаци преамбулу из Устава Републике Србије? Да ли је коалиција коју је СНС склопио са Харадинајем на Косову у ствари увод у то? Захтевамо одговоре! Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, прво питање упућујем министру правде и министру унутрашњих послова – да ли су њихова два министарства нешто предузимала по питању фиктивног субвенционисања 110 пројеката углавном непостојећих производних

погона које је исплаћивано из Покрајинског фонда за суфинансирање нових технологија за отварање погона у АП Војводини, а преко којих су Бојан Пајтић и Драгослав Петровић оштетили покрајински буџет за око 35 милиона евра?

Од 110 субвенционисаних предузећа 60-ак је врло брзо по добијању субвенција завршило у стечају, али и у милионским губицима, не испунивши одредбе уговора и не вративши субвенције. Да ли је утврђивана одговорност Бојана Пајтића, тадашњег председника Покрајинске владе, и Драгослава Петровића, тадашњег покрајинског секретара, пошто нису поднели ниједну кривичну пријаву за превару против фирми које нису вратиле субвенције и нису запослиле нове раднике како је то било прецизирано уговором?

Друго питање такође упућујем министру правде и министру унутрашњих послова. Током одржавања последњих локалних избора 2016. године Општинска изборна комисија у Бачу донела је 13. марта Одлуку о одбијању листе ДС, да би дан касније, 14. марта, Покрајинска влада, односно њена Канцеларија за инклузију Рома, која је припадала Покрајинском секретаријату за привреду и запошљавање, којим је руководио председник Покрајинског одбора ДС-а, Мирослав Васин, послала камион са 350 прехранбених пакета непостојећој канцеларији за инклузију Рома у Месној заједници Вајска у општини Бач како би обезбедила неопходне потписе за предају нове листе.

Оно што је најсрамније јесте да ни у једној општини у Војводини не постоји регистрована општинска канцеларија за инклузију Рома, поготово не у месним заједницама. На отпремницама за пакете стоји адреса непостојеће канцеларије у Вајској, а на наводној адреси те канцеларије, која се налази у Улици Пере Сегединца број 12, живи Зоран Петровић, који је био кандидат ДС-а за одборника у Скупштини општине Бач и који се на њиховој листи налазио на петом месту.

Поред тога што на адреси на коју је упућено 350 прехранбених пакета не постоји никаква канцеларија за инклузију Рома и што на тој адреси станује кандидат ДС-а за општинског одборника, занимљиво је да се на пријемници робе, уместо печата те непостојеће канцеларије за инклузију Рома Вајска, којој је помоћ наводно упућена, налази печат Удружења грађана „Ромкиње Бача“, које чак и није из Вајске већ из Селенче. Све указује на то да се не ради ни о каквој помоћи већ о класичном криминалу и куповини гласова.

Иста лица су били чланови кандидати ДС-а на локалним изборима и превозили су пакете камионом марке „мерцедес“ регистрованим у Лозници, а исто дело су починили и неколико дана касније, тачније 24. марта, када су

те исте пакете који су били паковани у, замислите, жуте кесе, делили у суседној Селенчи. Пошто је прича о куповини гласова путем непостојеће канцеларије за инклузију Рома у Вајској доспела у јавност, пар дана после тога регистровано је Удружење „Роми Вајске“, на чије име, али не и адресу, поново стиже нова количина прехрамбених пакета, овај пут у два камиона.

Адреса испоруке и поделе пакета није била адреса седишта Удружења „Роми Вајске“, већ је поново била адреса у Улици Пере Сегединца број 12, где станује кандидат ДС-а за одборника, Зоран Петровић, који је робу превозио овај пут својим личним камионом до оних чији гласови је требало да буду купљени, вероватно да случајно не забораве од кога су те пакете добили.

Питање гласи – да ли је министарство, и једно и друго, било шта повело по овим наводима? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од овлашћених представника односно председника посланичких група жели реч по члану 287?

Реч има народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, господине Арсићу, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у складу са чланом 287. Пословника Народне скупштине желим да искористим своје право и поставим питање министарки Нели Кубуровић и Министарству правде.

За време власти ДС-а радна места су се губила на сат, и у Београду и у читавој Србији. Подсећам вас, дугови које нам је ово жуто предузеће оставило у Граду Београду износили су 1,2 милијарде евра. Ова власт је успела да их смањи за 500 милиона. Сваки Београђанин је за 250 евра мање дужан у ове претходне три године. Оставили су нам у Београду пустош и у градској каси, оставили су нам огромне дугове и када је реч о београдским општинама, јавним комуналним предузећима. Били смо на корак од банкротства.

Управо је та коалиција, на челу са Јанковићем, Шапићем, Ђиласом и Јеремићем, коалиција ДС-а у више колона. Сви ови људи су, иначе, били чланови ДС-а или су били представници највиших органа ове странке када је она била на власти. Видим да је та коалиција створена и данас и да је једини њихов програм управо програм да се поново врате на власт. То нису нови људи. Није реч о новим људима на политичкој сцени Србије. То нису нови људи; ни Шапић, ни Јеремић, ни Јанковић ни Ђилас.

Подсећам вас да су Драган Ђилас и Шапић водили и управљали Градом Београдом. Један је био градоначелник, док му је Шапић био

помоћник. Они су Београдом владали тако успешно да су нам оставили огроман дуг од 1,2 милијарде евра, повећану стопу незапослености, радници у Београду су током ноћи остајали без посла. Остајали су без посла и радници у Раковици, и у Младеновцу, и у Гроцкој и у Барајеву.

За то време шта смо имали са друге стране што нам је оставила ДС у време док је владала Београдом на челу са Драганом Ђиласом и Шапићем? Имали смо пропале инвестиције. Ја ћу вас подсетити само на неке од пропалих инвестиција. Имали смо макету, реплику Теразија на Новом Београду, која је коштала 600.000 евра сваког грађанина Београда, уместо да та средства буду утрошена паметније – на изградњу неких школа, болница, вртића, путева, свега онога што недостаје Београђанима. Њихове пропале инвестиције и дан-данас можете видети на сваком ћошку у Београду. Имате подземне контејнере, имате различите малверзације и махинације око реконструкције Булевара револуције, имате огромне трошкове и огромне дугове које су фабриковали у време ДС-а када су управљали јавним предузећима у Граду Београду. Поменућу само неке од њих – „Београд пут“, „Београдски водовод и канализација“ имали су огромне трошкове и огромне дугове које су оставили нама у аманет.

Подсећам вас, са друге стране, док су се задуживали као јавна комунална предузећа, нису градили, и ми данас имамо ситуацију да околина Београда – ја вас позивам да дођете и да видите на шта личи околина Београда – нема ни канализацију, ни пут, ни воду, ништа што грађани једне велике престонице заслужују у 21. веку. Њих заиста нису занимали проблеми грађана Београда, њих је, могли сте видети, занимало нешто друго.

Молим министарку Нелу Кубуровић да ми одговори на следећа питања. До данас је остала без одговора дивља градња „жутог“ др Шапића. Имали смо, тако, наводе у медијима у априлу 2013. године где нас је један дневни лист известио да је др Шапић од Града Београда добио 18 ари земљишта око своје виле на Дедињу, што поменути господин никада досада није демантовао. Како је могуће да је др Шапић и десна рука тадашњег градоначелника Београда, Драгана Ђиласа, искористио свој утицај да од Градске управе на поклон добије тачно 1.884 м² атрактивног земљишта око Ауто-команде? Реч је о пет парцела које носе број катастарске општине Савски венац. Према тржишној вредности, закуп за ово земљиште по квадрату у делу града у ком Шапић има вилу безмало кошта око 140 милиона динара или 1,16 милиона евра. Питам вас – колико је Град Београд могао да приходује да је то земљиште било понуђено на лицитацији?

Такође постављам питање, медији су извештавали у 2013. години да је др Шапић узурпирао Улицу Лазе Лазаревића да би проширио плац своје

виле на Дедињу. Председник општине Раковица и некадашњи шеф Београдског одбора ДС-а, Александар Шапић, изгледа да заиста воли комфор, пошто је практично присвојио целу једну београдску улицу у општини Савски венац како би проширио своје двориште. Наравно, за то није одговарао. Дивља градња се не зауставља ни сада, и сада без дозволе др Шапић гради 627 квадрата стамбеног и пратећег простора.

Нажалост, пет минута није довољно да набројим све махинације, читав списак Шапићевих малверзација и шарених лажа. Нећу споменути да је нелегално сазидао кућу и базен, да је држави дужан 2,5 милиона динара на име пореза, да је плаћао закупнину вртића по троструко већој цени од тржишне, да је за гориво само за своје ципове и своје аутомобиле трошио 600.000 динара, да је плагирао свој докторат, о чему наводи Комисија Универзитета Унион, да је приватизовао општину Нови Београд, где ви данас не можете ниједан папир на тој општини да добијете без везе са др Шапићем, да је одбио да сруши и други ујаков објекат, да је од Драгана Ђиласа добио пет парцела на поклон док је Драган Ђилас био председник општине. Вероватно да све ове...

(Председавајући: Захваљујем, колегинице Стојковић.)

Ево, завршавам.

Вероватно да га све ове махинације квалификују да поново буде кандидат овог жутог предузећа. Међутим, грађани Београда немају кратку памет и неће им проћи даље уништавање наше престонице.

Стога молим све надлежне институције да испитају ове медијске наводе и да нас о томе известе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви из дана у дан настављате да понижавате Парламент, настављате да привилегујете представнике владајуће коалиције на све могуће начине и потпуно је очигледно да имате дупле стандарде.

Члан 287 говори о праву народних посланика да траже објашњења од председника Народне скупштине, министара итд. У ставу 2 каже да је то усмено, у једном обраћању, у трајању до пет минута. Госпођа или госпођица из владајуће коалиције је несметано говорила скоро седам минута, неколико секунди је фалило до пуних седам минута.

То је заиста срамно. Може се дозволити да неко 10-15 секунди говори дуже, да заврши мисао, али да говори дуже два минута, да ишчитава још два минута након истека времена оно што стоји на папиру, што му је дато да прочита, то је срамно.

Ви да имате имало осећаја за функцију коју сте, нажалост, прихватили, ако бисте некоме дозволили мало више права, то бисте дозволили представницима опозиције. А код вас је обрнуто – кад је опозиција, онда ригидно прекидате, а кад су представници власти, онда све може. И никоме ништа.

Ја не очекујем, као ни досад, да ћете ви, господине Арсићу, прихватити реалност и потврдити оно што је читава Србија видела да се десило. И ја ово нисам ни рекао због вас, него због грађана Србије, да би жигосали ваше антидемократско понашање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Е па, колега Шаровићу, пре него што мене жигошете, требало је да дођете на седницу у 10 сати, да присуствујете почетку седнице, а не да ушетате у овај парламент пре пет минута и да се одмах ухватите за Пословник.

(Радослав Милојичић добацује.)

Молим колегу Милојичића да ми не добацује.

Да сте дошли у 10 сати, знали бисте да је ваш председник посланичке групе и ваш председник странке, проф. др Војислав Шешељ, постављао први, или други, посланичко питање.

(Немања Шаровић: Пословник.)

Немате право. Сада, док вам одговарам, не могу да прекршим Пословник! Управо вам дајем одговор. Значи не могу да прекршим Пословник док дајем одговор на вашу рекламацију повреде Пословника.

Знали бисте, колега Шаровићу, да сам у пет минута и 30 секунди искључио микрофон вашем председнику посланичке групе...

(Немања Шаровић: Није тачно.)

Тачно је.

... И да је после тога затражио још додатног времена, које сам му дао.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

Према томе, ако је то важило за представника, или шефа, или како год хоћете да назовете, Посланичког клуба Српске радикалне странке, важи и за колегиницу Стојковић. И сви ови посланици су то овде видели. И немојте више да будете адвокат Демократске странке.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

Не одговарате.

(Немања Шаровић: Дозволите да одговорим.)

Реч има, по повреди Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, рекламирам члан 108, да се о реду на седници Народне скупштине стара председавајући. Немате ви шта неке да дајете или не дајете. Ви треба да поштујете Пословник, што сте досада чинили, али не знам заиста шта вам је последњих неколико дана са кршењем Пословника.

Ви сте дозволили Војиславу Шешељу да говори минут дуже од предвиђеног, а представници СНС два минута. Значи, сви ви из власти сте добили три минута укупно да говорите више него што је дозвољено. Ми из ДС-а смо поносни на то што никада нисмо добили од вас три минута дуже да говоримо. Ви сте изашли из истог шињела, и ви и СРС. Ви заједно чините владајућу коалицију, заједно сте на власти и мени је то потпуно јасно, али ја ово не говорим због вас, господине Арсићу, у нади да ћете ви променити вођење седнице и тај начин. Говорим због грађана Србије, да знају да је једино ДС прави противник СНС-а и једина има капацитете да вас промени и да вас смени.

Немам ја илузију да ћете ви променити начин вођења седнице. Па људи моји, Србија је земља у којој је Драган Марковић Палма изабран за Најевропљанина...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче...

(Радослав Милојичић: Не знам зашто сте ме искључили.)

Зато што више не говорите о повреди Пословника. Значи, Драган Марковић Палма није у Пословнику.

(Радослав Милојичић: Он да буде Најевропљанин, то је као када бих ја рекламирао косу.)

(Немања Шаровић: Реплика.)

Хвала лепо.

Пошто смо завршили по члану 287 – као што знате, реплике нема на злоупотребе повреде Пословника и ваше играње са рекламирањем истог – сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да сам позвала да данашњој седници присуствују сви овлашћени представници Владе, са својим сарадницима.

Овде је тренутно министар Вујовић са нама.

Настављамо са јучерашњом расправом о амандманима.

Прелазимо на тачку 5 – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ (наставак претреса у појединостима).

На члан 2. амандман је поднео Горан Ковачевић.

Да ли желите реч?

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господине министре, амандман се тиче закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему Републике Србије, конкретно члана 23.

У члану 23. Закона о буџетском систему држава Србија дефинише фискалне надлежности Републике Србије које служе за прикупљање прихода за буџет Републике Србије. То су приходи по основу пореза на имовину, пореза на зараде, пореза грађана, пореза на додату вредност и, ако погледате, у буџету Републике Србије за 2018. годину ти приходи су планирани у упоредиво већим износима, који су већи у односу на реализацију и оно што смо планирали буџетом за 2017. годину. Тако порез на приходе и доходак грађана расте за 1,3%, порез на добит правних лица за 18,3%, порез на додату вредност за 8% и углавном сви приходи и примања која се процењују конзервативном методом расту. То је доказ да у Србији почиње да функционише и функционише другачији начин опорезивања.

Ми практично те пореске стопе нисмо мењали у претходних годину дана. Последица њиховог раста јесте повећање потрошње. Та потрошња је резултат потрошње која је лична, индивидуална, али истовремено и инвестициона. Ако расту индивидуална и инвестициона потрошња, онда то говори о макроекономској стабилности коју ја предлажем овим амандманом. Макроекономска стабилност у крајњој инстанци функционише на нивоу да приходи грађана расту а један мали део тих прихода, који одлази у потрошњу, у ствари опорезује држава. Ово су порези који се тичу пореза на потрошњу и они говоре да Србија и поред раста БДП-а има стопу која је респектабилна.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Говорићу о амандману који се тиче побољшања положаја избеглих и прогнаних лица и Срба у региону.

Подсећам јавност да се сутра и прекосутра одржава седница једног од комитета за спровођење Бечког споразума о сукцесији. То је комитет који се тиче спровођења Анекса Б, поделе дипломатско-конзуларне имовине.

Поред тога, желим да упознам јавност, и то је повод зашто говорим данас о сукцесији, да је Уговор о сукцесији потписан 2001. године у Бечу од стране представника држава наследница бивше Југославије и да је, након ратификације у парламентима држава наследница бивше Југославије, ступио на снагу јуна 2004. године.

У претходних 13 година одржане су, нажалост, само четири седнице Сталног мешовитог комитета, који чине представници влада Словеније, Хрватске, БиХ, Србије и Македоније.

За нас је посебно значајан, пре свега за стотине хиљада протераних Срба, за преостале Србе у Хрватској, Федерацији БиХ, Анекс Г тога споразума, који се зове „Приватна својина и стечена права“, и у њему се јасно каже да свим грађанима морају бити враћена и заштићена права која су имали на дан 31.12.1990. године а сви уговори склопљени за време рата под притисцима и претњама морају бити проглашени ништавним.

Такође је веома значајан Анекс Е, који се тиче пензија. Подсећам да имамо око 50.000 крајишких пензионера којима се дугује 81 пензија, у просеку.

На последњем, четвртом састанку Сталног мешовитог комитета, који је одржан у Сарајеву, био је присутан тадашњи високи представник Владе Србије, проф. Родољуб Етински, и била је присутна представница Хрватске, Андреја Метелко Згомбић. Тада је договорено да ће следећи састанак бити одржан у року од шест месеци у Загребу. Нажалост, хрватска представница и тада је опструисала иницијативу проф. Етинског да се постигне договор о спровођењу Анекса Г и Анекса Е везано за повраћај станарских права, повраћај отете покретне и непокретне имовине, накнаде штете за уништену и отету имовину, питање заосталих неисплаћених пензија, питање динарске и девизне штедње.

Протекло је, видимо, пуне две године, хрватска представница још увек није сазвала пету седницу Сталног мешовитог комитета, што још једанпут потврђује да Хрватска опструише спровођење међудржавног споразума, односно Споразума о сукцесији, иако Устав Хрватске јасно каже да сви уговори који су потврђени у Хрватском сабору имају јачу правну снагу од домаћих закона.

Апелујем на Министарство спољних послова да у разговорима са Бриселом и Берлином укаже на политику опструкције коју води Влада Републике Хрватске, која одбија да поштује један међудржавни споразум који се тиче поштовања једне од темељних вредности ЕУ, а то су људска права. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Реч има Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани министре, поштована председнице, наш амандман се односи на предлог да буџет буде у функцији смањења сиромаштва.

У каквој функцији је буџет на свим нивоима био током владавине бившег режима рећи ће нам сам аранжман покрајинске администрације Бојана Пајтића који је склопио са брокерском фирмом „Александар“ из Суботице, једним од 107 предузећа које је добило субвенцију за увођење нових технологија иако никад није објашњено која је и каква нова технологија набављена, а предузеће је враћало у неколико наврата ту субвенцију кроз тзв. донације.

Најпре је, да тако кажем, утопило 7.150 литара антифриза у 19 пољопривредних, машинских и техничких школа у Војводини за 12.650 евра, зато што те школе имају возни парк, како је закључила Пајтићева администрација. На истих 19 адреса ускоро је поново испоручено 2.400 литара антифриза за 4.250 евра, још 10.000 литара средстава за полирање и заштиту гума за 32.800 евра и још 5.000 литара течности за прање стакла за 3.760 евра. Чије гуме су ђаци полирали са 10.000 литара не пише у закључку Покрајинског извршног већа. Није објашњено ни зашто школе троше више антифриза од градских саобраћајних предузећа у Војводини.

Онда су на ред дошла позоришта, музеји и галерије у Новом Саду и Војводини, где се антифриз, изгледа, троши чак и више него у моторизованим школама и градским саобраћајним предузећима.

У размаку од само пет месеци за осам установа испоручено је 2.640 литара антифриза за 4.700 евра и 3.000 литара течности за прање стакла за 2.250 евра, па још 2.500 литара антифриза за 4.500 евра и још 6.250 литара течности за прање стакла у вредности од 4.700 евра. У последњој испоруци за културу обухваћено је 10 позоришта, музеја и галерија у Војводини, којима је, наводно, дато још 6.650 литара антифриза за 12.000 евра и још 12.500 литара течности за прање стакла у вредности од 9.500 евра.

Из Закључка Извршног већа види се да је у исто време брокерска кућа враћала субвенције кроз испоруке још 6.250 литара течности за прање стакла за 4.700 евра, за 124 средње школе у Војводини. Рачуница показује да су Драгослав Петровић и Бојан Пајтић трампили 91.000 евра за 21.500 тону антифриза, 10 тона средстава за заштиту и полирање гума и 33 тоне течности за прање стакла. Десет престижних установа културе у Војводини за само пет месеци снабдевено је са 11,8 тона антифриза и 21,7 тона течности за прање стакла, што само показује како се бивши режим односио према буџетским средствима и према средствима грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Верољуб Арсић.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Сам циљ подношења амандмана је да се додатно потпомогне и оснажи борба против корупције када је у питању реализација, а на крају крајева, и планирање буџета.

Најбоље би било да покажемо на једном примеру из Суботице шта може да значи корупција и криминално трошење народног новца. Наиме, 2010. године Град Суботица је у сарадњи са Покрајинским секретаријатом планирао пошумљавање 400 хектара земљишта. Пројекат је коштао око 40 милиона динара. Као што је сада већ познато јавности, завршио се тако што је пошумљено свега 38 хектара од планираних површина, али је зато утрошено свих 40 милиона динара за ту намену. Наравно, новац је утрошен без икаквог доказа да су саднице уопште и преузете. То је један пример какав је однос бивших власти био према буџету и какав је тај криминални и корупцијски однос према државном новцу.

Како то данас изгледа најбоље показује пример онога што се сада дешава у Суботици. Ја ћу само рећи да је већ 17. новембра, у припреми посла када је у питању ревитализација језера Палић и његова обнова, градоначелник Суботице, господин Богдан Лабан, заједно са Министарством инфраструктуре потписао уговор о донацији шест и по милиона евра за ревитализацију језера Палић. То је неких 780 милиона динара, ако сам добро срачунао.

Заиста морам да им честитам на том великом послу. Тиме ће Палић створити услове да постане значајна дестинација, да добије оно заслужено место које је одувек имао на туристичкој мапи Републике Србије и Суботица ће, поред тих 780 милиона које обезбеђује градоначелник заједно са Министарством инфраструктуре, и са 800 милиона за Ипсилон крак, 67 милиона за реконструкцију стадиона у Суботици, постати у 2018. години једно велико градилиште и осетити велику корист од буџета Републике Србије и од донација које обезбеђује. Самим тим ће показати како се односи према градском и државном буџету и какав је то начин антикорупцијског деловања када је у питању потрошња народног новца. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

У циљу наставка унапређења развоја инфраструктуре, како иначе и гласи мој амандман, значајан пројекат који треба реализовати је обилазница око Београда. Аутопутска обилазница око Београда је део Коридора 10, око српске престонице, и најзначајнији је инфраструктурни пројекат у земљи.

Главни пут Коридора 10 пролази кроз централну градску зону, стварајући знатне проблеме у саобраћају и загушење унутар путне мреже. Ова обилазница се укршта са свим ауто-путевима који воде до Београда, путевима Е-75 и Е-70, као и значајним делом регионалних транзитних путева. Завршетком изградње ове обилазнице транзитни саобраћај ће бити измештен из града, смањиће се бука у граду и загађење и убрзати пролаз кроз Београд.

Дакле, циљ обилазнице јесте да се скрене транзитни саобраћај из београдског градског центра и да се интерконекцијом споји са постојећим ауто-путевима и онима који су у изградњи, као и међународним путевима који воде до Београда и од Београда у другим правцима.

У пројекту се налази такође и сектор Б, где је један део завршен, а пројекат повлачи изградњу преосталих 19,3 километара од моста у Остружници до раскрснице Бубањ поток, вредне 207 милиона евра. Такође, у пројекту се налази сектор Ц, и ту је потребно изградити преостали део деонице Ц, 31 километар ауто-пута од Бубањ потока до Панчева, укључујући и путничко-железнички мост преко реке Дунав. Укупна вредност ове инвестиције је 450 милиона евра.

Дакле, ово је један сјајан пројекат и завршетком ове обилазнице око Београда значајно ће се растеретити саобраћај у Београду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председнице.

Уважени представници Владе Републике Србије, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, где се након члана 4а, дакле након финансијске помоћи ЕУ, додаје члан 4б, који гласи – планирање, припрема, доношење, извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди равномерни регионални развој у Републици Србији.

Ово предлажем из разлога, најпре, што се кроз претприступне фондове ЕУ омогућавају и пружају могућности за изградњу канализационе мреже, за изградњу фабрика за прераду отпадних вода, за решавање система за управљање отпадом и све оно што ће нам Поглавље 27 и задати у циљу унапређења квалитета животне средине – дакле, управљање отпадом и управљање водама.

Оно што је добро у буџету који је планиран за 2018. годину јесте то што је буџетом Министарству за заштиту животне средине опредељено сто милиона динара за помоћ локалним самоуправама у припреми пројеката и припреми пројектне документације у области заштите животне средине.

Трстеник је 2014. године била једна од општина угрожена поплавама и тада је један добар део проблема настао зато што једно насеље,

које је у близини изворишта пијаће воде, није имало ту канализациону мрежу и читаво водоснабдевање је било угрожено. Тада је Трстеник проглашен за приоритет и одобрено је 30 милиона динара за санацију овог проблема кроз Канцеларију за управљање јавним улагањима. Дакле, лично је премијер Александар Вучић одредио Трстеник као приоритет и наложио спровођење ове санације.

У циљу и у духу даљег улагања у изградњу канализационе мреже у свим деловима Републике Србије, уређења система, изградње фабрика за прераду отпадних вода предлажем да се ова тачка нађе у Предлогу закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела посланица Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици и народне посланице, поднела сам амандман на члан 2, и то пре свега у циљу оснажења здравственог система Републике Србије.

Наиме, овде се ради о донацијама. Када су у питању донације и када је у питању Министарство здравља и уопште буџет Републике Србије, јасно је свима нама да смо одговорном политиком у претходних неколико година заиста успели да спречимо пропадање пре свега здравственог система али и свих осталих грана у нашој држави, која је до 2012. године опустошена.

Иначе, осврнула бих се и на донације које су у претходном периоду дошле и у Здравствени центар Крушевац, пре свега у Општу болницу, али не само од Министарства здравља. Улагања од Министарства здравља су била заиста велика. Реконструисана је Зграда П-8, реконструисана читава столарија на тој згради, кровна конструкција и још много тога у претходном периоду. Значи, опремљено је Одељење за цитологију, Служба патологије. То су заиста цифре од више милиона динара.

Али морам да нагласим и да су представници локалне власти, на челу са СНС-ом, успеле да доведу и многе друге донаторе и да својом добром вољом реконструишу и друга одељења. Тако је реконструисана столарија на Интернистичком блоку и то је пре свега донација, морам да нагласим овом приликом, господина Александра Вучића и Братислава Гашића. Значи, комплетна столарија на Интерном одељењу. Затим, допремљена је многа опрема како на Интерно одељење, тако и у Службу за анестезију и на друга одељења где је било потребно.

Грађани Крушевца пре свега, а и грађани Србије су поносни на Владу и наставићемо још брже, још јаче и још боље, јер имамо подршку грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Овим амандманом подвлачи се значај развоја државе и ја се још једном дубоко слажем са оценом коју је изнео министар Вујовић, да је град Београд одличан пример развоја и одличан потенцијал даљег развоја државе. То се, када је реч о граду Београду, заиста односи на значајне пројекте који се већ реализују, убрзано реализују, попут пројекта „Београд на води“, али и попут оних пројеката који су најављени и чија се реализација очекује у периоду непосредно испред нас. На пример, пројекат станова са популарном ценом, станова са просечном ценом квадрата од око 500 евра, који конкретно у граду Београду може бити реализован на, чини ми се, три локације које су тренутно у оптицају. То су локације у Борчи, код насеља Др Иван Рибар на Новом Београду и Макишко поље.

Макишко поље је, верујем, изванредан пример потенцијала за будући развој који треба да се, након недавно усвојених планова, званично имплементира као потпуно нов, модеран, снажан пословно-индустријски комплекс, који ће отворити комплетан Београд и представљати важан ресурс за читаву престоницу. Када говоримо о пројекту те величине, јасно је да је реч о пројекту који је важан за читаву земљу.

Прва планирана траса београдског метроа треба да пође баш ту, из тог Макишког поља, и да га повеже са центром града, те негде баш у рејону „Београда на води“ чини важно чвориште за повезивање, тзв. интерконекију, и других важних траса једног метроа.

Да је и модернизација, о којој иначе говори чешће колега Марковић, такође важна и присутна баш ту у нашој престоници, доказ је, рецимо, и иницијатива „да се ради и гради по твом“. Дакле могућност да становници наше престонице користећи једну савремену апликацију сами говоре шта желе да се ради у престоници. На тај начин ми стичемо све предуслове не само да се грађани питају, већ да Београд буде модеран и савремен, а не да буде ДОС паланка, какву су неки једино умели да праве. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману, Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Још једном питање за министра Вујовића – да ли ће прихватити овај амандман и да ли подржава овакве предлоге?

Имали смо прилике да слушамо о развојним пројектима у Београду и пре свега о тези колики је дуг затечен у Београду 2014. године. И данас смо имали прилику да чујемо да је то 1,2 милијарде евра.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, извињавам се, али ви немате времена.

ГОРАН ЋИРИЋ: Министар Вујовић је јасно рекао на Одбору за финансије...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Немате времена. Моја је грешка, потрошили сте време.

(Горан Ћирић: Време посланичке групе?)

Само да видим да ли случајно имате времена групе.

Не, потрошили сте време. Потрошили сте време по оба основа.

Нисам водила седницу у том делу.

(Горан Ћирић: Очекујем од министра да одговори на питање.)

Хвала лепо.

На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

Да ли желите реч? (Да.)

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени чланови Владе, представници Министарства, даме и господо народни посланици, морам да изразим поново жаљење што посланичка група која се бави филмовима није данас са нама, али можда гледају пренос.

Овај амандман, председавајућа, дакле амандман на члан 2. у вези је са амандманом на члан 1. Предлога закона о буџетском систему, односно имају исти циљ, а то је да се законским решењем додатно подстакне и подржи модернизација Републике Србије.

Дакле, како је наведено, предложено је додавање новог става, који гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.

Колико је важна модернизација Србије говори и то да је пре само неколико дана, чини ми се у петак, одржан састанак у Београду између председника Републике Александра Вучића и тројице премијера из земаља региона, дакле премијера Грчке, Бугарске и Румуније, на којем је једна од главних тема била управо модернизација инфраструктурних објеката, а између осталог и модернизација путне и железничке инфраструктуре.

Дакле, модерна инфраструктура, модерни инфраструктурни објекти су предуслов, то је нешто што представља будућност, али то је и нешто чиме директно, на најдиректнији начин привлачимо нове инвестиције. Нове инвестиције отварају нова радна места и то све укупно после доводи до боље економске слике, односно на тај начин поправљамо привредну климу. Дакле, добра инвестициона политика је и досада давала добре резултате по питању привредног раста.

Да не бих дужио, то су укратко основни разлози због којих сам поднео овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Марковићу.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, др Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, нас деветоро, чланови Фокус групе, поднели смо укупно 69 амандмана – ово је један од тих амандмана – јер и ми, посланици владајуће коалиције, имамо право да подносимо амандмане као и посланици опозиције.

Агенда 2030, са 17 циљева одрживог развоја и 169 циљних вредности, покрива шири обухват него Миленијумски циљеви и укључује све три кључне димензије одрживог развоја – економски раст, социјалну инклузију и заштиту животне средине. Агенда 2030 се већ спроводи у Београду. Могу са поносом да кажем да после три године први пут ова градска власт одговорно спроводи социјалну политику, јер исплаћује своје обавезе на време и не задужује се а наследили су огромна дуговања од претходних власти.

Један од циљева одрживог развоја које спроводимо у Србији је и борба против сиромаштва. Циљеви одрживог развоја су достојанствен рад за све, економски раст и смањење незапослености. Први пут после десет година у Београду има мање од 100.000 незапослених људи, тачније 88.000.

У дану за гласање ћу гласати за своје амандмане, јер нам није циљ за подношење оваквих амандмана два минута у крупном кадру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Јоловићу, ви желите по амандману?

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желео бих да дам пуну подршку амандману који су моје колеге поднеле везано за циљеве одрживог развоја и Агенду 2030.

Сматрам да је сувишно да објашњавам шта равномерни развој читаве земље значи за грађане Новог Пазара. У претходном периоду Влада Републике Србије урадила је много за Нови Пазар и ја ћу овом приликом издвојити само неке од инвестиција.

Урађено је асфалтирање пута од Петрове цркве до села Митрова Река у вредности од 65 милиона динара. У корићење реке Рашке уложено је два милиона евра. У изградњи атлетског стадиона у Новом Пазару Влада је учествовала и помогла са преко 65 милиона динара, а ускоро ће бити опремљена и зграда Хитне помоћи, у коју ће Влада Републике Србије уложити, само за опремање, око 200.000 евра. Изграђене су две нове основне школе; изградња обданишта у насељу Шестово у Новом Пазару је у току. Два моста са прилазним саобраћајницама су урађена, урађена је тотална реконструкција спортске дворане и још много, много тога.

Из свега овога сматрам да је равномерни развој читаве земље кључ одрживог развоја. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јоловићу.

По амандману реч има народни посланик Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважени, ја ћу се придружити сугестијама колеге из Новог Пазара. Заиста је пуно урађено не само за Нови Пазар, већ и за друге градове овог региона. Наравно, Нови Пазар је постао и постаје све више регионални центар уз помоћ једне озбиљне власти која је тамо и једне квалитетне сарадње са Владом Републике Србије. У том смислу свака прича о регионалном развоју је нешто што треба подржати и у том смислу мислим да је овај предлог добар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бачевац.

По амандману реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

И ја бих подржао овај амандман везано за равномерни регионални развој. Мислим да је господин Никола из Новог Пазара рекао колико је ствари урађено тамо, а ја могу да кажем из делокруга одакле ја долазим, из општине Сврљиг, на територији Сврљига и града Ниша, са тих подручја где је стварно доста урађено. Рецимо, уназад месец и по дана или два урађена је и извршена реконструкција основне школе, где је вредност радова преко 60 милиона. Радиће се спортска хала у Сврљигу која је започета давних деведесетих година; сада ће та спортска хала бити завршена. Завршиће се и радиће се и средња школа, комплетна реконструкција и енергетска ефикасност. Радиће се на реконструкцији водовода. Радиће се и на путевима, на изградњи путева. Рецимо, у Сврљигу је завршен пут према Старој планини, месту које је стварно дато од бога за туризам, где велики број људи сада долази преко Сврљига до Старе планине. За неколико дана биће и отварање зимске сезоне на Старој планини. Тако да, још једном, подржавам овај амандман; мислим да је добар и тако треба да се настави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Уједно желим да вас информишем да ваша посланичка група нема више преосталог времена.

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Александар Шешел, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Немања Шаровић, Срето Перић, Петар Јојић, Љиљана Михајловић, Томислав Љубеновић, Дубравко Бојић, Никола Савић, Филип Стојановић и Марина Ристић, заједно Мариника Тепић, Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић и народни посланик Александра Јерков.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Само да подсетим да члан 2 и члан 3 Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему третирају финансирање надлежности Републике Србије и финансирање надлежности АП Војводине. У чему се огледа измена коју предлаже Влада? Да се раздвоји једна реченица на две реченице, односно једна тачка на две тачке; да се донација и трансфери задрже у једној тачки, а да посебна тачка буде помоћ из ЕУ.

Добро је што сте ово покренули, јер сте отворили цело питање какав је уопште концепт Закона о буџетском систему. Морам да вам скренем пажњу да сте све донације, па и ово што долази из ЕУ, ставили у ранг јавних прихода. Ако су јавни приходи, онда треба да се у расподели усмере ка директним или индиректним корисницима буџетских средстава, не би могли да долазе неки други.

Ту се опет враћамо на оно централно питање, шта су индиректни а директни корисници буџетских средстава. Замислите шта су код нас индиректни корисници буџетских средстава. То су правосудни органи, буџетски фондови, месне заједнице и установе основане од стране Републике. Међутим, као што можете да приметите, нема агенција. Нигде не постоје агенције. Да ли можете да замислите да, рецимо, Агенција за осигурање депозита не постоји у буџету? Да ли можете да прихватите да неког ко остварује јавне приходе, па и наменски их остварује, нема у буџету, он је изван буџета?

Нама је потребна једна целовита реформа јавних финансија. Да ли ће ићи то кроз један или кроз два закона, у крајњем случају није битно. Да ли ће посебним законом бити регулисани јавни приходи и јавни расходи а другим законом буџет и буџетски систем, то у овом тренутку није битно. Важно је да постоји низ одредби у закону које су лоше, које не приказују стање јавних прихода и примања. Ја користим реч јавних примања, јер и ово што добијате из ЕУ су јавна примања.

Апропо нечега што сте јуче причали, мислим да више не бисте смели то да понављате да не бисте направили још већу штету Републици Србији и свим грађанима Републике Србије. Јуче сте отворили једну погрешну дискусију о једној одлуци Уставног суда Републике Србије. По тој одлуци на коју сте се ви позивали, или да будем прецизнији – решењу, ви сте читали један део који је погрешан, где је речено да су пензије имовинско право. Пензије нису имовинско право. А ови из Уставног суда кад су рекли да је имовинско право, они су на тај начин успоставили надлежност Европског суда за људска права као четвртог нивоа заштите.

Пензије су социјално право. Највећи део средстава за пензије се финансира из доприноса, а доприноси су јавни приходи. Фонд пензијско-инвалидског осигурања није банка која чува приватне паре на штедњи. Зато Република преузима обавезу да из буџета финансира недостајући део средстава за исплату оних апропријација које по закону припадају неком појединцу. Пензија је социјално право, пензија је стечено право, а неко из Уставног суда вас је преварио па је рекао да је имовинско право.

Ако је имовинско право, онда је то члан 3 Протокола 1 уз Европску конвенцију о заштити људских права и неко вас је силно преварио. Када би пензија била имовинско право, онда би у себи садржавала и право коришћења, управљања и располагања, а право на пензију и право на исплату пензије нема то право коришћења, управљања и располагања, јер није имовинско право.

Ја сам просто запрепашћен. Мене не чуде дискусије народних посланика, не морају посланици да знају то, треба да искажу неки свој политички став, али у Влади морају да буду људи који се разумеју у ове области. Водите рачуна шта радите јер причињавате још већу штету. Имовинско право по Европској конвенцији о заштити људских права може да се привремено ограничи, могу да се уведу неке рестрикције које су својствене самој суштини права и које, по природи ствари, трају ограничено и нису у супротности са тековинама демократског друштва.

Водите рачуна шта сте радили. Ја не желим комплетну аргументацију да користим, зато што непријатељи могу да користе против Србије. Не против власти, него против Србије. Многе критичке оцене у неком ранијем периоду које су изречене, и Европска комисија и Венецијанска комисија и неки други са закашњењем од неколико година су уносили те цитате и нападали Србију. Ја тај луксуз себи нећу да дозволим. Ја могу да будем против власти, али не могу да будем против Србије. Али водите рачуна шта радите. Водите рачуна шта радите, јер причињавате дуготрајно много већу штету него што можете да замислите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик проф. др Марко Атлагић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, овим амандманом желео сам, с једне стране, да се дотера правно технички овај члан закона, ако за то има потребе, на шта је и реаговала Влада, а са друге стране да подржим предлог Владе да се у врсте индиректних јавних прихода локалних самоуправа уврсте финансијска средства ЕУ.

Када су у питању средства ЕУ, бивши режим добијао је средства ЕУ, али већина тих средстава је исцурела у џепове појединих њихових министара и других функционера. Довољно је да споменем да је њихов министар и председник Народне скупштине Републике Србије „платио билборде 'Очистимо Србију' више од пола милиона“ (Извештај Државне ревизорске институције за 2011. годину, а објавила и „Политика“ 23.9.2012. године). Тај исти министар је „за оглашавања у једном дневном листу платио пола милиона евра“ (Извештај Државног ревизора за 2011. годину, а објавила „Политика“ 23.9.2012. године). Тај исти бивши министар бившег режима, био је и председник Народне скупштине, „платио је за израду сајта 'Очистимо Србију'“, веровали или не, „25.000 евра“ (Извештај Државног ревизора). И на крају, тај исти министар бившег режима, био је и председник Народне скупштине, користио је и средства из ЕУ – „из Фонда за заштиту животне средине користио је средства за председничку кампању странке бившег режима“ (изјава Млађана Динкића у овом високом дому 21.9.2013. године у 15.20 сати).

Поштовани грађани, није чудо зашто што су се њихови министри Саша Драгин, Оливер Дулић, Јасна Матић, Предраг Бубало и Слободан Милосављевић нашли са оне стране браве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, подносилац амандмана.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, својим амандманом подржавамо став Владе.

Овде се ради о средствима ЕУ. Држава коју смо затекли била је држава без државе. Држава је сложен и дуго прављен производ и не да се направити на брзину.

Средства ЕУ су посебно значајна за пољопривреду. Као неко ко се залаже за пољопривредну производњу, прераду и енергетику из

пољопривреде, као неко ко се залаже да оно што сељаци произведу на њивама, радници прераде у фабрикама, да буде хлеба и посла и за сељаке и за раднике, морам рећи да ми очекујемо из ИПАРД-а значајна средства из ЕУ у пољопривредни буџет.

Нама приговарају да су средства мала. Ја бих волео да су већа, али снага привреде која нам је остављена је била таква да је тешко било исцедити суву дреовину. С тим у вези, 2006. године странке бившег режима су издвајале 136 милиона евра за подстицаје у пољопривреди, 2010. и 2011. године, то им је био максимум, од 186 до 188 милиона евра. Ми смо издвајали 2016. године 309 милиона евра, ове године 268 милиона евра, и то још није завршено, за следећу годину смо планирали 281 милион евра и ту очекујемо раст од ИПАРД фондова.

Верујем да је питање пољопривреде уједно и питање демографије, да та средства морамо искористити да створимо Србију радника и сељака, Србију момака и девојака, Србију која ће бити на понос и нашим прецима и нашим потомцима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

По амандману реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани посланици, хтео бих да похвалим планирање прихода за 2018. годину због тога што у приходе није ушла добит јавних предузећа, није ушла добит Народне банке Србије, значи све оно што ће вероватно бити а не мора бити, зато што је, рекао сам то једном приликом, приход планиран на минималној вредности и он ће у реализацији у 2018. години бити већи, као што је расход планиран на максимуму, тако да ће разлика између прихода и расхода бити позитивна и 2018. година ће се завршити са суфицитом, што ће омогућити да се поново повећају и плате и пензије и да стандард грађана у 2018. години буде много бољи и на много вишем нивоу него у 2017. години. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јокићу.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: За разлику од претходних амандмана, који немају апсолутно никакве везе са чланом закона на који су предложени, што је и Влада у одговору зашто се амандмани не могу прихватити и написала, наш амандман има везе са чланом 3. Предлога измена Закона о буџетском систему, који говори о финансирању надлежности аутономне

покрајине, толико да евентуално грађани, уколико буду пратили објашњења колега из СНС-а и њихових амандмана који немају апсолутно никакве везе са овим чланом...

Ми смо ставили и нагласили потребу да се трансферима обезбеди ниво загарантован чланом 184. Устава Републике Србије о висини буџета АП Војводине. Сваки пут када се усваја буџет овде, води се расправа о томе на који начин и да ли је испоштована ова одредба Устава.

Различите се методологије примењују, као што се примењују различите методологије и код приче о дугу Града Београда. Када овде посланици из владајуће лоповске већине говоре о дугу Београда од милијарду и двеста милиона евра...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега Ђуришићу.

... Онда не можемо да чујемо потврду висине тог дуга ни од Фискалног савета ни од министра финансија.

Не знам шта вас ту боли, која реч. Владајући режим или лоповски?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, молим вас да поштујете достојанство Народне скупштине.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ако може да буде лоповски бивши режим, зашто онда не може да буде владајући лоповски режим? У чему је разлика, поштовани председавајући?

Када престанете да говорите о бившем лоповском режиму, престаћемо и ми да говоримо о владајућем лоповском режиму. Па ћемо да видимо колики је ниво дуга био 2013. и 2014. године, да ли је био милијарду и двеста, као што бесомучно понављате и лажете, или је био 400 милиона, као што каже и министар финансија и Фискални савет.

Као и да чујемо, а нећемо нажалост моћи да чујемо у расправи о буџету, да ли и колико и у чему је сврха гондоле коју имате намеру да правите у Београду, гондоле за коју грађани Србије, сви грађани Србије треба да дају десет милиона евра – за један пројекат који нема апсолутно никакве везе с мозгом. То је оно што ви желите да сакријете. Зато овде слушамо бесмислене расправе да не бисмо дошли до расправе о појединостима у Закону о буџету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине.

Претходни говорник овде назива владајућу већину лоповима. Ја нисам лопов, моје колеге нису лопови. Срам да вас буде! Ви који предлагете овакве амандмане, предлагете да Деда Мраз уђе, да се обезбеди

Деда Мразу пролаз кроз димњак, ви и ваш колега који је продао тад и странку из Трстеника, продао је Јеремићу странку само зарад личних интереса, ви нас називате лоповима! Срам да вас буде!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Баришић, не мислим да сам повредио Пословник, из једног простог разлога, јер сам више пута током излагања сугерисао колеги Ђуришићу, и на мени је само да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Колегинице Томић, добићете реплику, али повреде Пословника имају предност.

Народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу, рекламирам члан 108. Слажем се са свим и свачим што је рекао претходни говорник Марко Ђуришић и, молим вас, требало је да опоменете господина Арсића који је дошао овде до клупа и добацује колегиници Виденовић и мени. Али нема проблема, ми се не плашимо ни господина Арсића, ни СНС, ни њиховог бахатог понашања.

Морам сада да вас похвалим, господине Милићевићу, само није требало да опомињете господина Ђуришића. Он је говорио истом реториком каквом Српска напредна странка већ шест година говори и о Демократској странци и о читавој опозицији. И, ако је дозвољено њима да кажу оно што није истина о нама, онда је дозвољено и господину Ђуришићу да каже оно што је истина о њима.

Значи, они говоре неистине о нама, господин Ђуришић је говорио истину о њима. Тако да, ако је неке дозвољено да овде каже лопов, криминалац или шта је већ изговорено са њихове стране, онда је дозвољено то и са ове стране.

Ја само молим за паритет, а не неко може да каже нешто, неко не, без обзира на то што они говоре неистину о нама а господин Ђуришић је говорио истину о њима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, на свима нама је да поштујемо достојанство Народне скупштине, и на посланицима позиције и на посланицима опозиције. Надам се да се ту слажемо.

Шта је истина а шта не, тешко да ћемо постићи консензус овде у Народној скупштини, али за то је најмеродавнији увек суд грађана.

На мени је да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Рекламирам члан 27, јер сте ви дужни да се старате о Пословнику. Па, ево, и ово је доказ да ви треба да водите рачуна о примени овог пословника који је усвојила Скупштина. Дакле, молим вас да приликом дискусија немате двоструке аршине и да иста правила важе и за странке власти и за странке опозиције.

То за шта мене прозивају говори само о томе да они лажима и обманама желе да скрену пажњу са истине. Малочас рекламирање Пословника од стране докторке из Крушевца која говори овде о поштењу, која је примала две плате истовремено, радећи у Крушевцу као психијатар и тако што је овде била у Скупштини истовремено, „телепромтовала“ се из Крушевца овде...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега, обраћајте се мени.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ево завршавам, дозволите.

... Говори о томе да заправо они желе овде да изазивају тензије и да нама држе предавање о поштењу, о моралу, злоупотребљавајући институт повреде Пословника.

Дакле, уколико је Пословник прекршен, требало би да се говори о члану у ком је прекршен Пословник, да се то наведе, а не да се упире прстом у друге посланике овде и да се на тај начин прави тензија.

Апсолутно сам спреман да учествујем и у таквом раду, али мислим, председавајући, да то није решење и да се на тај начин неће овде успоставити нити нормалан дијалог нити нормална дискусија, што очигледно не одговара овој страни која треба да се суочи са истином и да грађанима овде у Парламенту каже истину какво је стање у буџету, какве ће обавезе имати грађани у наредној години, него желе да лажима, пљувањима и скретањем теме прикрију истину у овом дому.

(Драгана Баришић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, само тренутак, чуо сам вас. Морам да дам образложење колеги Алексићу, дужан сам као председавајући. Видео сам вас, колегинице Баришић, све је у реду.

Колега Алексићу, указали сте на повреду Пословника, члан 27. Много пута досада сам рекао, не постоје двоструки аршини. Као што сте видели, и вама и колеги Милојичићу сам дозволио да докраја образложите указану повреду Пословника, само сам вас молио да се не обраћате директно посланику него да кажете у чему сам ја као председавајући учинио повреду Пословника.

Не мислим да сам направио грешку приликом вођења седнице. Наравно, то је ваше субјективно мишљење, ваше легитимно право да га изнесете кроз указану повреду Пословника, позвали сте се на члан 27, а о

томе да ли је учињена повреда Пословника, уколико, понављам, ви желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање, она ће одлучити. (Да.)
Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Чуди ме да колега који је био толике године председник општине Трстеник није едукован...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само члан, колегинице.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Члан 107, достојанство. Члан 103, 104, 105, који год.

Он греши нон-стоп. Е сад...

Молим вас време да ми вратите.

Колега нема увид уопште у то како се закон примењује. То што је споменуо да ја примам две плате, да сам их незаконито примала, уопште ми није јасно како он као бивши председник не зна да неко ко је на некој функцији има право да ради и другу функцију а да плату прима на једном месту. Тако да колега који је изрекао лаж...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се мени обраћајте.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Наравно, вама.

Колега који је изрекао лаж, мислим да треба да сноси последице и да добије у најмању руку опомену, јер ја сам као народна посланица примала плату у болници, а овде примала само паушал.

И тај исти колега, претходни говорник, труди се тим неистинама да залуђује и јавност Расинског округа на Твитеру. А само на Твитеру може и да побеђује, јер у Милутовцу је добио читава два гласа; толико га цене његови у његовом родном месту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, наставите мени да се обраћате.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Даље, тај исти колега, који пљује...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се мени обраћајте, све у реду.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Па наравно, вама.

Тај исти говорник који пљује ову државу, од државе узима трактор, од Министарства пољопривреде, а у истом том Министарству пољопривреде се у претходним годинама нудио да буде министар код различитих представника, Уједињених нација, не знам већ кога, али никако да добије подршку гласача, јер у родном Милутовцу, да подсетим – два гласа. Толико о њему.

А, иначе, он је мало нервозан па му се привиђају и дронави чим му се спомене неки успешни грађанин Расинског округа, тако да је у великом проблему, па ме не чуди да спомиње докторе из Крушевца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Баришић, колико сам схватио, ви сматрате да сам повредио члан 103 јер нисам знао информације које сте ви управо изнели. Ја нисам, верујте, био у могућности на било који начин да их сазнам и зато мислим да нисам повредио Пословник, конкретно члан 103, а на мени је као председавајућем да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Дејан Николић.

Изволите, господине Николићу.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Господине Милићевићу, мислим да сте прекршили члан 27.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Николићу, био је већ члан 27.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Члан 27?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да, указао је колега Алексић на члан 27.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: И члан 106 и 104. Господине Милићевићу, докторка Баришић има потребу да оправда себе, и то је легитимно, али није легитимно да то ради јављајући се по Пословнику. Она ни једну једину реч није говорила о члану за који се јавила да је прекршен. Она је реплицирала колеги Алексићу, на шта нема право.

Ја вас молим само да одузмете од времена посланичке групе којој припада и тако дате свој допринос да убрзамо ову бесмислену расправу и дођемо до расправе о буџету, од које владајућа већина и те како бежи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Николићу, ви и ја се слажемо у једном, а то је да је најважније да се вратимо на расправу по актуелном дневном реду, јер расправљамо о веома важним и значајним законским предлозима.

Колегиница Баришић је, ја сам малочас рекао, желела да, на основу субјективног става колеге који је говорио пре ње и онога што је изрекао, образлажући повреду Пословника обраћајући се мени, а ја нисам имао информације да бих могао да му одговорим, желела да ми помогне да дођем до тих информација. Јер, верујте, тешко је доћи до свих информација.

А тешко је предвидети и шта ће ко од народних посланика говорити. А опет, на мени је да дозволим и посланицима опозиције и посланицима позиције да говоре, односно да могу да добију реч када укажу на повреду Пословника.

Замислите када то не бих дозволио, ви бисте рекли да сам ја диктатор и да желим да ускратим право и могућност опозиције да говори, што мени никада није била намера; бар ви то знате, господине Николићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, рекламирам повреду члана 106. став 2. да нико не може да добацује, јер колега из Паланке – како га оно беше зову?, побеже из сале – мени је добацивао док сам пролазио да узмем Пословник. И то сте ви чули и били сте дужни да га опоменете.

Е сад, чуле су се овде речи јако тешке – лоповска већина, лоповска влада, бивши лоповски режим.

Господине председавајући, ако неко води „Развојну банку Војводине“ и направи шест стотина милиона евра НЛП-а – да вам објасним: ненаплативих потраживања – и то плати штедним улозима грађана који су били депоненти те банке, да би се касније из буџета Републике Србије ти штедни улози грађана Србије вратили тим грађанима, можете да замислите са 600 милиона евра које смо морали да платимо „Развојној банци Војводине“, коју је предводила лоповска дружина са Борисом Тадићем и Демократском странком...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу, молим вас...

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: ... Натерала нас је да донесемо закон о умањењу пензија. Па сад да видимо ко је украо пензије грађана Србије!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу...

Ево, господине Ђуришићу, управо то чиним. И господина Арсића ћу замолити, као што сам и вас, да ипак кроз начин на који образлажете повреду Пословника реторички поштујете достојанство и углед Народне скупштине Републике Србије.

Замислио сам, господине Арсићу, све оно о чему сте говорили, податке које сте изнели, али само нисам чуо једно. Верујте, нисам малочас чуо дијалог који сте имали, ако сте имали, са колегом кога сте поменули и не мислим да сам учинио повреду Пословника.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повредили сте Пословник, члан 108, јер се ви старате о реду на овој седници. Ја разумем да је вама у интересу да се ова расправа води о нечему што је неважно, што је мимо буџета, јер сте се и сами потрудили да имамо неке бесмислене амандмане и још бесмисленија образложења.

Ја вас молим да не дозвољавате злоупотребу повреде Пословника у сврху реплике, што се овде све време дешава, да натерате посланике, ако већ не поштују сами себе, да поштују грађане Србије и да поштују овај високи дом и да се вратимо на расправу о кључним стварима за живот грађана Србије, за истинско побољшање живота у Србији, а не да се дају разлози да сутрадан и мене као народног посланика који хоће да ради у интересу грађана стављају у исти кош са посланицима који се овако понашају. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јањушевић.

Напротив, и са вама се слажем, као и са господином Николићем. Мој циљ као председавајућег је да говорим о ономе што јесу тачке дневног реда, јер сматрам да имамо изузетно важне и значајне предлоге о којима водимо расправу у појединостима.

Али опет, и вама желим исто да кажем, немогуће је... И ја не желим то да чиним, не желим да спречим посланике ни позиције ни опозиције да укажу на повреду Пословника уколико сматрају да сам ја то као председавајући учинио.

Дакле, овде нису постојали двоструки стандарди, нису се јављали само посланици опозиције или посланици позиције, већ су и поједине колеге из опозиције и поједине колеге из позиције осетиле потребу да укажу на повреду Пословника.

Оно што је на мени као председавајућем јесте да им дозволим да то учине, да им сугеришем да се обраћају мени, оно што сте ви рекли, а не директно народним посланицима, да поштују достојанство Народне скупштине и да покушам да пружим образложење уколико је могуће.

Наравно, Народна скупштина је та која ће у дану за гласање одлучити да ли је повређен, односно да ли сам ја као председавајући конкретно повредио Пословник или не.

Морам да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Члан 105, у вези са чланом 108. и чланом 109.

Ја не могу да схватим, председавајући, да сте пропустили прилику да изрекнете опомену на више него тешке речи господина Ђуришића. Дакле, он је у два наврата рекао: „лоповска владајућа коалиција“. У два наврата! Онда сте дали реч Милојичићу, који је исто овде износио неке неистине, па сте дали реч Алексићу, а константно сте игнорисали указивање повреде Пословника од стране посланика СНС.

Ђуришић је своје речи „лоповска владајућа коалиција“ правдао тиме како и ми њима понекад кажемо да су лопови. Наравно да јесу лопови. За Кену знамо да је лопов, три милијарде динара је оштетио буџет Смедеревске Паланке. Ал' ја морам да питам господина Ђуришића како је извршио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се обраћајте мени, молим вас, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: ... Донацију од 341.000 динара Демократској странци; шта је радио па је имао толику плату па је могао да донира странку са 341.000 динара. Када ми да одговор на то питање, онда ћу престати да га оптужујем да је лопов.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Марковићу, сугерисао сам и колеги Ђуришићу и колеги Арсићу и свим колегама народним посланицима који су се јавили и указали на повреду Пословника да поштују достојанство и углед Народне скупштине Републике Србије.

Ја не могу, заиста, да предвидим на који начин ће неко образлагати повреду Пословника и шта ће у датом тренутку изрећи, али је на мени да сугеришем и да га замолим да се ипак вратимо ономе што је од суштинског значаја за грађане Србије пре свега, а то су законски предлози.

(Марко Ђуришић: Пословник.)

Видео сам вас, колега Ђуришићу, у реду је.

Мислим да су равноправан статус имали и посланици позиције и посланици опозиције. Ја сам само поштовао редослед пријављених посланика у електронском систему. И предност, наравно. Колегиница Томић, рецимо, чека већ неких 20 минута; није у могућности да добије реч зато што се колеге јављају и указују на повреду Пословника. А, између осталог, инсистира се на томе да се вратимо на дневни ред. И, ја морам да дозволим колегама да укажу на повреду Пословника, са мером.

(Александар Мартиновић: Умерено.)

Слажем се, колега Мартиновићу, умерено.

Ја увек имам мере, али наћи одређену равнотежу између ефикасности са једне стране и поштовања права позиције и опозиције са друге стране, верујте да је то са ове позиције некада веома тешко.

Колега Марковићу, на мени је само да вам поставим питање да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић, повреда Пословника.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Желим да кажем да сматрам да сте повредили члан 103, који говори о праву посланика да укаже на повреду председавајућег и на могућност да

код злоупотребе коришћења овог права од стране посланика председавајући реагује тако што ће искористити мере из Пословника, чл. 108–111, као што каже став 7, односно став 8, који говори о одузимању времена посланичкој групи из које долази посланик који злоупотреби ово право. А готово сви посланици који су се јављали из владајуће лоповске већине говорили су овде, реплицирали су ми...

(Председавајући: Колега Ђуришићу, ја вас заиста молим...)

... Иако на то нису имали право. Јер ми овде шест година слушамо о владајућем лоповском режиму.

(Председавајући: Колега Ђуришићу...)

Шест година слушамо о томе без једног јединог доказа, без једне једине пресуде, без тога да бивши лоповски режим може да се јави овде и добије право на реплику. И то трпимо шест година.

Па онда ћемо и ми овде, са ове стране, да користимо исте те речи – владајући лоповски режим. И да видим ко ће сада да се нађе овде прозваним. Ако може да се говори шест година „бивши лоповски режим“, онда може ваљда у Парламенту да се каже и „владајући лоповски режим“, ако важе иста правила за све.

И не видим могућност да се овде посланици онда јављају по Пословнику, да злоупотребљавају своје право, да реплицирају мени и другим колегама овде из опозиције, јер ми на то немамо право већ шест година. И као што сте ви решили данас да користите право да подносите амандмане, тако ћемо и ми да користимо право да користимо исте речи које ви користите овде већ шест година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, сматрам да нисам повредио члан 103. Кад је реч о амандманима, легитимно је право и посланика позиције и посланика опозиције да, сходно Пословнику о раду Народне скупштине Републике Србије, подносе амандмане. То право не можете одузети народним посланицима.

Знате, само једна дигресија, када се каже „бивши режим“, можда се мисли на режим од 1990. до 2000. године, или од 2000. до... Ја не знам на који бивши режим... Дакле, није прецизирано.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Неђо Јовановић, повреда Пословника.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Мислим да сте повредили члан 107. Пословника, имајући у виду да сте дозволили једно крајње непристојно понашање, један вокабулар који одише речником некултуре, вулгарности и увреда. Овде посланици то

свакако не заслужују, а то не заслужују ни грађани Републике Србије који слушају такав вокабулар непристојности, вулгарности и увреда.

Ако се говори речником какве су мало пре изречене речи претходног говорника, онда долазимо у ситуацију да ће свака дискусија овде одисати и некултуром и непристојношћу. Ја вас молим да убудуће такве народне посланике санкционишете. Пре свега полазим од интереса моје посланичке групе, јер у посланичкој групи СПС-а, као и, верујем, комплетне већине, не постоје лопови. Ако неко жели било коме од нас да импутира једну такву увреду, једну такву квалификацију, дужан је то и да докаже.

Овде се то не сме дозволити и ја вас молим да убудуће за такве ситуације, за такве увреде које се односе пре свега на нас, почев од мене, преко мојих колега који седе до мене и са једне и са друге стране, онда то заиста мора да завреди одређену консеквенцу, а ви сте, господине председавајући, дужни да те консеквенце спроведете, односно да они који то изговоре претрпе. У конкретном случају, онај који је то рекао није, као што и сами видите, добио чак ни опомену, што је најблаже. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Размислићу, наравно, и о вашем предлогу; сматрам да иде у правцу конструктивне расправе и онога што је циљ, а то је да се вратимо на оно што јесу тачке дневног реда.

Ви предлагате да санкционишемо народне посланике уколико не поштују достојанство и углед Народне скупштине. Ја опет нисам рад да у одређеним тренуцима то користим, јер сматрам да увек можемо изнаћи некакав компромис и сматрам да увек треба сви заједно да имамо на уму оно што јесте, а то је интерес грађана Србије, а то је да говоримо о законским предлозима, јер заиста, пред нама су, понављам по ко зна који пут, законски предлози од изузетне важности и значаја за грађане Србије.

Захваљујем, колега Јовановићу. На мени је само као председавајућем да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди пословника.

Колегинице Томић, изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ко је лопов а ко није лопов, то казују бројке. Вероватно господин Ђуришић полази од онога – није лопов ко краде, него онај кога ухвате. Али ми имамо бројке, а бројке казују да је укупни дуг у 2013. години био 1.118.760.000 динара, да су доспеле све камате на кредите од 662 милиона и сва дуговања јавних предузећа на 336 милиона; по 50 милиона су остала дуговања социјалним категоријама у граду Београду.

Потпуно је разумљиво што је нервоза велика, и не само код господина Ђуришића већ и код осталих чланова опозиције, јер је то најва

Драгана Ђиласа за београдске изборе, који треба да објави своју кандидатуру. Али оно што је још боље то је, што се тиче саме гондоле, у часопису „Глас јавности“ од 30. априла 2004. године била је презентација пројекта гондоле у којој се говорило да ће коштати 14 милиона евра и да ће грађани Београда за седам година отплатити такав један кредит. Према томе, бројке говоре ко је лопов а ко није лопов. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Томић, бројке говоре нешто друго. Ко је лопов а ко није, то треба да кажу надлежни органи и надлежне институције. Захваљујем.

(Марко Ђуришић: Реплика.)

Господине Ђуришићу, поменути сте. Имате право на реплику.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући. Помогли сте ми у реплици о томе шта говоре бројке.

Бројке говоре да је дуг Београда пре четири године био не 1.200.000.000, јер то постоји само у математици једне владајуће странке а очигледно све друге математике говоре о неким другим бројевима. Али се, наравно, говори о томе шта је ко урадио за време свог управљања Београдом или неким другим делом Републике Србије, па су тако до 2014. у Београду изграђена три моста, изграђено је неколико хиљада станова; само је држава у насељу „Степа Степановић“ направила 4.600 станова.

Оно што ви сада наговештавате да ће можда почети на пролеће наредне године, као још једно лажно предизборно обећање које ћете понудити грађанима Београда пред изборе уместо резултата... Јер ви сте за четири године у Београду успели да направите певајућу фонтану за 2.000.000 евра и да реконструишете три улице шест месеци пред изборе тако што сте блокирали цео град.

А сада имате у плану разна обећања. Једно од њих је јарбол на Ушћу, а друго је гондола. Бесмислена гондола, коју грађани Србије, из буџета који желите да усвојимо овде у Скупштини без расправе, треба да плате 10.000.000 евра, плус још 5.000.000 евра из градског буџета.

Ја сам једино сигуран да та гондола никада неће заживети, као ни та из 2004, о којој говорите, јер очигледно није било економског оправдања за њу, а за ову гондолу неће бити могућности зато што ћете изгубити власт на изборима следеће године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Јасно је да добре резултате свако воли да присвоји. Нисам знала да је ДС, односно и све оне странке које су настале до 2004, владала Београдом, с обзиром на то да је морало привремено веће

да се формира у Граду Београду 2013. управо на половини године зато што је господин Ђилас изгубио скупштинску већину, јер су одборници схватили у каквој тешкој финансијској ситуацији се налази Град Београд и да није у стању да сервисира сва ова своја дуговања која су се на дан 31.12.2013. године прокњижила на 1.118.000.000.

Према томе, сва ова прича говори у прилог томе да ми имамо резултате и ми имамо пред грађане Београда да изађемо на изборе и да кажемо шта је то што смо урадили а шта је то што ћемо тек урадити, а господин Драган Ђилас, да покупи целу опозицију сада, неће имати довољно снаге да се одбрани од свих ових напада, поготово који се односе на финансијска дуговања и те сведоке којима је остао дужан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

Господине Николићу, ви...? Повреда Пословника, члан 108?

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Ја сам се јавио одмах након господина Марковића из СНС-а.

(Александар Мартиновић: Кад је то било?)

Дакле, постаје уобичајено за овог посланика да износи овакве увреде, лажи и квалификације на рачун посланика опозиције. То, господине Милићевићу, не да не би смело, него више не треба да се дешава у Скупштини да прође некажњено да се такве лажи на рачун посланика опозиције износе. То девалвира рад Народне скупштине, девалвира и вређа народне посланике, који представљају грађане у Скупштини Србије.

Још једном, све безбедносне структуре су у рукама СНС-а. Или он не говори истину, да не кажем лаже, или су те безбедносне структуре неспособне да реше проблеме о којима он прича, те вас молим да сваку следећу овакву квалификацију и овакве увреде казните. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Николићу.

Члан 103. став 2 – народни посланик може да укаже на повреду Пословника непосредно по њеном поступању.

Не мислим да сам повредио Пословник, јер водила се једна дебата, једна расправа, и ја по ко зна који пут кажем – на који начин, господине Николићу, предвидети о чему ће неко од народних посланика говорити?

(Радослав Милојичић: Да ли може сада реплика?)

Не можете добити реплику. Реплику добија или шеф или заменик шефа посланичке групе.

(Радослав Милојичић: Поменут сам.)

Не, нисте поменути. Погрешно сте протумачили. А и да су вас поменули, сигурно би било позитивно. Нисте сигурно поменути.

Настављамо даље.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, поштовани господине министре, наш амандман се односи на предлог да се планирање, припрема, доношење, извршење буџета реализује тако да у највећој могућој мери буде у функцији смањења сиромаштва, за разлику од времена владавине бившег режима, када је био у функцији личног богаћења функционера „жутог картела“.

Да бисмо то дочарали, рећи ћу само да је експерт за ситни и крупни криминал само од марта до маја 2016. године у свом омиљеном кафићу у Смедеревској Паланци потрошио 457.710 динара на литре пива, кафе, сокова, и то је, наравно, фактурисано на општинску управу. Папири показују да је тај експерт за ситни и крупни криминал више времена проводио у кафани него на свом радном месту, због чега и не чуди да је општину наследницима оставио у дуговима до гуше.

Он је у свом омиљеном кафеу „Атријум“, ненаменски и без јавне набавке, утрошио новчана средства општине, и то у износу од 457.710 динара у периоду од 24. марта до 25. маја 2016. године. Свему томе у прилог говоре фотокопије рачуна на којима се јасно види његов потпис.

Тако је само 13. маја 2016. године паланачки експерт за ситни и крупни криминал спискао невероватних 139.850 динара, готово све на пиво. Тако је тог дана или вечери општинским новцем плаћено 65 флаша „лав“ пива, 135 флаша „туборга“, 143 „хајнекена“, 13 лимунада, 15 цеђених поморанџи. Такође, 27. априла у „Атријуму“ је спискао 110.800 динара на кафу, газирану и негазирану воду, а истог дана у истом локалу направљен је нови цех, додуше нешто скромнији, јер тада је на кафу, цеђене поморанџе, лимунаде и воду спискао 60.335 динара. Ту је још један рачун, од 53.275 динара...

(Председавајући: Колега Торбица...)

Међутим, то није био једини угоститељски објекат који су посећивали експерт и његови сарадници...

(Председавајући: Молим вас да се вратимо на амандман.)

... Јер њихови трошкови на угоститељске услуге у 2015. години износе 3.516.127 динара, док само током прве половине 2016. године износе 2.894.240 динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Видео сам вас, колега Милојичићу, и видео сам да се господин Алексић такође јавио да укаже на повреду Пословника.

Амандман могуће да је добар и ја ћу лично размислити да ли ћу гласати за амандман, али, колега Горбица, ја вас молим да убудуће не узимате овако широк контекст сагледавања и образложење разлога зашто би неко гласао за амандман, већ да се усмеримо на суштину амандмана на члан 3. То је моја молба и то сам хтео да вам сугеришем, не желећи да вас прекинем у излагању. Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Милићевићу, имам право на реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, нисте поменути именом и презименом. Колега Милојичићу, схватио сам...

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Океј, рекламирам члан 107.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Схватио сам да сте указали на повреду Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Океј, океј. Говорник мора да поштује достојанство Народне скупштине.

Када год се неко из Покрета социјалиста јави за реч, аутоматски се не поштује достојанство Скупштине.

Надам се да ћете бити фер и дозволити мени да говорим о повреди Пословника као што је претходни говорник говорио о амандману.

Ако је главни проблем у држави Србији 110.000 динара и неки рачун од 110.000 динара, дај боже свим грађанима Србије да је то тачно.

Прихватам да је то моја највећа грешка, неки рачун од 110.000 динара, за који немам појма да је тачно, али нека буде 110.000 динара највећи проблем. А шта ћемо да радимо са набавком од милион евра коју је спроводио министар Вулин на Косову набављајући камере? Шта ћемо да радимо са тим што је тај човек купио стан од 250.000 евра? То су проблеми и тиме се пљачкају грађани Србије. Није грађанима Србије проблем неки рачун, који је притом и лажни, од 110.000 динара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се обраћајте мени, молим вас.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Наравно, обраћам се вама.

Они који су на студенте слали топове, као што је то радио министар Вулин, то је проблем грађанима Србије. Грађанима Србије је проблем што је војска гладна, што војска нема нове униформе. Проблем је што је прошле године 800 припадника Војске, професионалних војника, напустило земљу. Војска је била институција са највећим поверењем грађана у њу, а сада је Војска институција из које се бежи. Ту су Вулин и екипа довели грађане Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, нисам желео да вас прекинем. Ево, видите. Дозволио сам вам да образложите два минута.

И због свега овога што сте навели у образлагању, ви сматрате да сам ја због тога прекршио конкретно члан 107, који сте навели?

(Радослав Милојичић: Члан 107, достојанство Народне скупштине, јер нисте прекинули претходног говорника.)

Добро, ово је била примеренија реторика.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Радослав Милојичић: Наравно.)

Захваљујем.

Реч има народни посланик Бојан Торбица, повреда Пословника.

Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Члан 104.

Ја нисам говорио, посланик није добро разумео, само о неких 100.000, јер нисам стварно имао времена да кажем колике је дугове тај исти експерт за ситни и крупни криминал оставио у Смедеревској Паланци. Па када кажемо да је само после његовог одласка с власти у ЈП „Паланка развој“ остало 7.800.000 за неисплаћене зараде, укупан дуг предузећа 380 милиона динара, Предшколској установи „Чика Јова Змај“ неисплаћене зараде су износиле 37,5 милиона, а укупан дуг 93 милиона...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Торбица, сада ћу замолити вас, као и господина Милојичића ...

БОЈАН ТОРБИЦА: Значи, нико не прича о само 100.000, већ причамо о четири милијарде динара које је експерт за ситни и крупни криминал оставио својој општини дуг.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добро. Ја сам схватио да сте ви сада додатно образложили у чему сам ја повредио Пословник. Је ли тако?

Само вас молим да се у свему томе обраћате директно мени, а не колегама посланицима.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Немам времена да гледам телевизију, али она реклама „Кад си гладан, ниси сав свој“ изгледа је тачна.

Рекламирам члан 108.

На крају крајева, да је нешто од ових лажи тачно, не би ДС, са мном као носиоцем, пре две године имала те резултате у тој општини које је

имала, као и да је тачно то што је претходни говорник рекао, ми не бисмо победили, као што ћемо победити у марту на локалним изборима.

Тако да све те лажи и неистине услед недостатка политичког програма, услед недостатка знања да се говори о буџету, услед незнања како грађани Србије заиста живе, то иде на слику Мартиновићу...

(Председавајући: Колега Милојичићу, молим вас, не можете...)

... Господину Комленском и осталима који овде унижавају грађане Србије...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Замолио сам вас. Омогућио сам вам да образложите повреду Пословника и нисте испоштовали то. Замолио сам вас да се не обраћате директно народним посланицима, већ да се обраћате директно мени.

(Радослав Милојичић: Вама сам се обраћао.)

Нисте. Обраћали сте се народним посланицима. Ја вас молим да то више не чините.

Ја сам очекивао од вас да ми детаљно образложите у чему сам ја, осим рекламе коју сте на почетку дефинисали... Мада ни она ми није разумљива, али добро. Све остало заиста нисам разумео као разлог због којег би ја као председавајући учинио повреду Пословника, али морам да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Да.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић, повреда Пословника.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Рекламирам члан 106. и указујем на то да сте говорнику који је говорио по амандману дозволили да све време говори о менију неког ресторана, неким ценама пића, кафе итд.

Ја вас молим, овде седе три министра испред нас, и ми данас треба да говоримо о амандманима, о законима који су предложени, конкретно о Закону о буџетском систему и потпуно је неумесно и некоректно дозволити неке да на овако бруталан начин злоупотребљава амандман који је поднео. Притом, ја разумем владајуће странке које су имале задатак да поднесу 300 и више амандмана на законе пре закона о буџету како би избегли расправу ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И вас молим сада, обраћајте се мени.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Вама се обраћам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У чему сам учинио повреду Пословника?

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Па дозволили сте човеку који говори о амандману да прича о менију неког ресторана и да говори о ценама кафе, пића разноразних итд.

Ја вас молим да, када говоримо о амандманима, да говоримо о платама и пензијама, да говоримо о субвенцијама које ће добијати јавна предузећа, о новим задужењима у следећој години, да говоримо о ономе што је интерес грађана и о ономе што грађани желе да чују. На крају, и о тим амандманима, о тих 300 амандмана колико је власт поднела како би спречила да се у појединостима расправља уопште о закону о буџету. Хајде да чујемо шта су ти амандмани, где владајуће структуре дају амандман на предлог Владе. То није ништа друго већ једна нова доскочица владајућих странака да се скрене пажња са нових задужења, са плата и пензија у буџету, са гондоле, са субвенција јавним предузећима и свему осталом што носи погубна економска политика планирана у буџету за 2018. годину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Алексићу, само желим да вас замолим да, као и претходне говорнике, када укажете на повреду Пословника... Добили сте реч, наравно, и омогућио сам вам да образложите повреду Пословника, али немојте да говорите о злоупотреби. Немојте и ви то право да користите и да реплицирате колегама из владајуће коалиције.

Ако сте добро пратили ток седнице, ја сам колегу Торбицу замолио управо оно што сте ви сугерисали.

Дакле, легитимно је право посланика да поднесе амандман. Легитимно је право посланика да образложе амандман у времену које припада и као подносиоцу и предлагачу и времену које припада посланичком клубу који представља, и то право нико не може да му одузме.

Слажем се са вама у једном, важно је да поштујемо достојанство и углед Народне скупштине кроз образлагање амандмана, кроз цео ток расправе, али је важно и оно што сте рекли, да се вратимо на оно што је дневни ред, јер говоримо о значајним и важним законским предлозима. Ево помозите ми и ви да се вратимо на дневни ред.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја се баш и јављам из тог разлога који сте управо навели. Ја се јављам јер желим да помогнем вама и желим да вам предложим да, у складу са чланом 112, ми предузмемо ону меру која није инвазивна, значи не подразумева никакву казну, не подразумева да се одузима време – додуше, ни онима који га више немају, ни онима којима га је остало мало – не подразумева никакве опомене, одузимање речи, ништа налик томе.

Хтео сам да вам предложим због тога што очигледно имамо проблем са дисциплином и концентрацијом народних посланика, господине председавајући, нпр. са концентрацијом да се држимо теме а да не

удовољавамо поривима и жељама оних који би очигледно да се оперу због тога што су сами поднели амандман са Деда Мразом да данас коментаришу туђе амандмане. То нам не треба и то није ни држање теме ни вођење рачуна о достојанству Скупштине.

Такође, из разлога што постоје људи којима је страшно стало до тога да објасне да је Борис Тадић био политички геније само му се, ето, омакло да доживи дебакл 2012. године и да од тада не вреди ни по луле дувана, да не излазимо у сусрет ни поривима и жељама оних којима је необично стало да докажу ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само се обраћајте мени.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Наравно, све ово вама говорим.

Да не излазимо у сусрет жељама оних којима је необично стало да у пракси докажу да нису случајно председници извршног одбора „жутог предузећа“ већ је то из разлога што су једини тамо од којих је Драган Шутановац интелектуално надмоћнији.

Желео сам да предложим да, у складу са чланом 112, дате кратку паузу да се те усијане главе мало охладе, да се страсти мало смире па да ми можемо да расправљамо о овим амандманима даље. Само толико. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Ви знате да се ја нерадо позивам на Пословник и нерадо га рекламирам. Рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председник, односно председавајући. Мислим да ви, упркос похвалној или хвале вредној толеранцији коју показујете, лоше сада водите ову седницу. Апелујем на вас, кажем, уз ову похвалу, условно речено, да сте дозволили пуно ових повреда Пословника. Ја мислим да је највећа, није највећа али једна од већих повреда достојанства Скупштине управо то што се полемика води под фирмом повреде Пословника.

Апелујем на вас и на остале председавајуће да будете толерантни у давању реплика. Скупштина јесте место за политичке реплике и сукобе, па чак и лична обраћања, али је јако ружна и лоша порука ако се то ради под фирмом повреде Пословника. Онда то делује као...

Неким се дозвољава то право, неким се ускраћује то право. Ви сте дозволили више-мање свима и у том смислу ја вас похваљујем, али као неко ко води седницу и неко ко на неки начин толеранцијом доприноси урушавању достојанства... Молим вас да, ту се парадоксално слажем са предлогом с друге стране, интервенишете и да убудуће много толерантније дајете реплике, али да не дозвољавате повреде достојанства Скупштине под

фирмом рекламирања повреде Пословника, јер то заиста урушава достојанство овог дома, а који је иначе на високом нивоу када је реч о угледу у јавности.

Не тражим да се изјаснимо о овоме, не тражим изјашњавање, само вас молим да размислите озбиљно, и ви и други председавајући. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, коначно је постигнута сагласност, како сте рекли, са колегама са друге стране, између позиције и опозиције и, ево, ја нећу дозволити да се даље дебата настави, да се дебата води кроз указивања на повреду Пословника. Имам исту жељу као и ви, као и колеге из позиције.

Сходно члану 112, направићу једну краћу паузу од два минута да бисмо се вратили на оно што је дневни ред. Захваљујем.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Колико Влада Републике Србије улаже у област инфраструктуре зарад боље повезаности са суседима најбоље говори то да међу највећим и најзначајнијим пројектима које Србија реализује у области инфраструктуре нема ниједног који није од регионалног значаја, почев од онога о којем се највише говори, а то је Коридор 10, и ту се мисли и на друмски и на железнички саобраћај, па до нових пројеката.

Оно што ће у значајној мери допринети унапређењу инфраструктуре јесте почетак изградње ауто-пута Ниш–Мердаре–Приштина–Тирана–Драч, где је већ са Европском инвестиционом банком договорено финансирање првих 40 километара пута вредних 212 милиона евра. Ово је доста важно, јер Србија нема излаз на море и покушавамо да обезбедимо још бољу везу са луком Бар, где ћемо, осим пруге, имати и ауто-пут, а исто тако да и преко луке Драч обезбедимо излаз на море. Такође, спрема се потписивање уговора за још једну деоницу Коридора дужине 31 километар, а то је од Прељине до Пожеге.

Сви ови пројекти, који су изгледали немогући, а посебно за време једног од најгорих периода у српској историји, од 2000. до 2012. године, почели су да се остварују доласком на власт СНС-а. И сваки дан их је све више; рекао сам и јуче да је тренутна вредност инвестиција у инфраструктури 12 милијарди евра. И не знам одакле и откуда оволика злоба, цинизам и мржња од стране одређених колега за све што је добро у

Србији. Имали су прилику да воде земљу и, уместо да раде за народ, лично су се богатали и на тај начин довели државу до банкрота.

Зато, грађани Београда, опрез! „Жута тајкунска екипа“ поново оштри зубе и поново се спрема да превари Београђане и обруши се на буџет Београда, а знамо како је то изгледало када су они владали у Београду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Ана Чарапић, по амандману.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, јављам се по амандману који је поднео колега Блажа Кнежевић на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему.

Наиме, наша Влада је и досада интензивно улагала и издвајала знатна буџетска средства за пројекте инфраструктуре, а то ће чинити и убудуће. Практичан пример за то је препознавање од стране Министарства саобраћаја и инфраструктуре и, наравно, од Владе Републике Србије значаја и приоритета у изградњи ауто-пута Е-80, односно ауто-пута Ниш–Приштина, чија се реализација очекује у 2018. години.

С обзиром на то да долазимо из Топличког округа, тј. из општине Куршумлија, у своје лично име, у име општине Куршумлија, у име СНС изражавам посебно задовољство у вези са реализацијом овог пројекта. Овај ауто-пут ће повезати Србију са Албанијом, биће главно чвориште Балкана и веза од Турске до ЕУ, повезаће и Јадран преко Коридора 10 са Коридором четири, који пролази кроз Румунију и Бугарску.

Крајњи циљ пројекта изградње ауто-пута Е-80 је превлачење инвестиција из општина Топличког округа, тј. Прокупља, Куршумлије, Житорађе и Блаца, али коначно и побољшање општих услова живота за наше суграђане. Такође, у општини Куршумлија је управо завршена реконструкција Косовске улице у центру града у дужини од једног километра и наша општина је заједно са Јавним предузећем „Путеви Србије“ издвојила око 11 милиона динара за реализацију овог пројекта. То све указује да наша Влада и те како улаже у инфраструктуру, и те како се залаже за равномеран регионални развој. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дамама и господома народни посланици, видим да се и данас наставља нервоза остатака тзв. опозиције у Србији, коју предводе телевизијске водитељке, шминкерке и војводе од Твитера.

Мој амандман је подршка Влади Републике Србије у политици у домену одбране Републике Србије. Сви наши амандмани су компатибилни са политиком Владе Републике Србије, да имамо боље наоружану војску, да имамо боље плаћену војску, да имамо војску, полицију и припаднике безбедносних служби којима су решена егзистенцијална питања, а пре свега стамбено питање.

Такође, желим да кажем да подржавамо политику Владе Републике Србије која више у својим редовима нема људе какав је био некадашњи министар одбране, садашњи председник Демократске странке, иначе жртва режима Александра Вучића тако што је запослен у Југоимпорт СДПР-у и јако му је тешко, иначе, у животу.

Дакле у Влади Србије више не седи такав човек који је 2010. године извршио набавку мобилног система радио-релејних уређаја и на курсним разликама оштетио Републику Србију за 270 милиона динара. Таквих криминалаца, таквих лопова у Влади Републике Србије нема и због тога су наша војска, наша полиција и због тога су наше безбедносне службе много боље, много опремљеније него што су биле.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Уважени председавајући, мислим да је требало да изрекнете опомену господину Мартиновићу јер је изнео најгоре могуће увреде и лажи. Драган Шутановац није запослен у СДПР-у. Молим да ми донесе тај доказ. И молим вас да опоменете посланике да не говоре неистину и да не лажу оволико очигледно.

Драган Шутановац није запослен у СДПР-у. Донесите доказ да је Драган Шутановац запослен у СДПР-у. Ово побија све оно што ви говорите, све неистине што говорите о људима из ДС-а. Знам што вас боли ДС, зато што једино ДС и организационо и људски и инфраструктурно може да вас победи, и победиће вас.

Господине Арсићу, заиста нема смисла да сада ја кажем да је неки посланик запослен ту и ту и да не говорим истину. Ми не желимо то да говоримо. Ја вас молим да ви утичете на то, мада знам да и ви не можете да знате шта ће ко овде да каже.

Још једном понављам, СНС је овиме пала и доказала да за све што говори, не говори истину. Докажите да Драган Шутановац ради у СДПР-у! Докажите!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, све сте рекли, само нисте рекли на који члан се повреда Пословника...

(Радослав Милојичић: Рекао сам члан 108.)

Нисте рекли. Ја нисам у могућности да читам ваше мисли нити да знам да ли је то истина или неистина, тако да сматрам да нисам учинио никакву повреду Пословника.

По Пословнику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чланови 103. и 104, ја ћу то да кажем на самом почетку, господине председавајући.

Мислим да је требало одмах, чим се оно малопређашње јављање претворило у бруталну злоупотребу, да реагујете. Одмах, јер мислим да је то било више него очигледно, од самог начина како је овде театрално устао па кренуо са жаром да маше рукама и да виче, шта ће народни посланик да уради. Мислим да је било очигледно да је то искористио за једну класичну реплику, да апсолутно никакве везе нема са повредом Пословника. Јер ја не знам заиста како да то схватим, какве везе има са формалним правилима то да ли се њему лично допало то што је чуо или му се није допало.

На пример, ја сам такође добио информацију, врло поуздану информацију, да Драган Шутановац, у вези са тим предузећем СДПР, можда није више у радном односу зато што се није појавио на послу и да је из тих разлога раскинут уговор. Сад, да ли је у међувремену тамо примао плату или одакле је примао плату онда када је уштедео за милион и по евра вредну земљу пашњака на Врачару, то нам никада нису објаснили.

Али то је ствар личног односа, господине председавајући, народног посланика према ономе што је речено у сали. То никакве везе нема са формалним правилима нити дозвољава могућност да се неко јавља за реплику. Као што нам никада нису одговорили одакле неке од посланичке плате или од министарске плате 300.000 евра вредна некретнина, па штедни налози са 300.000 евра на њима, они разноразни рачуни у валутама, ја више то не могу да попамтим, има ту и динара, и фунти и евра, не знам да ли је остала нека немачка марка.

Дакле, никада на то нису одговорили, али реагују бурно онда када се на то подсети. Па ето, сада и у случају овог СДПР-а. Да ли се председник оне странке „жутог предузећа“ и даље налази у радном односу или је добио отказ јер није долазио на посао, то нек расправе интерно. Нема разлога да овде злоупотребљавају Пословник да би нама објаснили да нису задовољни тиме што чују. Много чиме они нису задовољни, али за то увек треба да се обрате, пре свега, себи.

И, да, те паре да објасне, крајње је време. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, ја нисам у могућности да Демократској странци, односно њеном посланичком клубу, одузmem више ни једну једину секунду, зато што немају више времена на располагању ни

по једном основу осим по основу амандмана. Време посланичке групе и време шефа посланичке групе је утрошено, а немојте ми замерати што неки пут дам и неку секунду више господину Милојичићу. Опозицију треба гајити, требаће нам.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 27, господине Арсићу.

Уопште не знам чему оволика нервоза код ових остатака опозиције. Нон-стоп вичу, галаме, прете, скачу, машу рукама. Нема места за то; победиће нас, кажу и сами, на београдским изборима. Онај ко је победник, он је ваљда смирен, он је задовољан, он је расположен; сумњам да је нервозан.

Оно што сам хтео да кажем то је да није срамота кад човек ради у СДПР-у, срамота је када човек са позиције министра краде своју сопствену државу. То је срамота.

Дакле, није срамота то што је господин Шутановац својевремено био телохранитељ Мире Марковић. То није срамота. Није срамота то што је господин Драган Шутановац својевремено био избацивач из ноћних клубова у Београду. Није то срамота. Због тога што је човек радио у младости, мало као телохранитељ Мире Марковић мало као ноћни избацивач, студирао је човек 12 година. Добро, мало је касније завршио тај свој факултет, али није ни то страшно.

Оно што је проблематично за државу то је, између осталог, чињеница да је Драган Шутановац, када је биран 2007. године за министра одбране, у својој званичној биографији написао, као малтене препоруку за министра одбране, да је завршио тзв. Маршалов обавештајни курс у Гармиш-Партенкирхену. Човек малтене дошао у Скупштину са папиром – еј, људи, ја сам страни агент, изаберите ме за министра одбране. Због тога нам се десило све оно што нам се десило са Војском Србије – претапање тенкова, артиљеријских оруђа, уништавање противракетних система итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, колега Мартиновићу.

Значи, настављају колега Мартиновић и Радослав Милојичић.

Повреда Пословника.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, требало би да рекламирам све чланове Пословника, но рекламирам чл. 27. и 107.

Само ради истине, не ради СНС-а, у „Сартиду“ се топе угљенични челици, што свако ко има IQ изнад један треба да зна, а тенкови се, ево може то да потврди и бивши министар одбране Ђорђевић, праве од легираних челика. Паметном човеку доста. Није могуће, ако чак неко то и жели, да топи тенкове у „Сартиду“. То је још једна предизборна флоскула

СНС-а и још једна неистина, као што је неистина све што је рекао господин Мартиновић, па и то да Драган Шутановац у овом тренутку ради у СДПР-у. Наведите ми и донесите ми папир да Драган Шутановац ради тренутно у СДПР-у. То просто није истина, а можемо да се бавимо и ликом и делом и Александра Вучића и свих вас из СНС-а...

(Посланици СНС додају.)

Молим вас да ме не прекидате.

Можемо да говоримо о томе због кога је бомбардована ова земља. Можемо да говоримо о томе ко је отео плате, ко је отео пензије. Можемо да говоримо о томе ко је тукао новинаре на инаугурацији. Можемо да говоримо о томе да људи беже из Војске, да штрајкује полиција, да приводите представника војног синдиката. Можемо да говоримо о свим оним стварима које СНС спроводи у дело већ шест година упропашћавајући Србију. А то какав је Драган Шутановац био министар одбране говори чињеница да се у ДС учланило десет генерала Војске Србије, и то сјајних генерала. О томе можете да питате људе који се бар мало разумеју у војску, за разлику од вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, једно питање – да ли сматрате да сам ја прекршио Пословник у вези с вашом дискусијом коју сте сад имали? Ја вас само питам као колегу посланика.

Е, добро.

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Арсићу.

Понављам још једанпут, није срамота то што је човек запослен у СДПР-у, није срамота примати плату. Срамота је, и било је срамота за тадашњу владајућу коалицију, што је за министра одбране изабрала човека који је отворено признао да ради за стране интересе.

Због тога нам се десило уништавање тенкова, због тога нам се десило уништавање топова, због тога смо уништили на хиљаде противракетних система различитих типова и због тога је Војска Србије 2012. године била апсолутно неспособна да изврши свој основни задатак, а то је да брани земљу од спољне агресије.

Данас је ситуација потпуно другачија. Данас је Војска Србије много боље опремљена. Стигли су ти „мигови“ за које сте ви из ДС-а рекли да су старе канте, стижу оклопна возила, стижу тенкови, војска Србије је боље плаћена, људи ће имати 10% веће плате.

Што се тиче тих ваших генерала које сте учлањивали у ДС, па знам ја како је то било – или ћеш постати члан ДС-а или ћеш ићи у пензију. Ето, тако је било. Иначе, сумњам да би ико дошао у странку коју предводи у Народној скупштини Републике Србије неко ко је по чину каплар.

Што се тиче онога што сам већ рекао везано за каријеру господина Шутановца, па то је све истина. Човек је, ево могу да потврде и колеге из појединих посланичких група, дизао рампу на Дирекцији ЈУЛ-а, био телохранитељ Мирјане Марковић, радио као избацивач из ноћних клубова. Онда, стицајем неких чудних животних околности, завршавајући обавештајне курсеве ко зна где по белом свету, постао министар одбране и начисто нам упропастио Војску. Да се нису десиле промене 2012. године, ми војске више уопште не бисмо имали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада знам да ће господин Милојичић да буде љут на мене, али реч има народни посланик Маја Виденовић, повреда Пословника.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Зашто би био љут, јер сам се јавила раније? Ви ћете увек бити поздрављени када поштујете повреду Пословника.

Господине Арсићу, молим вас да ме саслушате пажљиво. Ви сте прекршили члан 106. Погледајте све ставове овог члана и молим вас да ме саслушате пажљиво.

Чињеницу о злоупотреби Пословника од стране господина Александра Мартиновића, који овде, наводно говорећи о повреди Пословника, оптужује председника ДС-а, било ког грађанина, да је страни агент и да је радио у нечијој служби и због тога наводно упропастио Војску јесте нешто што апсолутно не смете да толеришете. Оно како је Драган Шутановац руководио министарством којим је руководио говоре сви. Активни припадници Војске данас говоре да је то једини период када је војска професионализована и када је тај систем уређен.

Оно што је недопустиво је злоупотреба. Господин Мартиновић се, ако хоћете, својим амандманом заложује да припадници Војске, ако сам вас добро разумела, исправите ме, имају такву материјалну ситуацију која ће им омогућити да реше своје стамбено питање, с обзиром на то да и они препознају да је једини човек који је решио своје стамбено питање а који има било какве везе са одбраном министар Вулин, коме је тетка из Канаде дала новац. То је једини човек који има било какве везе са Војском, и то је срамота СНС-а и ове власти.

Ја вас молим да не дозволите да се било ко, Драган Шутановац или било који грађанин Србије оптужује из Народне скупштине Републике Србије да је агент и да је нешто радио у интересу друге земље. Ви то не смете да прихватите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Виденовић, да вас подсетим, колега Мартиновић је образлагао свој амандман, онда је ваш колега из посланичке групе, господин Милојичић, кроз повреду Пословника

направио реплику и тако је започело све ово. Одлично се сећам. Кроз повреду Пословника направили сте реплику. Дискутовали сте као реплику. Немојте, молим вас.

Сада повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 104, господине председавајући, због овог упорног реплицирања тамо где му место није. Што је интересантно, не само реплицирања народним посланицима који су овде у сали, већ очигледно и неког реплицирања људима који се налазе изван сале.

У оном делу у ком се неко правда, ја то заиста не разумем као нешто што ми треба да толеришемо. Разумем као потребу онога ко то ради, да се правда за чињеницу која је заиста чињеница из биографије Драгана Шутановца. Он је сам човек написао да му је највеће животно достигнуће што је завршио елитни НАТО курс. Ако је то можда разлог зашто од тог човека, од Драгана Шутановца, слушамо из недеље у недељу изјаве попут – Србија је крива јер је изазвала рат, Србија је крива јер је добила санкције, онда је то можда и ствар коју може лако човек да повеже када слуша. Бавите се ви сами питањем чији је то интерес, за чији интерес ради Драган Шутановац кад такве ствари говори, али да је то интерес ове земље и њених грађана, тешко.

Сада, што се тиче реплицирања људима који се налазе изван сале, овде сам препознао својеврсну реплику, односно обраћање тим неким генералима који су се у међувремену придружили ДС-у. Даме и господо, верујем да тим људима није лако када слушају како њихов председник Драган Шутановац говори да су они, ти генерали, изазвали ратове у време док су носили униформу, када говори да су ти генерали криви за санкције уведене овој земљи у време када су носили униформу.

Ако се расправљају са људима који су им се скоро придружили, то је њихова интерна расправа, да не кажем прича коју раде у кругу породице. Али нека престану да тиме, таквим речима брутално вређају све оне људе који су се борили за ову земљу, све оне људе који су и главом платили то што су се заузели за своје породице, свој народ, своју земљу, све оне до којих им је стало, све оно до чега им је било стало у то време. То су биле тешке године за Србију; ти људи нису, попут ДС-а, навијали против своје земље и нису правдали ужас који се дешавао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Рекламирам повреду Пословника, члан 27, у коме се говори о томе да председавајући искључиво води ову седницу, а не посланици који вам говоре шта треба да радите или не треба да радите злоупотребљавајући члан 103. и члан 104. у исто време, јер су они блиско

везани. У члану 103. је повреда Пословника, а у члану 104. се дефинише када неко има право на реплику.

У првом ставу се каже да ако се народни посланик увредљиво изрази о неком другом народном посланику и неким другим лицима о којима се овде говори. Сматрам да сте прекршили Пословник када сте давали реплике, зато што посланик Мартиновић ништа ружно није рекао о председнику ДС-а. Председник ДС-а уопште не крије да је можда до јуче, прекјуче, најјуче био запослен у Југоимпорт СДПР-у.

Не знам шта је ту ружно и зашто један вођа опозиционе странке не може да буде запослен у једном државном предузећу, јер их има више. И супруга, рецимо, Саше Јанковића је запослена у МУП-у, овде у згради раде многи руководиоци ДС-а, што могу да докажем. Значи, то није ништа ружно, показује само добру страну Владе коју предводи СНС и наши коалициони партнери који немају никакву осветољубивост. Неко ко се запослио својевремено, искористио своју позицију, у реду је.

Што се тиче тренинга, како сте рекли?, неких војних обука у систему НАТО-а, обавештајних, и тога се такође председник ДС-а никада није одрекао. И молим да не буде више реплика на те теме.

Недавно сам читала биографију уважене посланице Александре Јерков, где је изнела податак у најзваничнијој биографији да је уз стручне спреме, докторате – само да вам кажем да се не бисте нервирали у будућности, јер ће то бити понављано – имала више неформалних облика образовања, семинаре и тренинге ЦИА о политичком ангажовању.

Према томе, не видим шта је ту ружно речено о било коме овде да би сада добијали по члану 104. реплике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сматрам да је ваша рекламација кршења Пословника била усмерена у правцу да се седница настави у складу са Пословником и са дневним редом, тако да сада одређујем паузу у трајању од једног минута, у складу са чланом 112. Пословника, да бисмо по окончању паузе наставили са радом по тачкама дневног реда.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, ево, прећи ћемо на следећу тему па ће колеге из опозиције можда имати да кажу и нешто везано за то, јер циљ подношења овог амандмана јесте да се законским решењем додатно подстакне развој правосудног система у

Републици Србији како би се унапредила финансијска основа за правосудни систем.

Зашто ја толико потенцирам правосудни систем Републике Србије и предлажем већа издвајања финансијских средстава? Зато што се сећам како је правосудни систем некада изгледао, како је Венецијанска комисија оценила реформу правосуђа под окриљем Демократске странке катастрофално лошом, како је годинама урушаван систем правосуђа, како је приврженост Демократској странци била пресудна за реизбор, а судије су се бирале на затвореним седницама, отпуштане на затвореним седницама, без образложења, како је пракса била да челници Демократске странке оцењују кандидате за судије и тужиоце, праве спискове по одборима Демократске странке, а о свему томе сведочи и једно писмо које је Друштво судија обелоданило а које су потписали тадашњи председник Општинског одбора ДС у Власотинцу и председник општине Власотинце, који је притом и злоупотребио општински печат.

Циљ овог амандмана јесте практично да ја морам да апелујем да се посебна пажња посвети правосудном систему, јер Србија себи више не може дозволити тај луксуз да јој поново правосуђе буде као у време Демократске странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар, господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Морам да одговорим на претходне чињенице које је изнео посланик а тичу се тенкова и стања у Војсци.

Вратићу се само уназад, па ме ви исправите ако било шта од тога грешим. Наиме, 2012. године затечено је то да је наша наменска индустрија била у катастрофи. Године 2012, кажете и хвалите се професионализацијом Војске, а нисте водили рачуна шта ћете са тим војницима када напуне 42 године и када треба да их избаците на улицу. И онда кажете да људи одлазе из Војске. Сада ова власт и ово министарство води рачуна о њима, жели да промени атмосферу и жели да пружи тим младим људима и да остану у Војсци али и да имају неки вид преквалификације како би могли негде да се запосле.

Кад су у питању тенкови, где су они топљени мање је битно, битно је колико њих је Србија продала, за колико пара и коме. Да ја могу вама да кажем, а не смем да износим чињенице, којим земљама је продавано и за који мали износ, вас би било срамота, а можда и понос вама што сте урадили једну тако добру ствар што сте продали много наоружања за мало пара.

Оно што могу вама да кажем када су у питању униформе, а поменули сте и то, 2012. године пола Војске Србије је било у једној униформи а пола је било у М-10 униформи. Оно што је данас чињеница је да сви имају комплет униформе нове и чињеница је да имају и летњу униформу, што тада није било ни у размишљању.

Тада, 2012. године, летео је један авион Миг-29. Можете да зовете да питате, све су ово тачни подаци које вам ја причам. Један авион Миг-29 је летео, а данас ће летети њих десет. Не шест, како причате, него десет.

Војска Србије је купила и 10 нових Ербасових хеликоптера. Војска Србије је купила и Ми-17 нове хеликоптере. Војска Србије ће добити и оклопна возила и нове тенкове. То су све чињенице, а народ, ево сад ја причам овде, може да провери, време иде, па ћемо да направимо пролазно време, и у истој овој скупштини да причамо о томе да ли је ово истина или није, да ли ће летети Ербасови хеликоптери или неће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани председавајући, господо министри, даме и господо народни посланици, мој данашњи амандман се односи на планирање инвестиција у буџету и сматрам да је повећање новца за капиталне пројекте планиране у буџету за 2018. годину посебно значајно са аспекта привредног раста, јер јавне инвестиције представљају један од најквалитетнијих видова државне потрошње, која има највећи утицај на позитивни раст БДП-а од свих фискалних мера.

Малопре је један од посланика „жутог предузећа“ говорио о истини. Знате шта је истина? Истина је то да је „жуто предузеће“ 2009. године за те исте капиталне инвестиције планирало 40 милијарди, а ми данас 128 милијарди. Истина је да су 2010. године планирали 33 милијарде, истина је да су 2011. планирали 31 милијарду, дакле све мање и мање, и да су 2012. године планирали 22 милијарде. Значи, вероватно би наставили ка нули, али хвала богу нису остали на власти.

Истина је оно што показују такође макроекономски показатељи, па рецимо, истина је да је стопа незапослености 2008. године била 13,6%, 2009. године 16,1%, 2010. године 19,2%, 2011. године 23% и 2012. године стопа незапослености је била 23,9%, господо. Истина је да је у време СНС-а стопа незапослености 2015. године 17,7%, 2016. године 15,3% и 2017. године испод 13%, господо. Тако ми радимо, а тако су они радили.

Јавни дуг, погледајте, господо, истина је да је јавни дуг растао на следећи начин у време „жутог предузећа“ – 2008. године осам милијарди, 2009. године девет милијарди 800 милиона, 2010. године 12 милијарди, 2011. године 14 милијарди и 700 милиона, 2012. године 17 милијарди и 700 милиона. Дакле, за осам милијарди и 936 милиона су господа успела да се задуже за четири године, а у време СНС-а од 2016. до 2017. године јавни дуг је мањи за 520 милиона евра, господо.

Такође, истина је да смо у овом буџету планирали капиталне расходе. Девет милијарди динара за један ауто-пут, девет милијарди динара за ауто-пут Е-75, то је други ауто-пут који смо имали, затим за ауто-пут Е-80 планирали смо три милијарде и 756 милиона, и даље, у следећем амандману, причаћемо о свему што смо планирали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

(Радослав Милојичић: Како ја не могу да добијем повреду Пословника?)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, повређен је члан 103. и повређен је члан 27, који вас обавезује да седнице Народне скупштине водите у складу са Пословником.

Пословник у члану 103. каже – народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине за коју сматра да није у складу са одредбама овог пословника. Не може указати на ону повреду на коју је већ указано.

Председник Народне скупштине даје реч народном посланику који указује на повреду Пословника одмах по завршеном излагању претходног говорника, с тим што председници посланичких група имају предност. Народни посланик је дужан да наведе који је члан повређен и да образложи у чему се састоји та повреда, с тим што може говорити до два минута.

Даље, члан 103. каже – ако сматра да повреда није учињена, председник Скупштине је дужан да да објашњење. Уколико народни посланик сматра и даље да је повреда учињена, може захтевати да се Народна скупштина о томе изјасни у дану за гласање итд., да вам не читам све.

Претпостављам, господине Арсићу, да сте ви досада морали да чујете већ ове одредбе и основано сумњам да сте их морали и запамтити. То што их не поштујете ја не могу никако другачије да окарактеришем већ као вашу жељу да намерно кршите Пословник и ускраћујете права посланика.

Господин Милојичић се више пута јавио за Пословник. Ви сте били дужни да му дате реч. Ви нисте видовити, нити вас Пословник овлашћује на било какво претходно преиспитивање да ли има право или не. Ако се јавио,

ваше је да му дате реч. Ако злоупотреби, онда можете да изричете друге мере.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, сматрам да нисам прекршио одредбе Пословника које сте цитирали. Молим вас да се више не препоручујете Демократској странци да будете њен адвокат. Ако будете њен адвокат као што сте нама били стечајни управник, у великом смо проблему.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани...

(Радослав Милојичић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, дозволите колегиници Вукојичић да започне дискусију.

(Радослав Милојичић: Хоћу ако ви мени дозволите повреду Пословника. Како ја не могу да добијем право по Пословнику? Увредили сте малопре Мају Виденовић.)

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри, мој амандман се односи на унапређење положаја најрањивијих друштвених група. Овде сам пре свега мислила на унапређење положаја жртава породичног насиља. Српска напредна странка има јасан став када је у питању насиље у породици, а то је нулта толеранција, и јасну поруку да насилник мора бити кажњен.

Нажалост, ја не могу говорити о оном што је радио бивши режим и бивша Демократска странка из разлога што они апсолутно нису ни били осетљиви на проблеме осетљивих друштвених група, а ту спадају и жртве породичног насиља. Зато морам да кажем да је у претходне три године први пут, када је премијер био Александар Вучић, донет Закон о спречавању насиља у породици, који не само да штити жртву него и превенира настајање насиља у породици.

Такође морам да напоменем да је, настављајући ту политику, ова Влада у Закону о финансијској подршци породици са децом први пут предвидела да жртва породичног насиља у остваривању својих права не мора да прилаже доказе о имовини насилника. Такође морам да кажем да су први пут у претходне три године примењене мере активне политике запошљавања када су у питању жртве породичног насиља и жртве трговине људима.

Само још једно, на разделу Министарства рада први пут је обезбеђено 30 милиона за отварање националне СОС телефонске линије за заштиту жртава породичног насиља. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику реч има народни посланик Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала.

Господине потпредседнице, члан 106. је повређен. Претходна говорница, поштована колегиница, изговорила је нешто што стварно, уз све разлике и сва неслагања и све оптужбе, нисам веровала да можемо да доживимо у Народној скупштини. Знате, никада се никоме није десило да жртве породичног насиља ставља у контекст политике и бившег режима. То је најмонструозније нешто што сам чула.

Потпуно верујући да колегиница није свесна својих речи, али због чињенице да ово остаје забележено и да је та порука недопустива, можемо се не слагати, можемо се оптуживати, можете лагати о том бившем режиму, који вас прогони, можете радити све, али је потпуно недопустиво да о жртвама породичног насиља у овим срамним амандманима данас, три дана пре него што ћемо усвојити нови буџет, на тај начин говорите.

Потпуно уверена да вам то није била намера, због опасности и недопустивости да тако нешто чујемо, ја вас молим да, потпредседнице, и ви на тако нешто реагујете.

Слушамо целог дана, слушамо свих ових дана невероватне лажи и оптужбе на рачун Демократске странке само и искључиво да грађани не би могли да чују о томе како живе и шта Српска напредна странка, превасходно овим буџетом, заправо говори о њима. Говори да нема места за младе, говори да нема места за пензионере, којима су противуствано отели пензије, говори да има места за страначко запошљавање а нема места за младе који траже посао.

Ја вас молим да сви заједно врло пажљиво водимо рачуна о свакој речи и да ви, потпредседнице, не дозволите да овако нешто грађани могу да чују из Народне скупштине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Е сад, колегинице Виденовић, ко говори истину, то у држави процењују судови а на изборима грађани, и ја то не знам. Тако ће вероватно бити и код тога што ви говорите и што говори колегиница Вукојичић, која такође рекламира повреду Пословника.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Поштовани председавајући, рекламирам члан 107 – повреда достојанства Народне скупштине.

Ни у једној јединој изговореној речи нисам рекла неистину. Наиме, рекла сам потпуну истину. Они који су били на власти пре нас и они који су

владали 2005. године донели су Породични закон а нису донели више од 40 подзаконских аката из којих следи примена тог закона.

Такође хоћу да кажем да се први пут доноси законодавни правни оквир. Они који ми импутирају да то није истина, сви правници добро знају да је закон највиши акт, да такође постоје и подзаконски акти. Такође, добро знају да протоколи о поступању немају обавезујућу снагу као што имају закон и подзаконски акти који из закона произлазе.

Тачно је да је Влада Александра Вучића први пут предложила Народној скупштини а Народна скупштина усвојила 2016. године Закон о спречавању насиља у породици. То је истина. Тај закон је почео да се примењује 1. јула 2017. године и он има и превентивни и репресивни карактер. То је истина и то жртве породичног насиља знају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Шаровићу, по ком основу се јављате? По амандману желите реч?

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику?

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, и господине Арсићу, вама се обраћам, пре свега, као председавајућем јер сматрам да сте са више повреда члана 27. Пословника допринели да сада ток седнице буде овакав и да атмосфера буде оваква каква јесте, а по мом мишљењу је непримерена. Ви у старту морате прекидати неке говорнике када износе ствари које су очигледно увредљиве и које су нетачне.

Ви сте, пре свега, дозволили да посланици Демократске странке кажу како је руководство Републике Србије из деведесетих година криво за ратове. Нико нормалан, нико при здравој памети и свести тако нешто не би могао да уради, да оптужи свој народ за изазивање рата и тадашње руководство Републике Србије за жртве тог рата. Тим истим људима касније смета када њима неко спочита одговорност за оне људе који су страдали за време њиховог режима.

Ви имате две могућности. Једна је да поштујете Пословник, а друга је да наставите како сте и досада радили. Ви у одговорима које дајете износите неистине. Јутрос сте рекли како сам ја ушетао у салу накнадно. Погледајте снимак, док је председник Посланичке групе Српске радикалне странке др Војислав Шешељ постављао питања, ја сам седео иза њега. Изrekli сте неистину. И, уместо да се бавите политичким оценама и својим неким мислима, које никога не занимају, ви сте дужни да образложење дајете у складу са Пословником, да се позовете на одређени члан и кажете

зашто је неко у праву или није. Док год то не радите, владаће оваква атмосфера.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, ја вас поштујем као посланика, али ово што ви наводите да је рекламирање повреде Пословника, а то ви исто радите у својим дискусијама, такође мене доводи до тога.

(Немања Шаровић: Ја сам образложио шта сте урадили и шта је довело до тога.)

Као што сам ја вас слушао стрпљиво два минута, тако ћете и ви мене сада да саслушате. Ја вас нисам вређао на ваше мисли, мада мене најмање интересује, такође, шта ви мислите, али ја вама одговарам у складу са Пословником и поштујем функцију коју имате. Према томе, пустите мене да водим седницу у складу са Пословником.

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Изволите, колегинице Ракоњац.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику!)

Пошто видим да се и даље јављају по Пословнику, одређујем, у складу са чланом 112, паузу у трајању од једног минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите, колега Лакетићу.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику. Злоупотреба Пословника.)

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, члан 3. Закона о буџетском систему, на који сам поднео амандман, регулише интегритет буџетског система, обезбеђује такође интегритет буџетског система заједничким правним основом, јединственом буџетском класификацијом, употребом јединствене буџетске документације за израду нацрта буџета, али и оно што је врло битно, јединственим критеријумима за буџетску контролу и ревизију.

Зашто је то битно? Па зато што нпр. у општини Прокупље видимо да та буџетска контрола и ревизија није радила свој посао. Наиме, у периоду вршења власти „жуте екипе“ апсолутно није било буџетске контроле у општини Прокупље. Јер да јесте, како бисмо могли да оправдамо једну чињеницу, да је 2012. године са преузимањем власти Јавно предузеће „Водовод“ имало дуг од 50 милиона динара по основу неплаћених пореза и доприноса за раднике?

Како је то уопште могуће? Како је могуће да је држава тада, када су бивши били на власти, толерисала неплаћање доприноса за раднике? Како је могуће да су се доприноси и обавезе по доприносима нагомилале у толиком износу, од 50 милиона? То значи да нису плаћене више година.

То је, поштовани грађани, много питања, на која сте ви дали одговор на последњим изборима, а одговор је да су збрисани практично са политичке сцене они који су радили тако. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине потпредседнице – тако вам се обраћам зато што ви председавате – у складу са чланом 32. Пословника и чланом 27, то сте прекршили.

Волела бих да је ту, на вашем месту, у овом тренутку госпођа Маја Гојковић, јер она није добро проценила, у складу са чланом 32, ваше интелектуалне и све друге могућности да председавате Народној скупштини у њеном одсуству. Требало је да изабере, јер малопре није био ни господин Маринковић ту, госпођу Радету, која је била једина од потпредседника у сали, да је замени у случају одсуства, јер ви не разумете ток седнице и не разумете апсолутно ништа што се тиче рада Парламента, иако сте захваљујући СРС, коју сте касније издали крађом мандата, први пут ступили у салу Народне скупштине Републике Србије.

Имали сте од кога да учите. Имали сте могућност да се едукујете. Имали сте могућност да, поред тога што сте касније стекли неко звање, а никада вам СРС није спочитавала то што сте имали то звање са којим сте постали народни посланик... Дакле имали сте могућности, али то очигледно ови код којих сте дошли и уз чију помоћ сте ви ступили на ту функцију од вас не траже. Јер вас не занима ништа. Не занима вас ни историја политичког живота у Србији, ни шта је то највише законодавно тело, ни шта је то највиши степен демократије. И онда се ви, један Верољуб Арсић, усуђујете да кажете народним посланицима – који се озбиљно спремају за ово заседање, који у сваком тренутку не само знају овај пословник, који је накардан, већ знају да га тумаче у току самог заседања – како не знају ништа, како неко вас мора да слуша. Па не мора да вас слуша. И то је право посланика, и било је увек тако кроз историју, да се окрене и напусти салу.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, колегинице Јовановић.

(Наташа Сп. Јовановић: Дакле, повредили сте члан 27, повредили сте члан 32. и члан 112.)

Колегинице Јовановић, ја поштујем и вас и вашу функцију народног посланика. Можда сте ви у праву кад је у питању колегиница Маја Гојковић, али сам исто тако и ја сигуран да је и бивши председник Парламента Славица Ђукић Дејановић и те како била у праву што на основу ваших интелектуалних способности вама није дозволила ниједном да водите седницу.

(Наташа Сп. Јовановић: Као прво, то није тачно. По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо посланици, мој амандман гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији.

Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији. Влада жели да образовањем креира младе људе да буду тимски играчи, да умеју да размишљају, да доносе исправне одлуке, да буду конкурентни и курентни на тржишту, да се запосле и да пуне буџет, а не као двојац Ђилас и Шапић, који су испразнили буџет и довели Град Београд малтене до банкрота.

Наиме, 2013. и 2014. године је буџет био осакаћен за милијарду и 200 милиона евра, само јавни дуг је био 400 милиона, а они као Шваба тра-ла-ла понављају како је њихов дуг 400 милиона. Није тачно, милијарду и 200. Ту су плус биле неплаћене плате за породиље, неплаћена једнократна помоћ за осетљиву популацију, срамота једна, плус камате. Милијарду и 200, задужили су свако дете за по 600 евра.

А ми – вратили дуг, ниједан дуг немамо. А ми – вратили дуг 500 милиона евра. Браво! Имали смо незапосленост 27%, сада 11%. Само у граду смо запослили 66.000 људи. Тако се ради! То је одговорна политика СНС-а. Браво за Владу, наравно! Није тешко бити фин, култура је начин живота. Никада нећу за неког рећи да лаже, да је лопов, али чињенице говоре другачије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику!)

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господо народни посланици, буџет је у функцији развоја привреде. Сматрам, а то је поменуо и мој колега Блажа Кнежевић, да је

обилазница око Београда један изузетан инфраструктурни пројекат. Као и обилазница око Београда, и железничка обилазница око Ниша, која је планирана за 2019. годину, такође је значајан пројекат, који ће свакако унапредити и привредни раст.

Међутим, „жуто предузеће“ је патентирало још једну обилазницу, која је годинама функционисала, а то је обилазница око тендера. Контрола јавних набавки у Министарству одбране показала је да је Управа за снабдевање тог министарства спроводила набавке и потписивала уговоре са здравственим установама и апотекама широм Србије без обзира на то што је носилац осигурања војних осигураника био посебан фонд, који је имао својство правног лица. Фонд за социјално осигурање војних осигураника није овластио Министарство одбране да у његово име може спроводити јавне набавке, како то прописује Закон о јавним набавкама. Дакле, надлежни из Министарства, господин Шутановац са екипом, незаконито су и на своју руку централизовали набавке док су фактуре добављача лекова достављане на плаћање Фонду.

Уважена господо, обилазницом око Београда доћи ће до преусмеравања саобраћаја и растерећења саобраћаја у Београду. Обилазницом око тендера дошло је до преусмеравања новца нашег народа на оближње пашњаке и винограде, а у циљу растерећења шефова „жутог предузећа“ за пет генерација унапред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник! Пословник!)

(Вјерица Радета: Какво је то понашање? По Пословнику!)

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Ово је сет амандмана који се односи на закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему и, пре свега, овим амандманима ми у суштини хоћемо да наставимо оно што се зове праћење европских трендова. Европска унија нису само ИПАРД фондови, ЕУ нису само донације и све оно што добијемо из ЕУ. Европска унија јесу и правила која морате да поштујете. Та правила се односе и на правило у области финансија.

Овим изменама закона ми делимо и убацујемо финансијска средства која долазе из ЕУ како у буџете локалних управа тако и буџете покрајине. Овај амандман се конкретно односи на то, као и на републички буџет. Просто, правимо потпуну трансформацију и поделу да тачно знамо, у односу на изворе прихода, за шта се троше та средства. То ће нам омогућити бољу контролу у спровођењу макроекономских параметара, а када поштујемо европска правила, ми у ствари поштујемо и кључна

макроекономска правила у вези са Мастрихтом, која говоре о фискалној дисциплини, односно дефициту и степену задужености.

Држава Србија је данас дошла у ситуацију да може да каже, захваљујући овој Влади, овом Парламенту и председнику Владе, да поштује стандарде у области дефицита. Ако је предвиђени дефицит који омогући успешно функционисање једног буџета на нивоу од 0,9%, а Србија се данас налази на 0,6% дефицита, онда то свакако говори да Србија у својој фискалној консолидацији макроекономским параметрима испуњава све, како домаће и тако међународне, рачуноводствене стандарде. Дефицит од 0,6% значи да Србија има шансу да у наредним годинама оствари још бољи финансијски резултат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Па свакако разлог подношења амандмана је, као и досада, да се оснажи борба против корупције и криминала по питању планирања, доношења и реализације буџета. Потребно је искоренити те коруптивне радње. Један пример колико то може да кошта једну регију или једну државу... Само ћу вам рећи, 2008. године АП Војводина улази са 553.000 запослених, а 2012. године излази са 447.000 запослених, 86.000 радних места мање. Готово да нема већег центра, у Суботици, Сомбору, Кикинди, Новом Саду, који нема споменик тој пропалој и криминалној политици у виду неког пропалог погона, производне хале итд.

Како то данас изгледа показашу на примеру у Суботици. У јуну 2016. године градоначелник Суботице Богдан Лабан преузима управљање Градом са 16 милиона динара у буџету, од 5,8 милијарди које су предвиђене буџетом Града Суботице. Наравно, нагомилани дугови, као што је то у случају неких општина на југу, испод Београда. Без обзира на све, сви ти дугови се сервисирају у предвиђеном року, без кашњења једнога дана. Долази у јуну ове године и компанија „Аметек“. У сарадњи са председником Републике успевамо да отворимо тај погон. Отварамо и италијанску компанију „Каминада“, која запошљава 120 људи у погонима у Слободној зони, у којој иначе ради 6.000 људи већ сада и у преговорима је са италијанском компанијом „Мондо плас“, која ће у наредном периоду запослити неких стотинак људи у граду Суботици.

Свесни смо да Суботица, и Суботичани и њихов статус постају предмет интересовања и председника државе, и председника Владе, али и градоначелника Суботице, и на један нов начин решавамо проблеме са

којима се сусрећемо и заустављамо кривине али и корупцију у буџету, како града тако и државе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли желите реч? (Да.) Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Наставићу да говорим о амандману који се тиче решавања проблема Срба у региону, избеглих и прогнаних лица.

Добро је познато да је током деведесетих година протерано пола милиона Срба из Хрватске и пола милиона Срба из Федерације БиХ. Нажалост, бројни проблеми су остали нерешени. Поменућу само неке од тих проблема. И даље није враћено 40.000 отетих станарских права у Хрватској. Око 50.000 пензионера не може да добије своје заостале пензије. Имамо једно класично системско отимање пољопривредног и шумског земљишта протераних Срба из Хрватске и Федерације БиХ.

Што се тиче Хрватске, од 1997. године, од доношења Закона о власништву, Хрватска се као држава укњижила као власник на 800.000 катастарских парцела пољопривредног и шумског земљишта. Хрватска користи чињеницу да велики број Срба на Кордуну, Банији и Лици, северној Далмацији, западној Славонији и источној Славонији није био ускладио катастар и земљишне књиге. Дакле, људи су били поседници у катастру, али у земљишним књигама је стајало да је то или општенародна својина, или задружна својина или су као власници вођени њихови дедови, прадедови, чукундедови итд.

Хрватска је слала дописе на срушене куће протераних Срба, и на њихове отете куће, да дођу у суд да ускладе катастар и земљишне књиге. Наравно, људи су расејани широм света, живе у Србији, Српској, Америци, Аустралији, европским земљама, нису могли доћи. Хрватска је цинично уписивала себе као власника. То је апсолутно недопустиво и још један апел ЕУ да пошаље поруку Хрватској да поштује људска права стотине хиљада протераних Срба. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Предложила сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему који гласи – после тачке 5а додаје се тачка 5б која гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди равномерни развој у Републици Србији.“

Што се тиче претприступних фондова о којима сам малочас говорила, претприступни фондови отварају могућност да ми унапредимо инфраструктуру у нашој земљи, да равномерно улажемо у све крајеве, да изградимо канализациону мрежу, да радимо на отварању фабрика за прераду отпадних вода, да решимо сам систем управљања водама и управљања отпадом. У буџету Министарства животне средине је и одређена сума од сто милиона динара за помоћ локалним самоуправама у изради пројектне документације и самих пројеката за унапређење животне средине. Већа средства су опредељена и у Зеленом фонду Републике Србије, близу три милијарде динара износе, а такође и средства Буџетског фонда за воде, која износе 3.304.493.000 динара.

Циљ амандмана је да се законским решењем додатно оснажи и подржи и подстакне равномерни регионални развој у Републици Србији.

Без бригае, у дану за гласање ми ћемо сви бити овде и гласаћемо, тј. изјаснићемо се о сваком амандману понаособ, а што се тиче опозиције, она се традиционално неће ни удостојити да се појави на гласању. Традиционално ће поднети неколико стотина амандмана и традиционално неће гласати ни за своје сопствене амандмане. То само говори о томе колико верују у то што раде и колико су искрени у жељи да унапреде предлоге закона и побољшају квалитет живота грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, на члан 3. додаје се став који гласи да се после тачке 5а додаје тачка б.

Да скратим, овај амандман сам поднела због додатног подстицања и оснаживања здравственог система Републике Србије,

Наиме, сведоци смо тога да је здравствени систем Републике Србије до 2012. године лошом политиком, пре свега кадрова Г17+, како су се тада звали, урушен до те мере да је био на најнижим гранама. Ова Влада, на челу са господином Вучићем док је био премијер, сада председник Републике, успела је да здравствени систем заустави у том пропадању и да се здравствени систем....

(Народни посланици СРС-а добацују истовремено.)

Молим вас за тишину, ако може, колеге. Колеге, може ли тишина?

Значи, овај амандман сам поднела у циљу оснажења. Морам да напоменем да ти кадрови Г17+ нису ни могли да раде у интересу грађана јер су бринули о неким својим циљевима па су радили неке мутне послове.

Затим, један колега је са тастом опљачкао државу и општину Трстеник, али морам да нагласим и да је тај исти колега примао више плата.

Овде се прозивају неки посланици владајуће коалиције да су примали више плата, што није тачно, наравно, а тај исти колега месечно у Фабрици мазива Крушевац – 40.258, ЈП „Национални парк Копаоник“ – 17.500, Дирекција за планирање и изградњу општине Трстеник – 72.000. А иначе још као члан Управног одбора „Прве петолетке“ надокнаде, и не само он, него таст и ташта, и не знам ко још већ.

Према томе, држава није ни могла да се развија због таквих. Е, такви треба да одговарају, а грађани подршку дају због тога СНС-у. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Опет тема развоја Србије, даме и господо, и ја се потпуно слажем, када говорим о развоју, са оценама које су изнеле колегинице. Сваки крај наше лепе земље је подједнако важан и треба да дамо све од себе да тај развој буде присутан свуда. И јесу важне и оне општине у којима су планирани локални избори концем ове године и потпуно је неприхватљиво да се шаље нека порука од стране оних згрчених представника бившег режима, који нису у стању да обезбеде баш никакву политичку подршку за своје листе, да само због тога те општине и људи који у њима живе нису важни.

То, наравно, не стоји и не може да се пореди са важношћу људи у другим деловима државе, самим тим и са људима који живе у Београду, само због тога што су неке те избори важнији.

Али када говоримо о граду Београду, баш по питању развоја, важно је не само оно што се дешава сада, сви сјајни пројекти о којима ми говоримо ових дана, стотине километара канализације, водовода, путева различитих категорија, значајни пројекти попут пројекта Макишког поља, попут пројекта станова са популарним ценама квадрата, попут пројекта „Београда на води“. Важно је и оно што ће се дешавати у граду Београду у непосредној будућности, на пример пројекат новог савског моста који ће представљати непосредну улазницу за отварање нових пројеката баш на тему инфраструктуре, рецимо тунела који треба да повеже Саву и Дунав.

О свим тим добрим и корисним стварима Београђани ће моћи да се непосредно изјасне нпр. кроз програм „да се ради и гради по твом“, који такође покреће Град Београд. Дакле могућност да се, користећи модерну апликацију, сами становници наше престонице изјасне на тему које то пројекте виде као најважније за свој град, шта је то чему дају највећу подршку, што је, наравно, било потпуно незамисливо у време „жутог

тајкуна“ Драгана Ђиласа, његовог посилног Александра Шапића, па и њиховог тадашњег капоа, оног, беше, Бориса Тадића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Не жели реч.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, представници Министарства, даме и господо народни посланици, као и када је било речи о досадашњим амандманима, и овај амандман има за циљ да подстакне и подржи модернизацију Србије. Ја ћу због грађана Србије прочитати како гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.

Наравно да овде првенствено мислим на модернизацију јавне управе у Србији и сматрам да ћемо модернизацијом јавне управе променити и начин на који се пружају јавне услуге, уз свођење јавне потрошње у реалне и одрживе буџетске оквире.

Подсетићу, иако је више пута то досада речено, један од приоритета јесте да јавна управа Србије прерасте из једног регулатора у оно што називамо истинским сервисом грађана, како и треба да буде, и то у правом смислу те речи, дакле који ће бити у функцији стварања и подстицања привредног раста и друштвеног развоја.

Дакле, модернизација јавне управе треба да се темељи на три елемента. То су ефикасност, рационалност, економска исплативост. Ако се на томе темељи јавна управа, онда ће она бити и ефикасна. Наравно, то ни у ком случају истовремено не треба да умањује и неопходност да јавна управа задовољи потребе наших грађана.

Имамо позитиван пример за то, то је локална самоуправа града Београда, као што је малопре колега Орлић навео неколико битних елемената како је досада локална самоуправа у Београду функционисала. Ја бих се само надовезао на то и рекао да је у овом тренутку активно више од 1.000 градилишта у Београду, преполовљен је дуг Града Београда, завршен Пупинов мост, 20.000 нових радних места, 280 километара водовода, 550 километара улица и путева, четири нова дома здравља, 260 километара топловода. То су резултати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна

скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Сада, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман су заједно поднели посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски, Стефана Миладиновић.

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени чланови Владе, амандман који смо поднели везан је за усклађивање националне политике Републике Србије са Агендом 2030. Један од циљева Агенде 2030 јесте смањење неједнакости у оквиру и међу земљама. Говорим о циљу 10 Агенде 2030.

Буџетом за 2018. годину омогућава се реализација овог циља, јер се износ од 128,3 милијарди планираних за инвестиције равномерно распоређује на територију читаве земље. Одрживи развој је могућ само уз равномерни развој читаве земље и СНС делује у том правцу. Буџет за 2018. годину јасан је доказ да Влада Републике Србије води рачуна о равномерном развоју читаве земље.

Као неко ко долази с југа Србије, морам да кажем да ће средства која су планирана буџетом за 2018. годину омогућити оживљавање југа Србије. Пре свега, завршетак изградње Коридора 10 свакако је најзначајнији капитални пројекат који ће омогућити развој југа, јер је чињеница да, како се која деоница ауто-пута заврши, долазе и инвеститори. Капиталне инвестиције које се буџетом за 2018. годину планирају за град Лесковац свакако ће омогућити да се и град Лесковац развија укорак са другим градовима у Србији.

На крају, циљ овог амандмана је да сви закони који се предлажу од стране Владе и који се доносе у Народној скупштини Републике Србије иду у правцу усвајања буџета који ће омогућити одрживи развој читаве земље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици заједно Александар Шешел, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Немања Шаровић, Срето Перић, Петар Јојић, Љиљана Михајловић, Томислав Љубеновић,

Дубравко Бојић, Никола Савић, Филип Стојановић и Марина Ристић и заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и Александра Јерков.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 4. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему се односи на члан 25. постојећег закона и ви сте у овим изменама као јавни приход локалних самоуправа предвидели финансијску помоћ Европске уније. Питање које се логично поставља је зашто то није било раније и да ли сте и до овог предлога, односно до дана када ће овај закон бити усвојен имали финансијску помоћ ЕУ. Ако јесте, где је она била евидентирана, посебно на који начин је била трошена?

Ми смо се данас овде наслушали разних хвалоспева представника власти у односу на овај предлог, односно у односу на функционисање Владе и на благодети и на све оне руже које цветају у локалним самоуправама. Наравно, само у очима оних који су то говорили.

На овај закон о буџетском систему, односно Предлог закона о изменама и допунама овог закона имамо негде око 300 амандмана посланика власти. Да не буде опет забуне као јуче што су покушали погрешно да нас протумаче, немамо ми ништа против подношења амандмана, али не амандмана ради амандмана, него амандмана којим се заиста нешто мења. Сви знамо, већ је јасно и целокупној јавности у Србији да су посланици власти подносили овај велики број амандмана само зато да би се спречила расправа о амандманима које су народни посланици поднели на Предлог закона о буџету Републике Србије.

Интересантно је шта се све у овим заиста литерарним радовима који су представљани као амандмани, између осталог, могло чути. Рекла сам јуче, понављам и данас, није ово текст амандмана. Ово што се представља као амандмани, то би могло бити део неке стратегије, неког плана, програма, нечег што се описно представља, а не може бити правна норма.

Шта смо ми данас све могли да чујемо? Један посланик је говорио како је он поднео амандман да би се побољшали услови живота избеглих и расељених лица. Дакле, везе нема тај амандман и тај члан закона са расељеним и избеглим лицима. Апсолутно везе нема. Али када је већ говорио о томе, волела бих да нам тај колега посланик каже на који начин су, рецимо, избеглим и прогнаним лицима дељени станови у једном насељу у Чачку. Ради се о средствима која су добијена из неке донације. Дакле, врло има везе са овим нашим амандманом. На који начин су подељени ти станови? Колико су ти људи морали некоме и коме да дају пара да би добили те станове и зашто се, од свих станова које су прогнана лица

добила, само у том насељу у Чачку ти станови не могу откупљивати? Наравно, немамо одговор на то конкретно питање.

Говорило се овде о равномерном развоју Србије. Углавном смо слушали посланике који су из различитих општина широм Србије и који су говорили свако о својој општини, што, наравно, није никаква грешка, али су углавном говорили – урадиће се, изградиће се, реконструисаће се. Мало је било тога што је речено – урађено је, реконструисано је итд.

Супротно од овога што говоре посланици власти, имамо велики број примера које сазнајемо са терена и доказа које добијамо са терена који су потпуно супротни овоме што слушамо од представника власти. Имамо, рецимо, пример да је Дом здравља у Куршумлији из донације купио, купили су санитарно возило. Никаква примедба, али, ево, друштвене мреже препуне фотографија како директорка Дома здравља у том санитетском возилу превози намештај у свој стан, у своју кућу. Јесте, министре Кнежевићу, верујте, проверите. Знате да никада не бих рекла нешто што није тачно.

Даље, када говорите о овим донацијама везано за овај члан 25, измену кроз овај члан 4. Предлога закона, ми никада нисмо добили прецизне информације о томе, рецимо, на који начин су, тачно до евра, потрошена средства која смо у току оних трагичних поплава добијали из ЕУ или појединачних земаља ЕУ.

Имали смо ми ту, слушали смо неке конференције, читали смо све онако уопштено, онде се сликала она кућа, онде се сликала она кућа, али никада нисмо добили прецизну рачуницу о томе. Да ли је то, рецимо, разлог због чега досада у овом закону није било, као јавних средстава, тих фондова добијених из средстава ЕУ?

Такође, овде смо чули нешто врло интересантно. Ви стално говорите о равномерном развоју државе Србије, за шта бисте свакако, када би то било тако, имали и нашу подршку, јер ми мислимо да цела Србија треба да се једнако развија. Ми мислимо да свако у Србији заслужује услове савременог човека, услове који су такви да свако ко заврши, рецимо, факултет у Београду, у Новом Саду или негде, пожели да се врати у своје родно место. Нажалост, то није тако.

Ви сте наставили, односно преузели још од оних пре вас, мислим на онај Тадићев режим, рецимо кад су поуклидали судове по малим местима, ви сте то наставили, па и даље у многим малим местима нема судова, затварате школе итд. Дакле, не стварате услове за тај равномеран развој.

Сада, пошто су завршени они станови од по 380 евра по квадратном метру, не знамо тачно где су, на којој су макети, сада се прича о становима који ће бити грађени по 550 динара по квадратном метру.

(Душан Вујовић: Евра.)

Да, министре Вујовићу.

И данас овде, не знам да ли сте чули, да ће бити 550 евра по квадратном метру, али нисте чули данас једног колегу посланика из власти, који је рекао да није тачно да ће становни бити 550 евра по квадратном метру, већ ће то бити просек. Дакле, опет правите разлику између Сурдулице, Београда, Сомбора, Ваљева, Косовске Митровице, да не набрајам све градове у Србији.

Дакле, није тачно ово што причате. Не стварате ви ни овим законом ни било којим законом равномеран развој Републике Србије. То нешто што се гланца, што се види, то је центар Београда, а не ове околне општине, које јесу београдске општине. То је центар Београда, центар Новог Сада, остало се нигде ништа, господо, не ради. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ради се о средствима Европске уније и ради се о локалним самоуправама.

Ја се надам да ће се раскинути са праксом коју су имали Горан Јешић, Хајнекена итд., да троше више него што су прикупили. Обичај је био не прерасподела вишка по локалним самоуправама, већ прерасподела мањка. Нису живели од прикупљеног и зарађеног, већ од задуженог. Са том праксом треба раскинути.

Дуг општине Инђија је 2.037 милиона, или 2,037 милијарди. Дуг Смедеревске Паланке је између три и четири милијарде. А ти усрећитељи народних маса, који ће морати да враћају дугове, иза њих су дела и недела која ће будућа поколења у тим локалним самоуправама плаћати.

Шеф Хајнекене је продавао тенк за четири хиљаде долара. А овај из Смедеревску Паланку, Хајнекена, он је за вече пио пива за четири хиљаде долара. Па му шеф прода тенкић, а он га за једно вече пропије. Надам се да ће са тим газдовањем бити прекинуто.

Као и у Трстенику, где је интервју за „Време“ морао да буде плаћен. Дакле, човек потпише да ће дати интервју, општина плати његову изјаву за штампу и онда они то зову независним новинарством. Е, тако је то Мики тракторче од Вука потомче, тако су они трошили новац у локалним самоуправама, а Хајнекена или Хајнетенкић је чак продао и термалну воду, што није било овлашћење локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Душан Вујовић има реч.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Што се тиче суштине овог амандмана, ми смо већ објаснили у објашњењу закона да увођењем овог допунског објашњења, односно рашчлањавањем објашњења у члану који се односи на Републику и додавањем објашњења „финансијска помоћ ЕУ на нивоу јединица локалне самоуправе и на нивоу АП Војводине“ само дозвољавамо могућност да се у планирању извршења буџета то евидентира и прати на једном месту да бисмо олакшали поштовање преузетих обавеза по Глави 32, Управљање јавним ресурсима.

То је, иначе, и досада, и на нивоу Републике, и на нивоу АПВ и на нивоу локала било евидентирано као извор 56, али са децентрализованим ИПА програмима појавила се потреба да се то евидентира прецизније. Значи, и пре је оно било евидентирано, али да се евидентира прецизније и на нивоу АПВ и на нивоу јединица локалне самоуправе.

Иначе, извештавање постоји; оно је редовно и врше га надлежни органи преко којих је ишло утврђивање и уговарање појединих форми помоћи, донација и осталог. Надлежни органи траже извештај о наменском коришћењу средстава и о оствареним циљевима. Према томе, ваша забринутост није, чини ми се, оправдана. Ја не знам на који начин могу тачно да вам се доставе извештаји, али ти извештаји постоје, управо по јединицама, по донаторима и по пројектима.

Оно што је за мене важно, то је да се овим повећава транспарентност трошења средстава и омогућава јединствено и поједностављено извештавање по појединим аспектима, што је јако важно. Ствара се могућност да сви донатори, кредитори и остали буду уверени да се код нас поштују најновији стандарди, да се тачно зна где се планирају извори средстава, како се она троше, који се резултати остварују.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре.

На члан 4. амандман су заједно поднели посланици Мариника Тепић, Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Наслушасмо се данас овде свега и свачега. Мени је жао што још оволико амандмана нису поднели посланици, јер имамо ону ситуацију – Први пут с оцем на јутрење. Значи, мој први амандман у животу, очекујем да свако од вас то опише једнога дана да би то могло да уђе у анале.

Што се тиче ових средстава, везано за овај члан закона, ви сте управо рекли, господине министре, да се дозвољава могућност евидентирања на једном месту. Међутим, досада ја заиста нисам схватила како све то функционише, јер управо смо се наслушали хвалоспева, рецимо,

из области инфраструктуре, где се узимају велики кредити, где имамо средства за која не знам како су потрошена, рецимо, саобраћајна инфраструктура, Коридор 10, Коридор 11, Железнице, и где ми по овом новом буџету имамо опет опредељена средства од 5,2-5,3 милијарде евра као да претходно нисмо уопште узимали кредити.

Значи, није баш да се све зна. Имамо неке приче везане за Коридор 11, да је за деоницу Уб–Лајковац крив претходни министар, имамо неке тужбе које су, претпостављам, само коалициони споразуми, за које не знамо како функционишу и уопште да ли су истините, али заправо сматрамо да су средства потрошена. Јер ти коридори толико су пробили све рокове реализације, да ли је у питању Коридор 10, Грделичка клисура која се изводи већ пет година, зато што је захтевна и зато требају већа средства. То не може да буде тачно. Ево, Црногорци су направили највећи мост у Европи кроз Кањон Мораче за само две године. Хајте мало да будемо реални. Коридор 11 – катастрофа. Значи, ту ништа није урађено сем оне несрећне деонице Љиг–Прељина.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, предложила сам амандман из следећих разлога. Преговори о приступању Србије ЕУ у великој мери зависе од Поглавља 23, које обухвата и реформу правосуђа. У ЕУ препозната је важност постојања независног и ефикасног судства и дефинисан је низ препорука за остваривање високих стандарда судства.

Осим испуњавања политичких критеријума, са једне стране, ради лакшег преговарања и лакшег уласка у ЕУ, са друге стране, јако је важно елиминисање утицаја, спољних утицаја на правосуђе, организовање обука и намена одговарајућих финансијских средстава.

Акциони план за Поглавље 23 подразумева спровођење мера које су приоритет Министарства правде и Владе Републике Србије, али изискују одређена финансијска средства управо због спровођења реформи у области правосуђа.

Из тог разлога је потребно законско решење које ће додатно да подстакне развој правосудног система. На тај начин Србија ће успешно моћи да затвори Поглавље 23, да се приближи уласку у ЕУ али да, са друге стране, и прати корак са земљама које су већ чланице ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем.

Поштована председнице Народне скупштине, даме и господо министри, даме и господо народни посланици, мој амандман је такође везан за инвестиције.

Морам скренути пажњу на једну важну ставку буџета, која се односи на опредељена средства за завршетак изградње Жежељевог моста у Новом Саду у износу од 790 милиона динара.

Жежељев мост је изузетно важан за Нови Сад, па и за целокупну Србију, јер је део Коридора 10, једног од главних саобраћајних коридора у овом делу Европе, и део је нове транспортне политике Србије у склопу процеса приступања Србије ЕУ. Такође, овај мост је део пројекта модернизације пруге Београд–Будимпешта, као и најважнијег светског глобалног пројекта „Један појас – један пут“, чији је и Србија део и у оквиру кога сарађујемо са нашим важним стратешким партнером, Народном Републиком Кином.

Нажалост, изградњу овог моста од почетка прати зла судбина, јер је једна од уговорних страна била Влада АП Војводине на челу са „жутим предузећем“ све до 2016. године. Док СНС није преузела власт у Покрајини, овај пројекат је био угрожен јер је „жуто предузеће“ константно опструирало овај пројекат и каснило са уплатама према извођачу. Према подацима које имам, они су каснили са уплатама извођачу укупно 558 дана, чиме су угрозили овај пројекат и због чега је извођач упао у финансијске проблеме и изградња је каснила.

Хвала богу па је 2015. године Град Нови Сад преузео већи део обавеза и градоначелник Милош Вучевић и министар грађевинарства госпођа Михајловић потписали су Анекс уговора након чега су се радови интензивирали. Лукови су данас спојени и уз ових 790 милиона динара сигуран сам да ћемо следеће године тај мост и завршити. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела посланица Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважена председнице Народне скупштине, ја ћу и даље наставити да причам о посебно осетљивим групама наших грађана, и то овог пута о болесним. Морам да нагласим да је први пут Влада Републике Србије, коју је предводио Александар Вучић, 30. августа 2014. године основала

Буџетски фонд за лечење обољења, стања или повреда које не могу успешно да се лече у Републици Србији. Фонд је отпочео са радом 8. септембра 2014. године. Иначе, Фонд је индиректни корисник буџетских средстава у оквиру раздела Министарства здравља.

Морам да нагласим да је у периоду од новембра 2014. године до октобра 2017. године из средстава Буџетског фонда обезбеђено 80 одлазака на лечење и контролне прегледе у иностране здравствене установе за 68 пацијената. Такође, обезбеђено је слање 152 узорка за генетско или метаболичко испитивање у иностране лабораторије, долазак иностраних медицинских стручњака за 17 пацијената. Утрошена средства у току 2017. године износе 135.810.070 динара.

Колико је режим ДС-а бринуо о деци и о установама у којима се она лече можда најбоље говори управо сада реконструкција Универзитетске дечије клинике у Тиршовој, где се реконструкција врши после више од три деценије, а знамо да је Универзитетска дечија клиника једна од најпознатијих у овом делу Европе.

Такође, морам да нагласим још једну врло важну чињеницу, која се односи на доношење Закона о превенцији и дијагностици генетичких болести, генетички условљених аномалија и ретких болести. Морам да нагласим да је овај закон усвојен у Народној скупштини 23. јануара 2015. године. За њега су гласали сви посланици СНС-а и њени коалициони партнери, а за овај закон није гласало девет посланика ДС-а, као ни самостални народни посланик Зоран Живковић. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Да ли желите реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Хвала.

Поштована председнице, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, члан 4. Закона о буџетском систему, на који сам поднео амандман, управо регулише успостављање укупне фискалне одрживости и контроле. Наиме, овим чланом се регулише свеобухватна контрола укупних буџетских средстава кроз успостављање ограничења на расходе и издатке који су загарантовани законом, како на укупном нивоу тако и на нивоу корисника средстава, пре свега на нивоу локалних самоуправа.

Међутим, о контроли расхода на нивоу локалних самоуправа није апсолутно било ни помена у периоду вршења власти бившег режима. Наиме, својевремено је бивша власт са својим перјаницама дошла на идеју

да се у општини Прокупље направи пешачка зона. И то не би било чудно да ти радови на пешачкој зони нису плаћени 365 милиона динара, наравно из кредита који грађани Прокупља треба да отплаћују до 2026. године. Чудно је што је документација о извођењу ових радова нестала. Чудно је да је радове изводила приватна фирма која је формирана непосредно пре него што јој је дат посао и угашена непосредно након што је посао завршила. Такође, чудно је што је уопште пешачка зона која је у дужини отприлике 500 метара коштала невероватних 365 милиона динара, сложићете се.

Управо овим амандманом ја сматрам да ће држава успоставити жељену финансијску контролу буџетског система, не само на републичком већ и на локалном нивоу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднела Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Поштована председнице, уважени чланови Министарства, даме и господо народни посланици, мој амандман гласи овако: „Планирање, припрема, доношење, извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији.“ Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи, унапреди развој образовања у Републици Србији.

С обзиром на то да се амандман 4. односи на локалне самоуправе а ја долазим са општине Вождовац, ја ћу вам рећи шта је све од 2010. године до данас урађено на општини Вождовац. Српска напредна странка је у овој општини препознала важност образовања као приоритет па је саградила, или изградила, две нове школе, затим направила видео-надзор у свим школама и повезала их са 12. полицијском станицом. Да би неко дете било образовано, пре свега треба да буде у школи која је безбедна.

Општина Вождовац је била препуна дроге. Сада тога више нема. Учионице су чисте. Реновирани смо све учионице, тоалете. Подсмевали су се овде када смо говорили о тоалетима. Наравно, и тоалете. Направили смо осам фискултурних сала, реновирани смо кровове. Када смо дошли 2010. године, затекли смо културно-спортски центар, прокишњавао му је кров. А у бифеу – ексклузивни парфеми и пића за које никада нисмо чули, вероватно, и много, много осталих баханалија. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштована председавајућа, уважени министри, даме и господо народни посланици, у функцији привредног развоја треба да причамо о неким лошим примерима из прошлости како се више никада не би поновили.

Претходна власт у Београду направила је дуг и штету од 280 милиона евра, и оставила га грађанима Београда, тиме што су дозволили да инвеститори не плаћају накнаду за уређење градског грађевинског земљишта од 2004. до 2011. године. Градске власти нису тражиле ефикасна средства обезбеђења у случају неплаћања тих накнада. Власт СНС-а покренула је ову проблематику, прекинула ову криминалну праксу, па се увело тражење ефикаснијих средстава обезбеђења, банкарских гаранција и хипотека. Више ниједан инвеститор не дугује новац за накнаду уређења градског грађевинског земљишта. Све ово нас је коштало 150 вртића или 1.500 аутобуса или милион пензија.

У оквиру оног пројекта обилазница око тендера у Београду, а везано за реконструкцију Булевара краља Александра, од три понуђача изабрана је фирма која је била скупља шест милиона евра од другопласиране. Дакле, шта рећи на овај пројекат обилазнице око тендера? Чуди ме да „жута патка“ никада свој кљун није усмерила у овим правцима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, ово је трећи амандман, односно трећа измена која се тиче функционисања фискалног система и укључивања јасне дистинкције и поделе између обавеза које постоје између трансфера и онога што је финансијска помоћ ЕУ.

У члану 25. Закона о буџетском систему Републике Србије после 5. члана уводи се јасно дефинисање да локалне управе морају да укључе ову категорију као посебну категорију. Локалне управе су и по Закону о буџетском систему и у фискалном поретку саставни део Републике Србије. Када говорите о локалним управама, регионалном развоју, онда морамо да знамо да је то општа држава, која функционише и видите јасну одговорност републичке администрације и Владе Републике Србије према општинама.

Како то видите? Пре свега видите на реалним показатељима, који се не свде само на речи, већ на издвајања. Ако у буџету Републике Србије за 2018. годину на економској класификацији Трансфери осталим нивоима власти имате раст од 8,3%, то су финансијска средства која су резултат функционисања фискалног поретка Владе Србије, али која подразумевају да у наредној, 2018. години десетак посто више средстава пребацимо локалним управама. То свакако говори о одговорној и функционисању Владе на основу резултата.

Такође, порези на зараде, који су изворно примарни приход локалне управе, расту. И све то се најбоље види на суфициту који имамо у буџету Републике Србије у 2017. години. Када имамо суфицит на нивоу републичког буџета од 0,6% а на нивоу опште државе у који су укључене и

локалне управе 0,7%, онда то говори о општем функционисању фискалног поретка и макроекономске стабилности.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Александар Мартиновић.

Да ли желите да образложите амандман? (Да.) Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Хвала, председнице, госпођо Гојковић.

И овај амандман је у функцији квалитетнијег система одбране Републике Србије. Желим да похвалим Владу Републике Србије и ресорног министра одбране на напорима које су досада учинили да имамо ефикаснију, боље отпремљену, модерну Војску Србије, која је спремна да брани сувереност и независност Републике Србије. Али оно што такође желим да истакнем и да се надовежем на излагање мог уваженог колеге Миодрага Линте јесте да коначно имамо војску која је спремна и способна да не дозволи да се Србима било где у региону понове злочиначке операције као што су „Бљесак“ и „Олуја“, дакле да имамо војску која је спремна да брани границе Републике Србије али и да буде гаранција да се Србима који живе у суседним државама неће десити оно што им се дешавало током 90-их година.

Убеђен сам да ће Влада Републике Србије, користећи на рационалан начин буџетска средства, створити додатни простор да се у 2018. години војска Србије додатно опреми квалитетним наоружањем и да ћемо имати онакву војску какву смо имали на почетку 20. века, војску која је ослободила неослобођене српске крајеве, и да ћемо коначно имати војску којом ћемо моћи да се поносимо, као што се поносимо и данас.

Надам се и убеђен сам да, док СНС буде на власти, више нећемо имати за министре одбране људе који су уништавали наше тенкове, који су уништавали наша артиљеријска оруђа, који су уништавали наше противракетне системе, који су се на томе обогатили а војска сиромашила и при томе није се нашло простора за решавање егзистенцијалних питања војника, и официра, и припадника МУП-а и одговарајућих безбедносних служби.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Миодраг Линта.

Да ли желите да образложите? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли желите да образложите? (Да.)

Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господа, другарице и другови, циљ амандмана је да се законским решењем додатно подстакне смањење сиромаштва на подручју Републике Србије.

Као што сам рекао, борбом против сиромаштва на начин како га води Влада Републике Србије ми јесмо задовољни, али с обзиром на то да се и члан 4, као и претходни чланови на које смо ово предлагали, односи на локалну самоуправу, а где имамо примера да до 2016. године не да ништа није ваљало, него је била катастрофа. Као што је то било код градоначелника Смедеревске Паланке, који је у сиромаштво за више стотина милиона динара неисплаћених плата отерао гомилу радника, тако смо то имали исто и код „ОУР-а жутог предузећа“ у Војводини.

Наиме, фондове који су били намењени за субвенције користили су наводно за увођење неких нових технологија, па је тако нека брокерска кућа „Александар“ добила огромна средства за увођење технологије коју никад нисмо видели да је уведена, али зато је она ту субвенцију враћала у неколико наврата и на различите начине, који су потпуно не неприхватљиви него ненормални.

То што је ненормално јесте да су то враћали кроз испоруке антифриза пољопривредним, машинским и техничким школама. Неких 7.500 литара антифриза, па онда 10.000 литара средстава за полирање и заштиту гума истим тим школама. Чије ли су гуме ђаци полирали са 10.000 литара, то заиста никоме није јасно. Вероватно овај антифриз да су просули у Дунав, никада се лед не би ухватио на Дунаву. Што значи да је ово служило само прању пара.

„Жутом предузећу“ и његовом ОУР-у у Војводини и то је било мало па су то проширили, па су на ред дошла и позоришта, музеји, галерије, па је само њима испоручено још неких десетак хиљада литара што антифриза што течности за прање стакла. Где је све то завршило можемо само да слутимо, а да ли су прали прозоре, не верујем, али верујем да су на овај начин опрале милионе који су завршили у њиховим џеповима.

Управо из тог разлога овакав амандман, да то никоме више никад не падне на памет. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, мој амандман се тиче унапређења ефикасности финансијских институција у Републици Србији.

Обично грађани Србије, када неко каже финансијске институције, помисле да су то само банке. Нису само банке, то су и пензиони фондови,

фондови здравствене заштите, Агенција за осигурање депозита, и потребно је да све ово, због предвидивости привредног окружења и амбијента у Републици Србији, функционише у најбољој могућој мери.

Међутим, за разлику од нас, постојале су раније одређене финансијске институције које су неки сматрали својим приватним финансијским институцијама, иако су биле у државној својини. Тако да, рецимо, имали смо и две банке које су биле у државној својини. Једна се звала „Агробанка“, друга се звала „Развојна банка Војводине“.

Утврђено је да је штета од ненаплативих потраживања негде око 600 милиона евра, па бих ја хтео да питам све надлежне министре – колико пензија може да се исплати за 600 милиона евра, колико километара ауто-пута може да се направи за 600 милиона евра, колико километара пруге може да се направи или реконструише за 600 милиона евра које су ови из „жутог предузећа“ покрали до 2012. године, колико предшколских установа може да се направи за 600 милиона евра?

И још једно питање – да није покрадено тих 600 милиона евра, да ли би влада Александра Вучића 2014. године морала да примењује мере фискалне консолидације, тј. да један део пензионера има умањене пензије, о чему причамо и данас?

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Као што мој уважени колега Мартиновић рече да ће оснажена српска војска допринети безбедности наших грађана, како у Србији тако и у региону, и наших грађана и наших сународника, тако ће сигурно опремљена српска полиција допринети томе да криминал и корупција какав је постојао до 2012, односно до 2016. године у Србији, а нарочито на њеном северу, у северној покрајини, Војводини, не досегне границе никада више како је то било досада.

Не бисмо били у могућности да нисмо добро планирали буџет и супротставили се његовом криминогеном трошењу, да у прошлом периоду Министарство унутрашњих послова, на челу са министром Стефановићем, набави 21.000 комплета униформи за српске полицајце, 1.200 униформи за жандарме, да осавремени 26 борбених возила, да набави више од 1.500 возила за потребе српске полиције. Како је то изгледало некада раније када је Војводином управљао кадар ДС-а Бојан Пајтић? Некако је код њих све на 4.000 евра, односно долара – за 4.000 су продавали тенкове из Војске, за 4.000 су пили у кафанама у Смедереву, а 4.000 евра је плаћен интервју Бојана Пајтића у листу „Недељник“, и то 13. марта 2014. године.

Да ли је то криминал и корупција, нека не судим ја. Обично кажу да су то паушалне оцене које износе посланици СНС-а. И то није моја оцена, ово је оцена Савета за борбу против корупције. Савет за борбу против корупције доследно каже да је овај пример „типичан пример злоупотребе Закона о буџетском систему, јер је реч о плаћању личне промоције политичара на једној јавној функцији“.

Ето, отприлике то све тако изгледа данас и отприлике је изгледало у неком ранијем периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Вујадиновићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У циљу даљег развоја инфраструктуре, Коридор 10 је један од најважнијих паневропских саобраћајница, коридора, који пролази кроз Србију и повезује земље – Аустрију, Мађарску, Словенију, Хрватску, Србију, Бугарску, Македонију, Грчку. Дакле, овим пројектом транспортни систем Републике Србије постаје компатибилан са транспортним системом ЕУ, са тенденцијом даље модернизације како би Република Србија била спремна да се придржава стандарда ЕУ у области транспорта.

Реализацијом овог важног пројекта доћи ће до општег убрзања транзитног саобраћаја, унапредиће се, наравно, ниво услуга, олакшаће се међународни трговински токови и транспорт путника. Када се заврши нови ауто-пут, имаће позитиван утицај на комерцијалне и трговинске активности у региону и допринеће регионалном развоју.

Укупна дужина путева који спадају у Коридор 10 који пролази кроз територију Републике Србије износи 792 километра. Радови на Коридору 10 организовани су у оквиру пет пројеката, и то: Хоргош – Нови Сад 108 километара, главна раскрсница у оквиру пројекта је Београд, раскрсница Бубањ поток – Хрватска 121 километар, затим раскрсница Београд – Бубањ поток – Ниш 237 километара, Ниш – граница са Македонијом 74 километра, Ниш – Република Бугарска 86,5 километара и пројекат београдска обилазница, о којој сам већ говорио, тзв. обилазни прстен за скретање транспортног саобраћаја из центра Београда 47 километара.

Толико о томе да се не ради ништа и да се ради само у Београду, како су неке колеге овде истакле. Трагично је какву демагогију слушамо данас у недостатку аргумената и трагично је да то слушамо од оних који су, када су били на власти, имали само идеје, ма какве оне биле, и који су се

углавном брукали. Сигуран сам да ови који су нам системски разарали земљу никад више неће бити у могућности да тако нешто раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 4. Закона о буџетском систему, који гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди равномерни регионални развој у Републици Србији.“

Када говорим о равномерном регионалном развоју, заиста морам да поменем Министарство пољопривреде и Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, који је први пут препознао значај калемарске производње у извозном смислу.

У општини Трстеник је сконцентрисано 70% ове производње. Доношење Правилника о подстицајима у калемарској производњи, односно у производњи лозног садног материјала и сертификацији јесте изузетно значајан за становнике општине Трстеник, посебно због тога што смо имали огромно разумевање господина Недимовића и што је остављено још простора да се препознају још неке од категорија које могу бити обухваћене и препознате овим правилником, као и простора да се реши проблем везан за кооперанте. Изузетно је значајно, јер се 85% ових производа извезе и ово је изузетна подршка Министарства пољопривреде овој извозно оријентисаној пољопривредној грани.

Разумем критике које долазе од опозиције из страха да се не понове катастрофални резултати са последњих избора, када је на поновљеним председничким изборима у Милутовцу Вук Јерemiћ освојио два гласа. Дакле, оба гласа у Милутовцу и није ни чудо што се сада одустаје од избора у Костолцу, Неготину, јер нису пронашли ни та два гласа, те две особе које би подржале ову листу. Морам да подсетим да грађани Србије живе и у Костолцу, и у Неготину, и у Милутовцу и да ће их на сваким изборима казнити на исти начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај члан и мој амандман односи се на планирање, припрему,

доношење и извршење буџета Републике Србије а све зарад оснажења здравственог система Републике Србије.

Као што сам и досада више пута образлагала, сведоци смо да је здравствени систем толико урушен да су биле потребне мере и мере и реформски закони које је управо ова Влада доносила да би се зауставило пропадање и оснажио, јер знате и сами да се годинама није улагало и да су новци одлазили потпуно у неке друге сврхе, односно они којих и сада нема у овој сали пунили су своје џепове а нису бринули о грађанима. Зато смо ми ту и СНС, зато имамо све већу и већу подршку грађана Србије, јер су грађани видели како се домаћински и одговорно води политика.

Напоменула бих да је Клинички центар Србије са седам хиљада запослених радника пружалац здравствених услуга у Србији и да годишње збрине и лечи преко 90.000 болесника и оствари се више од 950.000 болесничких дана лечења, а знамо и сами да није годинама улагано. Зато ће ова Влада реконструисати све клиничке центре, као што је успешно радила у претходном периоду, као што је реновирала Клинички центар у Србији.

Позивам оне којих сада нема у сали... Вероватно имају нека преча посла по некој N1 телевизији или неким другим телевизијама, позивају грађане на неки бојкот избора, зато што, као што колегиница Турк рече, немају чиме да изађу пред грађане. Грађани су се уверили у њихову политику до 2012. године и видели шта су урадили. Осим онога да су напунили своје џепове, друго ништа нису урадили и опустошили Србију, наравно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Баришић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Дакле, поново се бавимо питањем развоја, који је заиста важан и ми свакако подржавамо равномеран развој. Ова Влада се такође, у духу доброг континуитета са владама које је лично предводио Александар Вучић, бави тим питањем на прави начин.

Развој је, наравно, могућ, зато што се данас и укупна економска активност води у нашој земљи на прави начин, управо по речима господина Руфа, који је шеф мисије Међународног монетарног фонда, и та добра економска активност, али и озбиљан, одговоран однос када је реч о управљању државом, заправо даје простор да се не само улаже у инвестиције, већ и да се прави добар резултат. И то корак по корак, и то утемељено.

Дакле, када имамо добар резултат, у виду нпр. повећања плата, то је онда засновано на неким реалним основама, то више нису предизборни балони и празне приче које као последицу имају невоље за некога ко државом управља сутра.

Да су те плате веће него 2012. године говори званична статистика, а то примећује и међународна јавност, а то, између осталог, признају и они који то чине нерадо. Чини ми се да је бивши директор „жутог предузећа“ Борис Тадић, гостујући на телевизији N1, такође нерадо признао да плате јесу веће него за време његовог вакта. Иначе, ако не знате на коју телевизију мислим, та америчка телевизија N1, то је једна мала телевизија која и садржајима и гледаношћу доста подсећа на информативни програм таблоида „Курир“, мислим да се зове „Курир инфо“. Да ли је тамо или није, у сваком случају, он је то заиста морао да призна.

Када говоримо о добрим резултатима који су последица одговорног односа, ту свакако спадају и ови резултати у војној индустрији. И заиста је добра ствар, ево да завршимо са тим, са једном похвалном реченицом на тему онога што је некада радио Драган Шутановац, добра је ствар што је он схватио да не заслужује награду „Најевропљанин“ за своју тзв. наводну реформу војске из 2010. године па је ту награду и вратио. Не само да није заслужио то, није заслужио да га се ико по ичему добром сећа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Представници Владе, даме и господа народни посланици, жао ми је што ионако малобројна опозиција данас није са нама. Претходна говорница је рекла да вероватно имају нека паметнија посла, али ево нас на члану 4. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему. Ту се предлаже додавање новог става, става који гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.“

Образложење је исто као и када је било речи о претходним амандманима и ја га нећу читати, али оно за циљ има да се законским решењем подстакне и подржи модернизација Републике Србије. Наравно, у питању је модернизација јавне управе, с тим што бих ја овог пута апострофирао потребу за модернизацијом управе када је реч о локалним самоуправама. Овде бих желео да нагласим потребу за што пажљивијим планирањем неопходних кадрова, као и реорганизацијом, како бисмо

дошли до унапређења квалитета и учинка јавне управе. То све треба да доведе до тога да имамо бољу и ефикаснију локалну самоуправу да нам се не дешавају више примери као што смо чули око Смедеревске Паланке.

Али и пример општине Врачар. Дакле, промени се власт на Врачару после доста година, народ казни оне претходнике, СНС преузме одговорност за вршење власти на Врачару, направимо пресек стања и установимо фрапантне податке. Извештај о стању имовине Градске општине Врачар је показао да је нестало десетине и десетине станова, десетине локала, хиљаде и хиљаде квадрата пословног простора. Дакле тотални један јавашлук и расуло, буквално преполовљена имовина Градске општине Врачар. Ово није ничија паушална процена, овде је у питању редовни извештај неколико ревизорских институција, и ДРИ и Буџетске инспекције и Градске интерне ревизије и једне екстерне ревизорске куће. То је нешто што морамо да спречимо у будућности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, др Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Балша Божовић и народни посланик Александра Јерков.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик проф. др Марко Атлагић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, овим амандманом желео сам на неки начин побољшати правно технички овај члан, ако за то има потребе, а с друге стране дати подршку Закону о забрани запошљавања у јавном сектору, пошто је овај закон у протекле две године дао изванредне резултате.

Када је у питању незапосленост, одмах да кажем да је бивши режим 2008. године планирао да ће незапосленост смањити за 14%. Уместо тога, он је повећао за следећих 12% па је незапосленост износила 26,5%. Једино је влада Александра Вучића смањила сада на 11%. За време њиховог режима Србија је по незапослености била десета земља на свету.

Исто тако, они су обећали грађанима Републике Србије да ће инфлацију смањивати 4% на годишњем нивоу и прећи у 2010. години у суфицит. Уместо тога, она је износила, веровали или не, 10,5%. Једино је влада Александра Вучића 2014. године смањила стопу инфлације на 1,7%, што је била најнижа стопа инфлације, поштовани грађани, у последњих 40 година, а у 2017. години прешла у суфицит. Зато можемо грађанима, обећали смо и даћемо плате и пензије у 2018. години. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, видим да је мој верни пратилац онако при гласу.

Што се тиче овог члана и што се тиче онога што је Атлагић говорио, ми смо планирали да скупимо 348 милијарди више него што је странка бившег режима прикупила 2012. године. Аграрни буџет, подстицаји, та сума је већа 120–180 милиона у односу на 2006, 2005, 2017. и 2016. годину.

Ова влада је допринела да инфлација буде ниска, да раст курса буде занемарљив, да увоз буде покривен извозом са далеко већим процентом него што је то био случај код њих. Код њих је то достигало једва 50%. Да извоз расте, да се незапосленост преполови. Ја не разумем приговоре странке бившег режима, која је 400.000 људи, од тога 300.000 директно из производње, 100.000 из услуга, само у Београду је број радника био 231.000, да би 2012. године био једва 20.000... Не разумем оне који су лустрирали раднике из фабрика, који су из комбината растерали раднике, уништили сточарство, уништили производњу, људе из привредног ланца пребацили на расходовну страну уместо на приходовну, не разумем све њихове приговоре овде данас, јуче, прекјуче, а нећу то разумети ни следећих дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандманом се предлаже враћање плата и пензија на ниво на ком су биле пре смањења 2014. године, уз повећање за инфлацију у том периоду, зато што их овим предложеним законом, овим повећањем нећете вратити на ниво пре смањења. Дакле, поред тога што је антиуставни закон који је требало давно укинути, оваквим предлогом закона се наставља даља

пљачка грађана Републике Србије. Ви сте све ваше реформе спроводили по леђима грађана Србије, узимали паре пољопривредницима, узимали паре пензионерима, узимали паре запосленима. Само нисте штедели на вама, који уживате у свим бенефицијама власти, који ових дана на седници, попут нових парламентарних ботова, покушавате да прикажете све успехе ваше шестогодишње владавине.

За ових шест година ваше владавине грађани су и те како осетили тај бољитак по својим леђима, али су осетили и по смањивању субвенција за пољопривреду, осетили и по повећању цене струје, по смањењу плата, по смањењу пензија, које су стечена права, и тек ће осећати, јер ће погубне одлуке овако скројеног буџета плаћати генерације. Па и те пензије, које сте противустванно узели грађанима Републике Србије, вероватно ће после неке судске одлуке морати да враћају неке генерације које буду у Србији живеле. Дакле, ви остављате у наследство, поред тога што задужујете у буџету за нових 5,5 милијарди евра грађане Србије, остављате и проблем да се једнога дана те пензије људима морају вратити.

Такође сте општинама и градовима узели 10 милијарди у овом буџету, иако сте то већ учинили прошле године Законом о финансирању локалних самоуправа. Такође је и данас у буџету за 2018. годину пољопривреда далеко испод 5% буџета и тиме кршите Закон о буџетском систему. Да не говорим о расту БДП-а, да не говорим о јавном дугу Србије. То је истина и то су резултати.

Све ове ваше приче и жеље да попут ботова докажете како се у ствари Србија развија, шта сте све епохално урадили за ових шест година, нећете моћи да убедите грађане да је лаж истина. Истина је увек једна и они ће то схватити пре или касније. Нападима на бивши режим, личним нападима, личним увредама, са жељом да пошто-пото скренете тему са онога о чему треба да се говори у овом парламенту нећете успети да прикријете чињенице и поред тога што ћете вероватно успети да овим спином са преко 300 амандмана које сте поднели онемогућите расправу о Предлогу закона о буџету.

Први пут у историји парламентарног живота грађани неће моћи да чују расправу о буџету Републике Србије, зато што имате шта да кријете. Да сте толико добри, да сте толико успешни, па од чега би требало да се кријете? Ни од чега. Требало би лепо да изађете пред све нас овде у опозицији, грађане Србије, и да свима запушите уста и кажете – ево, ово су наши резултати.

Дакле, оно што говорите се не подудара са реалношћу, а реалност је да је овај предложени буџет за следећу годину наставак пљачке коју овај

режим спроводи већ шест година над Републиком Србијом и грађанима Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, по Пословнику.

Изволите, колега.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107, достојанство Народне скупштине. Председавајући, молим вас, ово је већ по ко зна који пут у току ове седнице и у току ових неколико дана да део опозиције пре свега покушава да оспори посланицима СНС-а образлагање амандмана.

Право сваког посланика у овоме парламенту је да образложи свој амандман. Посланици су поднели амандмане, колики број амандмана, то је са становништва опозиције потпуно неважно. Опозиција има право да свакако расправља о амандманима који су предложени. Данима смо на неким претходним седницама слушали њихова несувисла образложења и апсолутно ниједног момента нисмо покушали да спречимо њихово мишљење и начин на који га они износе у овом уваженом парламенту.

Ово је јако важно због грађана Србије који ово гледају. Значи, нећемо ћутати о ономе што је била прошлост. Свакако, будућност је пред нама и она је оличена у Предлогу закона о буџету, а оно што је било, на то ћемо стално и стално изнова указивати и нећемо прећутати ниједну од њихових криминалних афера из прошлости. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

Сматрам да нисам прекршио Пословник, иако сте делимично у праву. Ја нисам навикао баш да колега Алексић користи овако мало теже речи.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање, колега Вујадиновићу? Не желите. Хвала.

Мирослав Алексић, по амандману.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Зарад ове истине о којој се говори, да говоримо и о чињеницама. Што се тиче овог предлога амандмана који се тиче плата и зарада, прочитаћу зарад истине. Данас, после шест година ваше владавине, просечна плата у Републици Србији износи 409 евра. За исто време та иста просечна плата у Црној Гори је 510 евра, у Хрватској 792 евра, у Босни и Херцеговини 432 евра итд. И, то је истина.

Исто тако, када говоримо о некаквој прошлости, треба рећи да је до 2012. године просечан раст по години био 5,5% БДП-а. Ево господина Вујовића ту, може да ме демантује ако нисам у праву.

Исто тако можемо говорити о јавном дугу, који је 2012. године био 15 милијарди, данас је 24 милијарде. То су егзактни подаци и чињенице. То није моје произвољно сагледавање ситуације него је то истина, а ви то желите да прикријете.

Да је заиста тако добро, па не бисмо били на зачељу региона и по расту БДП-а и по просечним платама и по најнижим платама које примају грађани Србије данас у односу на све друге земље региона и Европе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Било је ту више основа, али изгледа неки људи апсолутно не желе да прихвате да могу да нешто кажу овде а да притом не чују наше мишљење. Баш вапе да га чују.

Што се тиче приче о тим бројевима, није 15 милијарди исто што и 17,7. Нек се погледа мало званична евиденција и ти подаци које цитирате. Крајем 2012. године 17,7. Крајем 2012. године, за коју, узгред речено, нисмо чули колики је био раст у тој години. Је л' био добар у тој години? Што се тиче тога колики је данас, колико није било тачно оно да је 15 милијарди исто што и 17,7 толико није тачно ни колико износи тај дуг у апсолутним износима данас.

Али не постоји за цабе изражавање тог дуга у релативном износу, односно у оном проценту, и није ни по нашем закону а ни по међународним стандардима оно што се сматра добром праксом установљено баш у том релативном проценту. Да подсетим, по нашем закону, 45% дуга пробијено је 2011. године, то је добра тековина оних којима су данас пуна уста свега осим личне одговорности. Они су то прекршили тада. Године 2012. био је 56% у оној негативној спирали коју су сами изазвали. Данас је врло близу вредности да се спусти испод Мастрихта, оних 60%. Данас је, чини ми се, 62% и питање је тренутка када ће доћи до 60%.

Али ако ћемо да се оптужујемо међусобно и користимо квалификације попут, како беше?, парламентарни ботови, зашто не може неки бот, макар био „жут“, да се изјасни о субвенцијама као нечему негативном и да у исто време стане иза својих речи и каже – ево, ја враћам трактор који сам добио кроз те субвенције. То би био, рецимо, добар гест. Зашто не може да каже да се данас у Србији лепо и успешно ради и послује, на пример, да истакне свој лични пример као пример добре праксе и да каже – ево, ја сам за добре паре успео да продам странку, на пример, Вуку Јермићу? Е, то би било добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, грубо је прекршен члан 107, јер је говорник, од овог Вука Потомка заменик, грубо прекршио достојанство говорећи о просечним платама.

Јесте, у Црној Гори је већа плата, али зашто? Управо због њега и њему сличних. Да они нису продали целу друштвену привреду за 6,7 милијарди, да нису протраћили, а при томе нису направили ни производњу ни инфраструктуру ни извор за враћање дуга, да нису протраћили 4,5 милијарде донаторске подршке, да нису протраћили пет милијарди Париског и Лондонског клуба „Опроштај“, да су то уложили у производњу а не у потрошњу, а не у крађу, а не од јавних функција да праве приватне бизниси, да нису оставили дуг 17 зарез нешто милијарди и пет милијарди камата које смо морали да платимо на задужења са каматом од 7%, да нису оставили то, да нису отпустили 400.000 људи, 300.000 из производње, 100.000 из услуга, да нису увећали јавни сектор на 781.000 људи, да само нису продали друштвену привреду, да су само направили извор за враћање дуга... Замислите да имамо 6,7 милијарди од друштвене привреде и ми сад то упумпамо у ауто-путеве, инфраструктуру и производњу, колико би то новца било. Плате не би биле 409 евра, плате би биле 1.409 евра. То што нису, то је њихова кривица. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о мојој повреди Пословника? (Не.) Хвала.

Реч има Мирослав Алексић, право на реплику.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

За разлику од ових који ме прозивају, ја никада нисам нити крао нечије мандате, нити правио странку крађом мандата, нити коме било шта продавао. Ја сам свој... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Алексићу, извињавам се, искључио сам вам микрофон. Само један моменат.

(Народни посланици гласно негодују.)

Стварно вас молим... Добро, полако, ја вас само молим да се обратим колеги Алексићу и да не користимо такве речи као што су крађа, лоповлук, да не частимо једни друге таквим терминима.

Молим вас само за коректније понашање. Хвала.

Наставите са излагањем. Надокнадићу вам време.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Такође, то што прозивате мене да сам конкурисао на конкурс који је ваша власт расписала и на који се јавило 2.000 пољопривредника, нисам

знао да само напредњаци имају право да се јаве, а не сви ми који плаћамо порез овој држави и који, ваљда, имамо право да конкуришемо за средства која сте расписали.

Уколико није тако, ја вас молим да убудуће напишете у јавном позиву – забрањено за све оне који нису чланови СНС-а. Као што данас истерујете људе са посла, као што их малтретирате и стављате на листе капиларних гласова, сваког оног ко није члан, ко се усудио да стане на нечију одборничку листу, он добија претњу да неће отићи, тако и мене данас прозивате зато што сам апсолутно у складу са законом и вашим конкурсом конкурисао и добио права на повраћај за набавку трактора. Тога се не стидим, ја се пољопривредом бавим, као и цела моја породица неколико генерација уназад.

Што се тиче ових података о којима говорите, рећи ћу вам и следећу ствар. Дакле, ако већ говоримо о чињеницама, хајдемо да причамо како се кретао БДП од 2014. године до 2016. године. Република Србија је имала убедљиво најнижи раст од 2000. године у периоду када је премијер био Александар Вучић, и то 1,66% кумулативно сабрано. За то исто време у Хрватској је раст био 4,1% у Босни 6,7% у Црној Гори 7,7%, у Албанији 2,2%, Македонији 10,9%, на Косову, које сте признали, 9,16%, драги моји пријатељи. То су резултати ваше владавине за ових претходних шест година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поново члан 107, повреда достојанства, будући да је претходни говорник говорио о крађи. Ја верујем да је квалификован. Али као председник Одбора за пољопривреду, морам да потврдим да се повреда достојанства не састоји у оном – трактор, трактор, тракторче, вози Вуково потомче. Дакле, не састоји се повреда достојанства у томе. Он је имао право то да добије. Повреда достојанства зато што нас је оптужио да само треба да добију СНС и њихови коалициони партнери.

То је нетачно. То је било док су они били власт. Само су привилеговани могли да добију, само чланови њихових партија, само су пријатељи, кумови, родбина могли да добију трактор и механизацију, повраћаје, субвенције, само Живковић је могао да добије земљиште на 40 година. Ја као пољопривредник то право нисам могао да остварим, зато што је то код њих била привилегија а не право.

Зато је он повредио достојанство, зато што је мислио да ћемо ми радити све што су они радили у периоду док су владали. Како су они

владали, ми смо још и добро прошли. Вози Мики пола дана, настрадала Јулијана. Дакле оних 55 милиона, то је његова обавеза да докаже, што је потрошио на негу старих лица а није пронађено ниједно старо лице, а одговорност је пребачена на секретарицу тог његовог фонда за неке људске ресурсе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Право на реплику др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Морам да признам да је било симпатично ово образложење за трактор.

Лепо је што смо ми овде чули признање да је неко учествовао у програмима баш за субвенције. Лепо је, мада је било сувишно, јер то није нешто што треба признати, то зна цела Србија. Само је, морам да кажем, врло интересантно какав је закључак онда, јесу ли ти програми за субвенције добри, кад се у њима може тако лепо учествовати – хвала богу да може, па може човек и да добије трактор – или су пак, како беше?, лоши и штетни по државу итд. Ако је ово друго, само могу да поновим позив. Станите иза својих речи. Не због мене или због тога шта мислите о СНС-у, него због себе. Значи, ако нешто тврдите, покажите да сте у томе озбиљни па кажите – ја нећу ништа од тих програма за субвенције, ево вам назад тај трактор. Ако мислите да је лепо и корисно, врло добро, али кажите онда то тако, будите поштени.

Кад говоримо о поштењу, то мора да нас врати на ону тему мандата, је л' тако беше? Шта се дешава са остатком или, да кажем, другом посланичком групом Вука Тадићевог Јеремића, у којој седе све сами посланици ДСС-а до јуче? Јесу ли они, беше, по истом аранжману по коме је тај човек пазарио странку, направили класичан трансфер? Они су, колико се сећам саопштења ДСС-а, били у спору са својом странком због новца и сада су функционери у некој новоформираној странци, у ствари купљеној странци Вука Тадићевог Јеремића. Је л' то можда пример како се поштују мандати, поштује изборна листа и воља грађана? Да ли знате да су управо у извештајима Европске комисије такви потези у овом мандату, а не у било ком другом, окарактерисани као корупција у Парламенту?

Ви тиме што радите брукате Србију. А колико брукате себе, говори само помињање Косова. Погледајте Викиликс депеше на које се као релевантан извор позивао управо изборни штаб Вука Тадићевог Јеремића у кампањи 2017. године. Јесу ли релевантне? Одлично. Шта кажу те Викиликс депеше о срамном понашању Вука Тадићевог Јеремића, који је

америчкој администрацији говорио да је поднео захтев за мишљење Међународног суда правде само да би купио време, а иначе, што се Косова тиче, то је за њега бесмислица за трговину? Па то је срамота, људи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Дејан Шулкић, народни посланик Горица Гајић и народни посланик Маја Виденовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Не можете сада Пословник, јавили сте се за реплику, затворио сам круг реплика.

Реч има Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Много ми је жао што министар Вујовић није сада у сали, али обавезује ме оно што се десило пре тачно годину дана овде пред грађанима Србије, чињеница да сам ја апелујући, покушавајући да аргументујем Влади да укине погубну, невероватно штетну, неправедну тзв. привремену забрану запошљавања, коју ова Влада продужава из године у годину, и оно што је потпуно невероватно је да је министар Вујовић, а ја овде имам стенограме, које ћу предати господину Вујовићу уколико се не сећа, рекао да је за продужење забране запошљавања до краја 2017. године, што значи још неколико дана, крива, односно одговорна министарка Ана Брнабић, која ће бити позвана на одговорност због тога што све оно што је требало да буде анализа Министарства за државну управу и локалну самоуправу није урађено.

Министар Вујовић каже: „Нажалост, они још увек нису довољно развили свој капацитет да то раде и, према томе, ми то продужавамо до краја 2017. године“. Министар Вујовић наставља и мени каже: „Али уверавајте ме, то ће до 2017. године бити укинута“. Министре Вујовићу, ми се данас налазимо у децембру 2017. године, а ви поново продужавате тзв. привремену забрану запошљавања. Цитирала сам оно што сте говорили прошле године када смо разговарали о овом амандману.

Због тога што неко није урадио свој посао, због тога што своју неспособност, незнање, бахатост, не бих да прејудицирам са тачним разлогом, наплаћујете од грађана Србије, од грађана и грађанки који одлазе из ове земље зато што им ова Влада овом мером поручује да за њих нема места, да има места, са хиљадама апропријација налазимо уговоре о делу, за страначке активисте СНС-а, али за младу докторку, инжењерку, научницу, жену, човека који је усмерен и који је студирао поштено и који се определио да остане у овој земљи Влада говори да нема места.

Ово је ужасно погубна мера и ја вас позивам да усвојите овај амандман, да се не видимо поново за годину дана, да оптужујете сада можда господина Ружића или неког другог да је он крив. Није крив ни господин Ружић, као што не сумњам да није крива госпођа Брнабић, него ова Влада, која сопствену неспособност наплаћује од грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Молим вас, господине Вујовићу, за одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Михаило Јокић.

Изволите, др Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Дао бих реплику. Мислим да ово није забрана...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Чекајте, не можете реплику, можете по амандману.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Молим вас, да изнесем свој став.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О амандману?

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Да, о амандману.

Ово није забрана, ово је само контрола запошљавања. Они кадрови који су потребни привреди, који су потребни приватном сектору, одмах се запошљавају. Ево, рецимо, у фабрици „Крушик“ сваки машински инжењер, сваки електроинжењер који је завршио државни факултет може одмах да се запосли; да се јави, кола ће бити послата по њега да дође у фабрику.

Према томе, овом уредбом се само уређује запошљавање и спречава нагомилавање кадрова тамо где није потребно, пре свега у администрацији и бирократији. И са овом мером треба наставити и убудуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министарка проф. др Славица Ђукић Дејановић.

Изволите.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Хтела бих само, поштоване даме и господо народни посланици, да дам један егзактан податак, без тежње да учествујем у било каквом дијалогу, јер просто аргумент је да је број запослених жена у 2016. и 2017. години почео да расте, и то број младих жена до 35 година. То је статистика, ту нема никаквих импровизација, то су будуће мајке, то су најквалитетније, образоване жене и мислим да је то резултат који морамо наставити да негујемо сви заједно, како то ова Влада чини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Иван Костић.

Изволите, по амандману.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици и грађани Србије, колегама прекопута бих рекао – за овакав број посланика данас

најзаслужнији сте ви, јер сте обесмислили најважнију седницу Скупштине Републике Србије. Да имамо право да причамо о закону о буџету, сигурно би са ове стране били сви посланици. Тако да ви и даље настављате да понижавате Парламент Републике Србије.

Господине Вујовићу, ви сте 2013. године рекли да ће Уредба о забрани запошљавања у јавном сектору трајати до 2015. године. После, 2016. године у октобру рекли сте да ће запошљавање почети у марту 2017. године. Значи, од тога ништа није било и ви сада изменама и допунама овог закона предлажете да се Уредба о забрани запошљавања у јавном сектору продужи до 2018. године.

Нажалост, велики број младих људи, који већ три-четири године не могу да добију стално запослење, који нису чланови ниједне политичке организације, не могу ни да добију кредит, не могу ни да добију шансу да развијају своје породице због ове уредбе.

Мени је данас стигло једно писмо па бих волео са вама да га прокоментаришем, и шта ви предлажете овим људима који су добили ово писмо како да се понашају.

Писмо гласи: „Крећемо у још једну изборну трку, овога пута за нашу месну заједницу. У протеклих пар месеци општински одбор наше странке запослио је десетак наших активиста у складу са стручном спремом која је у том моменту тражена. Апелујем нарочито на вас који сте засновали радни однос, не заборавите ко вам је дао „заслужени посао“. Господо драга, сви сте запослени не зато што сте леви и паметни, већ зато што сте чланови странке. Многи су то заборавили и зато ћу вас редовно на то подсећати. Одједном су сви заузети, упослени, болесни, чекам још да кажете да сте мртви. Сви сада избегавају страначке активности када су дошли до радних места“. Господине Вујовићу... „Е, жао ми је, неће моћи. Ако нећете ви, има ко хоће. У нашој странци не постоје незаменљиви. Странка вам је дала много, а заузврат дајете безобразлук тако што јој окрећете леђа. Неколико дана кампање свако може и мора да одради, па борите се за боље сутра ваших потомака. Ко неће, нема проблема, има ко хоће...“

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Костићу, извињавам се. Ова нека унутарстраначка писма, дописивања апсолутно нису тема овог амандмана.

Министар Вујовић је овде да дискутује о теми и о овом амандману. Ако будем дозволио свима да читају нека писма...

(Иван Костић: Ово је по члану 5. закона. Дајте ми реч, молим вас.)

Немојте, молим вас. Ако имате шта, дискутујте о теми, дискутујте о амандману, питајте професора Вујовића нешто у вези са темом... Не желим да ова седница иде тим током да читамо писма међусобно.

Изволите, пријавите се.

ИВАН КОСТИЋ: Председавајући, није ми јасно зашто одузимате реч. Ја сам овлашћен испред своје посланичке групе и имам право да причам зато што се односи...

Али нема везе, то је ваш став и то је, нажалост, понашање свих председавајућих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није, ја сам вам само сугерисао. Извините.

Изволите сада.

ИВАН КОСТИЋ: Хоћете ли да ме пустите да завршим? Има са друге стране 50 представника владајуће странке тако да ће и они имати право да кажу. Ово је све у вези са чланом 5. закона о коме расправљамо.

Значи, ово писмо, и то показује још један аматеризам СНС-а, ово писмо је, нажалост, написао члан Општинског већа СО Града Врбас. Значи, мене људи из општине Врбас зову и кажу да питам господина Вујовића да ли ова одредба о забрани запошљавања важи само за људе који нису чланови СНС-а или важи за све грађане.

Ово је однос, и због тога су припадници Српског покрета Двери не против Вучића и против СНС-а, него против једног страначког паразитског система који је уништио Србију у задњих 17 година. И зато нам људи одлазе преко границе и зато људи немају шансу да се запосле, баш због оваквих ствари. Ово је од пре два дана, ово је свеже и припрема је за изборе за месну заједницу у општини Врбас, који су планирани за 31. децембар.

Господине Вујовићу, молим вас да прокоментаришете ово. Шта ви мислите о оваквом начину рада људи који воде озбиљне општине у Републици Србији? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Говорник коме сте дали право на реплику на моје излагање ничим изазвано ме је директно поменуо и морала сам да имам право на реплику. С обзиром на то да ми нисте дали, ја указујем на повреду Пословника коју сте учинили ви као председавајући...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само да вам кажем, није била реплика. По амандману је говорио др Јокић, зато што није имао право на реплику.

Нисте имали ни ви, нисте били поменути. Стојим иза тога.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Директно сам поменута и тенденциозно и погрешно цитирана. Имали смо нетачне информације да се овде не ради о закону о буџетском систему о коме расправљамо, него о некаквој уредби. Имали смо легитимна залагања посланика СНС-а који се залаже да забрана запошљавања важи унедоглед.

Господине Вујовићу, госпођо министарка, који сте ми одговорили, поштујем контекст...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који сам члан повредио?

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Управо вам образлажем, дозволите ми само да вам у минут образложим због чега се, под један, не ради о уредби него о закону о буџетском систему где се ова тзв. привремена мера продужава, која прави хаос у системима. Знате, ако ви...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Али ви упорно реплицирате.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Да ли можете да ми дозволите да образложим повреду Пословника или не желите да ми дозволите?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, не знам зашто злоупотребљавате сада говорницу. Значи, ја сам вам дао право да укажете на повреду Пословника. Једном вам сугеришем, други пут, али ви упорно реплицирате. Знате да немате право на реплику, ја вас молим да укажете који сам ја то члан Пословника повредио.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ви знате да имате обавезу да ми дате реч. И знате да имате обавезу да саслушате народног посланика да вам образложи...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не бих желео да улазим у дијалог са вама око овога. Хвала.

Реч има др Душан Вујовић, министар.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја ћу само одговарати, давати информације само о оном делу који се односи на уредбу из децембра 2013. године, о забрани запошљавања, практично о дозвољеном запошљавању које иде уз одобрење Комисије која на основу оправданости дозвољава запошљавање, пре свега у ситуацијама где је потребно надоместити људе који су због личних разлога или одласка у мировину оставили непопуњена места, где није било могуће попуњити та места и у оним ситуацијама где се отварају нове службе, нови сектори, нове позиције, као што је случај код отварања нових граничних прелаза, као што је, на пример, случај отварања нових министарстава, као што је Министарство за европске интеграције, Министарство за екологију, као што су неки други сектори у бројним министарствима.

Значи, та комисија је направљена у самом старту да би на неки начин потпуно спречила, и негативне ефекте једне глобалне уредбе о забрани запошљавања, док се не нађу трајнија решења, превазишла. Трајније решење је понуђено кроз јачање капацитета Министарства државне управе и локалне самоуправе да процени методе оптималног запошљавања и да понуди, уместо линеарних метода, методе које ће на неким местима дозволити веће запошљавање, а на неким местима циљано

мање запошљавање, имајући у виду квалитет и издашност понуђених услуга становништва Србије.

Значи, то нам је циљ – стари методи, административни методи, који дозвољавају само или линеарно повећавање или линеарно смањивање, нису адекватни да се у новим условима одговори на потребе становништва.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

(Маја Виденовић: Имам право на реплику.)

Владимир Орлић има право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Помињање странке, наравно.

Морам да вам признам, уопште ме није изненадило што се јавио овде да учествује у расправи и да брани Вука Тадићевог Јеремића и његове посланике онај који је то управо и учинио. Зашто ме није изненадило? Зато што су се они буквално поистоветили са тим човеком. Треба ли да подсетим да је лидер тог удружења, које је ваљда регистровано као странка, последње што сам чуо о њима то је да су регистровани као странка, изјавио да је „у националном и патриотском смислу он исти као Вук Тадићев Јеремић“, што значи, поистоветио се и са Јеремићевим поступањем пред УН, поистоветио се са спуштањем дијалога са Приштином са УН на ЕУ, поистоветио се са оним срамним дебаклом пред Међународним судом правде, па и са овим стварима које смо, читајући изводе из „двериликса“, или Викиликса, како се то сад зове, не могу да се сетим, оно што је поуздано код Вука Тадићевог Јеремића, па се на то позива, са тим наводима су се поистоветили.

Реч је, дакле, о родољубима истог кова и истог домета. Да се међусобно бране и подржавају, то ме апсолутно не чуди. Шта ме чуди? Ове бесмислице и приче о неком страначком запошљавању на рачун СНС-а, а да се још нису распитали а ко све са те стране данас ради у државном сектору. Да л' то значи да сте сви заједно у СНС-у? Па наравно да не. Бесмислено је да то каже неко чији се лидер беше први пут у животу запослио по страначкој линији, отишао код Велимира Илића и молио да му да место, како беше?, менаџера или портпарола библиотеке у Чачку, по директној партијској линији. По истој тој линији примали су и дотације као раздео 481 невладине организације 2006. и 2005, од различитих министарстава, партијски и политички, а 2004. од јавних предузећа, партијски и политички.

Даме и господо, да све ово чујемо од човека кога желим да похвалим и на крају да се са њим сложим, који сам за себе каже да говори на основу свог искуства са дна каце, па добро, ја могу само да се сложим. То је то. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Горица Гајић, по амандману.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Јављам се по амандману колеге Костића на члан 5. Хоћу да подржим тај амандман. Наиме, продужава се закон о забрани запошљавања у јавном сектору за целу 2018. годину. Господин министар нам је малопре објаснио да је то само још једна мера како би надлежно министарство урадило неке структурне анализе у ком систему је потребно смањити број радних људи а у ком није.

Господине министре, док ми чекамо, а већ из године у годину покушавамо да кажемо да је потребно да добру анализу урадимо у јавном сектору и о броју вишка запослених и о стручној спреми, односно о структури запослених, ви сте сада кроз Владиноу комисију дали могућност неким секторима да могу да запосле део радника или да замене оне запослене који одлазе у пензију. Али много се споро, господине министре, иде у том правцу.

У многим системима, и ја сам и у начелној расправи нагласила, као што је систем социјалне заштите, велики је одлив стручних радника. Да бисте створили једног доброг социјалног радника, треба вам пет-шест година интензивног обучавања тог радника. Центри за социјални рад су остали десетковани. Верујте ми, не могу више да пружају квалитетне услуге. То зна и наш министар и покушава на све могуће начине да нам помогне. Ту и тамо се запосли покоји, али, верујте ми, ово продужавање на још годину дана многе системе ће учинити просто немогућим да пруже адекватне услуге.

Још нешто да вам кажем – да ли ћу да се нашалим или озбиљно да вам кажем – просто се бојим за ове предлоге закона које сте ви донели; ако и убудуће и ви и остали министри са предлозима закона који долазе овде имате оволико амандмана од стране владајуће странке и коалиције која је са њима, ја се бојим да ваши предлози закона нису добри. Према томе, онда ћете морати много више да се консултујете са нама из опозиције, јер изгледа да много мање имамо примедби на ваше предлоге закона које овде доносите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Гајић.

Повреда Пословника, Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Хвала.

Дакле, господине Маринковићу, повредили сте члан 104, који говори о праву на реплику. Ви сте мало пре тога рекли како сте затворили

круг реплика. Као по обичају и као што увек раде сви председавајући, круг реплика се увек затвара онда када то право дође на опозицију.

Ви сте омогућили господину Јокићу да говори наводно о амандману иако је говорио о свему само не о амандману и то је по свој суштини била реплика. Он је само наставио своје излагање, тражио је реплику, ви му нисте дали, он наставио, испало је да је говорио по амандману, иако заправо није.

Господину Орлићу сте омогућили реплику након излагања министра Вујовића и ту онда испада... Да је он раније имао право на реплику, имао би предност у односу на министра Вујовића. Ако је говорио после њега, испада да је добио право на реплику на оно што је говорио министар Вујовић. Значи да реплицирају унутар владајуће коалиције сами себи. Министар Вујовић је објашњавао о тој забрани запошљавања и коначно, хвала богу, објаснио грађанима Србије да то није забрана запошљавања већ да се ту само ради о контроли запошљавања, строгој и стриктној контроли запошљавања од стране Владе, да се не би којим случајем провукао неко ко не припада некој од владајућих странака.

Можда је то био основ за реплику од стране господина Орлића, дакле та чињеница, али убудуће дајте, ако желите да се заиста расправа одвија о амандманима, онда санкционишите пре свега представнике власти, а дозволите представницима опозиције да онда када заиста на то имају право, када се износе увреде, када се износе чињенице из личног живота, остваре то право на реплику.

Ви сте говорили о кругу реплика. Круг реплика не постоји, у складу са Пословником. То је још једна злоупотреба коју повремено дозвољавају председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ценећи то што сте један од ретких људи који стварно указује на повреду Пословника и не реплицира, наравно, ја сам колеги Орлићу дао реплику која му је и припадала у односу на дискусију колегинице Маје Виденовић, тако да је имао потпуно право.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Да.) Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела посланица Весна Марјановић.

(Маја Виденовић: У систему сам, погледајте ко је пријављен.)

Хвала посланицима што покушавају да подуче председника и потпредседнике вођењу седнице. Дозволите да користим члан 27. и да водим седницу како најбоље знам и умем.

(Немања Шаровић: Одлично је Маринковић водио.)

Мислила сам да предложим вама да водите, али не може по Пословнику.

(Немања Шаровић: Може, ако поднесете оставку.)

Ево одмах.

Значи, Весна Марјановић није ту.

На члан 5. амандман су заједно поднели посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч од њих? (Да.)

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Пре свега, поднели смо овај амандман да подржимо борбу против сиромаштва у Републици Србији. Чекам стрпљиво цео дан – слушали смо безброј бесмислених критика – да изнесем један случај како то представници бившег режима стручно, пажљиво, темељно, господски управљају буџетима и да на тај начин покажем да они нису ти који би били нама добра алтернатива.

Рецимо, општина Стари град, случај Спортског центра „Милан Гале Мушкатиновић“ где је та странка са својим бившим послаником и бившим директором, а и садашњим директором, тај спортски центар довела буквално до уништења. Само очекујемо да га сравне још са земљом, пошто су га економски толико задужили... Задужују га за десетине милиона динара на годишњем нивоу. Само су, на пример, лого тог спортског центра платили 40 милиона.

Та власт општине Стари град, која има ево и овде своје представнике, и они који их подржавају из бившег режима, уништава систематски нашу општину, и они који њих овде подржавају заправо показују ту знак једнакости. Они нам на врло конкретним примерима показују како не треба да се води, а ми у Београду смо показали. Само једну ствар да наведете... Преполовивши дуг са 1.200.000.000 на 600 милиона, спутивши рекордно незапосленост у Београду на испод 90.000 незапослених, колико данас имате у Београду. Последњих 30 година Београд није тако добро стајао као данас. Велики инфраструктурни пројекти, стотине километара канализације, топловодне мреже и свега осталог у Београду што се ради сигуран је знак да Београд иде напред, да Србија иде напред и апсолутно подржавам све оно што је данас овде речено од стране СНС-а и што ради Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Мирослав Алексић, по Пословнику.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, рекламирам члан 103. јер сте дужни да посланицима омогућите да рекламирају повреду Пословника коју је ваш претходник, који је председавао седници, најгрубље учинио, и то ми нисте дозволили. Наиме, он је дозволио да посланици власти који немају одговор, када им недостане аргумената, онда приступају последњој линији одбране, а то је злоупотреба Пословника, права на реплику, и уз помоћ председавајућег гашење свих који имају аргументе са стране опозиције кроз искључивање микрофона. Дакле, најбруталније кршење Пословника.

Господин који је добио право на повреду Пословника говорио је о томе шта је мој приватан живот, да ли ја одговарам за нешто, да ли сам лопов, да ли нисам итд. То нигде не стоји у Пословнику. И то онај који треба да се покрије по ушима и да ћути, зато што је рођену жену отерао да робија због њега. Говори...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Нећемо о рођеним и нерођеним женама. Разумела сам члан 103, да сте незадовољни ранијим руковођењем седнице. Да ли желите да гласамо о повреди члана 103? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

Сачекајте, Верољубе Арсићу, молим вас. Мислим да у мноштву ових пријава има и о претходном амандману.

Иван Костић има реч.

ИВАН КОСТИЋ: Амандман, овлашћени, на члан 5. овог закона. Мислим да би колеге са друге стране требало да буду захвалне јер сам испао коректан, нисам навео име и презиме особе која је послала ово писмо да не будемо баш толико неуљудни према тој особи, али писмо постоји. Ако неко буде хтео, може да га добије.

Што се тиче члана 5...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, о амандману. Ради се о циљевима одрживог развоја УН, што свакако није писмо из Врбаса.

ИВАН КОСТИЋ: Члан 5, председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК: Нема пуковнику ко да пише, верујте ми. Мораћете о амандману.

ИВАН КОСТИЋ: Председавајућа, члан 5. Ја сам овлашћен и причам о члану 5. закона.

ПРЕДСЕДНИК: О амандману на члан 5?

ИВАН КОСТИЋ: Не, овлашћени, члан 5.

ПРЕДСЕДНИК: О амандману на члан 5?

ИВАН КОСТИЋ: Ја сам овлашћени и причам амандман. Значи, члан 27е став 34, о томе причамо сада.

ПРЕДСЕДНИК: Причамо о члану 5.

ИВАН КОСТИЋ: Министарство унутрашњих послова, Министарство одбране, БИА ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Уважени посланиче, иако сте из групе Двери, важе правила за све. Овде се ради о одрживом развоју, циљевима одрживог развоја УН, што ово писмо које покушавате да прочитате свакако не садржи у себи.

(Иван Костић: Нисте у праву, ми смо на члану 5. закона.)

Јесте, на члану 5. испред себе, али амандмана. То су појединости, да вас подсетим. Захваљујем, ценим ваш труд да учествујете у расправи.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, и овај амандман на буџетски систем односи се на начин функционисања финансијских институција.

Једна од наших финансијских институција, која уједно има и надзорну улогу, јесте Народна банка Србије. Колико је битно то како функционише НБС као централна банка, ја ћу да наведем само на једном примеру. Један мој уважени колега је спомињао да је просечна плата у Србији 401 евро, па је набрајао колико је у Хрватској, у Црној Гори, колико у Македонији итд. Али то су њихове плате.

Али ево, рецимо, како то изгледа када бивши режим, Демократска странка и Борис Тадић, креирају плате. Рецимо, 2009. године евро је скочио за 16,5 динара. Што колега посланик није израчунао колико је тих 16,5 динара мање плате и пензије грађана Србије? Па је онда, рецимо, у 2010. години 14,29 динара скочио евро. Колико је то умањило плате и пензије у Србији? Па, рецимо, 2012. године 16,10 динара. Колико је то умањило плате и пензије у Србији?

Да бих објаснио значај централне банке, долази се до закључка да је курс 2012. године у тренутку преузимања власти од стране СНС-а скочио у односу на 2008. годину за 41,94 динара. Значи, за 54,99% ДС и Борис Тадић су смањили плате, пензије, обртни капитал државних предузећа, обртни капитал приватних предузећа, обртни капитал реалног сектора. То су резултати њихове власти.

Тако да немој нама да спочитавају како смо ми неуспешни. Можда нисмо довољно брзо успешни у отклањању свих проблема, лоповлука и криминала који су направили за четири године док су били на власти.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Мирослав Алексић, по амандману.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ја, нажалост, нисам чуо одговоре на све што сам питао, нити од министра нити од било ког посланика који се овде својски трудио да кроз личне увреде и друге досетке скрене тему са питања која сам ја поставио, а то је – да ли је тачно да имамо најнижу плату у региону? Због чега грађани Републике Србије и даље настављају да буду жртве кроз продужавање антиуставног закона о смањењу пензија? Због чега им се пензије и плате не врате на ниво пре смањења, уз повећање за износ инфлације, него остају на истом нивоу? Због чега се Србија и даље задужује? Због чега се пљачкају градови и општине са нових 10 милијарди? Због чега је пољопривреда и даље испод 5%? Дакле, то су све питања која су отворена.

Што се тиче плате о којој је говорио један мој колега, па ево, један графикон то јако лепо показује. Просечна плата од 2007. до 2016. године изражена у еврима и доларима, без инфлација. Ви сте сада тек на нивоу 2007. и 2008. године.

Што се тиче те квалификације евра, па ви евро морате да држите ниским да бисте могли да кажете да је обећање вашег председника Александра Вучића од 2012/2013. године испуњено, да ће плате бити преко 400 евра. Оног тренутка када евро буде добио вредност коју реално треба да има, тог тренутка ће плате пасти испод, па ћете сад повећати итд.

Дакле, одговори су били по питању Косова, по питању Викиликса. Вама, господо, никакав Викиликс не треба, јер ви то радите јавно данас. Ви сте ти који сте интегрисали правосуђе у косовски систем институција, који сте им дали позивни број, који сте им дали чланство у Олимпијском комитету и многе друге надлежности. Данас је господин Ђурић позвао на привредну сарадњу са Приштином јер ми морамо развијати односе са Владом Рамуша Харадинаја, коју сте ви такође направили, и то су ваши одговори на то да ли треба укинути закон или не и прихватити овај амандман или не.

Дакле, нема аргумената, нема одговора, већ искључиво лични напади, укључујући и мене, да ли имам права да користим субвенције или немам. Никада их нећу подржати на нивоу који је испод закона. Ви кршите закон који сте усвојили.

У Закону о буџетском систему је, министре, дефинисано да 5% буде издвајање за пољопривреду. Зашто то нисте променили уколико већ нећете да испоштујете ту законску одредбу? Молим вас да се и ви придржавате закона, барем као озбиљан човек не насадате на ова политиканства и жељу

да се замагли истина у Србији, а то је да је овај буџет наставак погубне економске политике која ће и даље, искључиво по леђима грађана, правити реформе кроз разновразне таксе које ћете усвојити ових дана, поскупљења, смањења из буџета итд. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, по други пут, од истог говорника, повреда достојанства, члан 107.

Нисмо ми криви. Достојанство је повређено тиме што нас је оптужио за најниже личне дохотке и кривицу владајуће већине за то. Нико из владајуће већине нема од државе 28.000 евра џепарца. Нико није потрошио 3,6 милиона евра на летење. То је радио Вук Потомак. За тај новац, а то је куповао преко, како оно ти прозиваш неке жене, то је куповао преко неке те фирме неке карте и за то му је требало да буде у ваздуху 10 година. А он за пет година потрошио 3,6 милиона.

Наше жене неће организовати конференцију за штампу да плачу. Али исти тај Вук Потомак је купио вилу за 500.000 евра, а жени пребацио у „Сити банку“ 680.000 евра. Сад ризикујем да Наташа из јавног сектора организује конференцију и да се расплаче, али ја стојим иза овог податка.

Зато је повређено достојанство Народне скупштине што су они опљачкали све живо. Потрошили кредите, нису направили извор за враћање дуга, отпустили 400.000 људи, пет и по милијарди евра су оставили камате, 17 зарез нешто милијарди, четири и по милијарде донаторске подршке. Бога оца су потрошили. Бога се не боје, људи се не стиде. И они нама данас пребацују за ниске личне дохотке. Ја тврдим, да они то нису урадили, плате не би биле 409 евра, биле би водеће у региону, биле би 1.409 евра да није владала та злочиначка удруга. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Колеге посланици, тако то изгледа када колега из бившег режима не жели ни да чује ни да види, па стално морамо да га опомињемо. Значи, јуна 2012. године, то је када сте изгубили власт, просечна плата у Србији је била 333 евра. И хоћете да ми кажете да је 405 или 401 мање од 333 евра? Можда мање ви зарађујете него док сте били на власти, али то је ваш проблем.

Чиста је, па не могу више да бирам речи, лаж, да се курс евра вештачки одржава. Да бисте га вештачки одржавали, морате да имате високу референтну каматну стопу. Данас је на нивоу 3,5%, а док су они вршили власт била је по 18%.

И још нешто што демантује мог цењеног колегу јесте то да ми не продајемо девизне резерве да бисмо сачували курс евра. Ми сад враћамо у

девизне резерве оне четири и по милијарде евра које сте продали до 2012. године, док сте били на власти. Е, то је разлика између нас и вас.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, разлог за подношење овог амандмана је моје инсистирање на унапређењу финансијске основе за правосудни систем, поготово имајући у виду на какве ниске гране су демократе срозале правосудни систем у Републици Србији.

Најбољи можда пример за то је пример једне општине у Србији, општине Власотинце. Наиме, тамо су председник Општинског одбора Демократске странке и тадашњи председник општине, такође демократа, који је и злоупотребио општински печат, на партијском састанку правили спискове подобних и неподобних судија, а искључиво на основу припадности Демократској странци.

Прочитаћу вам сада неколико примера како је то изгледало. Каже се о кандидату: „Председник суда од 2000. године. Ломио се између ДС-а и ДСС-а, па је превагнуо тренутни интерес, зато се сматра ДСС-овцем. Међутим, у принципу поштен, па заслужује шансу.“ Имамо још једног кандидата за судију или за тужиоца, који ће вероватно сутрадан поштено радити свој посао – повучен, вероватно поштен, симпатизер, сарађује без поговора, па у складу са тим и неспоран. О томе говори и ово писмо које је обелоданило Друштво судија.

У предлогу у овом члану наводи се повећање плата за судије, тужиоце и запослене у правосуђу, што апсолутно подржавам јер, између осталог, то ће осигурати бољи стандард запослених у правосуђу, а самим тим и независно и ефикасније судство, какво наша држава и заслужује. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Жарко Мићин.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председнице.

Овим амандманом сам такође хтео да истакнем важност подстицања и реализације инвестиција кроз буџет, али пре него што кренем о самом амандману, пар речи бих рекао на ово што је мој колега из бившег режима, из опозиције, рекао у вези са растом бруто друштвеног производа. Ја сам о томе данас говорио, али просто морам јер је он рекао како је наш раст у минусу, како ми имамо негативан раст.

Ево погледајте како је то код господе из „жутог предузећа“ изгледало. Године 2008. укупан БДП је био 33 милијарде и 704 милиона, а

2012. године 31 милијарду и 683 милиона евра. Дакле, за две милијарде и сто милиона евра је био мањи БДП у 2012. години. За време СНС-а, од 2014. до 2016. године, 2014. године је био 33 милијарде и 318, а 2016. године 34 милијарде и 616 или милијарду и триста милиона више. Толико о негативном расту.

Што се тиче овог буџета, драго ми је да је овим буџетом обезбеђен новац за пројекат изградње брзе саобраћајнице Нови Сад – Рума. Ова брза саобраћајница је изузетно значајан пројекат за Нови Сад, јер ће се изградњом овог пута изместити теретни саобраћај из Петроварадина, који заиста мучи грађане овог дела Новог Сада, и значајно убрзати саобраћај између Новог Сада и Руме.

Овај пројекат је важан за целу Србију, јер ће се изградњом ове брзе саобраћајнице спојити Коридор 10 са Коридором 4, односно спојиће се ауто-пут Београд–Будимпешта код Каћке петље и ауто-пут Београд–Загреб код Руме. Такође, изместиће се и теретни саобраћај из Ирига, јер камиони пролазе кроз централну градску улицу и стварају велике проблеме грађанима овог места. И не само то, него ће се уопште знатно растеретити ова деоница саобраћајем, јер ту тренутно пролази од десет до дванаест хиљада возила дневно.

Значајно је што овај пројекат подразумева изградњу највећег тунела у Србији, који би требало да буде дугачак око три и по километра, а сама деоница ће бити дуга око 45 километара и највећа могућа брзина ће бити око сто километара на сат. Педесет милиона динара из буџета Србије је новац за израду пројектне документације која ће представљати добар темељ за изградњу ове важне саобраћајнице и сигуран сам да ћемо у сарадњи са нашим кинеским партнерима ову саобраћајницу изградити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујући мерама фискалне консолидације, захваљујући макроекономској стабилности, захваљујући смањењу јавног дуга, дошли смо у ситуацију да имамо један развојни буџет, један буџет који ствара простор за побољшање социјалнозаштитне функције државе.

Најпре бих хтела да изразим задовољство што ће запослени у социјалној заштити, социјални радници, затим лекари, полицајци, војници добити повећање плате у износу од 10%, и то у јануару, од децембарске плате.

Што се тиче буџета који се налази на разделу 30 Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, морам да истакнем да је тај

буџет 90% у еврима већи од буџета који је био 2007. године, у време досовског режима.

Такође морам да истакнем да је буџет на разделу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања који се односи на део за заштиту породице и деце, у износу од 54,3 милијарде динара, душло већи него буџет који је режим ДС-а планирао за 2012. годину.

Такође морам да истакнем да је овим буџетом на разделу Министарства рада, запошљавања и социјалне политике а који се односи на породицу и децу још једном Влада Републике Србије показала да су за њу, а и за нас, СНС и све наше коалиционе партнере, све мајке, породиле исте. Овим предлогом буџета у ствари повећан је обухват мајки које могу да користе право на породилско боловање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела Весна Ракоњац.

На члан 5. амандман је поднео Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, члан 5. пре свега говори о регулисању и начину распоређивања буџетских средстава, тачније и буџетских прихода и буџетских расхода са једне стране, међутим, на индиректан начин он регулише и контролише задужење буџета. Управо у том смислу поставља се питање како нису контролисани буџети локалних самоуправа у периоду до 2012. године.

Наиме, није контролисан буџет ни општине Прокупље, ни њених јавних предузећа и установа. Да то јесте, не би се догодило да локални водовод 2010. године подигне кредит у висини од 50 милиона, који још увек враћамо, а враћа се, подсетићу, 96 милиона динара, а са друге стране, новац који је потрошен, потрошен је ко зна на шта. То кажем зато што су у том тренутку када је кредит подигнут постојале акутне обавезе овог предузећа у висини од 3,5 милиона динара за превоз радника од посла и са посла, 14,5 милиона динара Дирекцији за воде, 30 милиона динара нису плаћали Електропривреди Србије за обавезе које су имали, 50 милиона динара, то сам већ поменуо, нису плаћени порези на доходак радника.

Оно што је страшно јесте да радници који су провели читав радни век у овој фирми и који су стекли услове за пензију, нажалост, не могу да остваре пензију док се не уплати отприлике 500.000 динара по раднику за неуплаћене порезе и доприносе како би им се повезао радни стаж. Ја вас молим, јер је то и мотив предлагања мог амандмана, да се ово никад више не деси.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Поштована председнице, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, мој амандман има за циљ да се законским решењима оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

Иначе, члан 5. се односи на повећање плата и пензија. Наиме, фискалном консолидацијом, добром политиком, одговорном политиком Владе од 1. јануара 2018. године доћи ће до повећања плата у образовању. За повећање плата је у овом моменту за следећу годину одвојено 10,7 милијарди динара. Укупна цифра за образовање следеће године износиће 197 милијарди динара. Тако се ради.

Спочитаваше нам малопре да је просечна плата у Републици Србији 409 евра. Па наравно, 76 евра више него 2012. године, кад је износила 333 евра. А замислите колика би нам тек била плата да се новац из спорних приватизација, којих је 24, слио у буџет Републике Србије. Замислите колико бисмо школа нових изградили. Замислите колико бисмо станова као стимуланс младим научницима и младим брачним паровима тек изградили за вероватно 600, 700, милијарду евра, ко зна колико, из спорних приватизација. Треба да ставимо сви прст на чело и да се ово никада више у животу не понови. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Крсто Јањушевић.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајућа.

У функцији привредног развоја малопре смо чули нешто што је врло некоректно од стране колеге, а то је набрајање неког списка запошљавања СНС, што је сигурно тешка бесмислица. Ми отварамо нова радна места, али не функционишемо на онакав начин и махање тим писмима је заиста некоректно.

Замислите сада да кажем да сам нашао испред Скупштине једно писмо, није потписано, али отприлике гласи – Драги Бошко, кад ћеш нам вратити онај камен? Треба нам за купус. Не знамо је ли ти неко поверовао да је са Косова, је л' имало ефекта? Ако није, нема везе, немој се нервирати, ионако су те сви тамо провалили.

Дакле, нема сврхе да машемо таквим писмима. То што је махао камењем а онда мишевима гађао наше колеге, то је пут ка дигитализацији, о којој ћу сада да причам.

Дигитализација је један од најважнијих делова које је наша Влада планирала у свом програму ради модернизације државне управе како би грађанима и привреди биле омогућене ефикасније и лако доступне услуге које пружа држава.

Добар пример дигитализације је Министарство здравља, пилот-пројекат у Београду. Дакле, почела је примена електронског рецепта у 10

београдских општина 30. октобра, а недавно и у још две београдске општине, Лазаревац и Гроцка. За месец дана имплементације електронског рецепта више од 500.000 Београђана је на овај начин преузело своју терапију у некој од 2.166 београдских апотека. Процена је да се годишње изда 65 милиона рецепата и да само, између осталог, на штампи имамо уштеду од два милиона евра.

Дакле, насупрот дигитализацији у служби привредног раста имамо и пројекат „жутог предузећа“, џепну дигитализацију, коју је њихов тадашњи фаворит Оливер Дулић патентирао у свом министарству па је закључио уговор са приватном компанијом, замислите, за архивирање и складиштење имејл порука. Министарство животне средине, рударства и просторног планирања је платило 3.646.000 динара једној фирми да чува и складишти имејл поруке. Замислите. приватна фирма чува електронску пошту органа државне управе! Зашто они то нису урадили? Нису они имали времена за народ и државу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри, нема бољег члана који говори о монетарној и фискалној стабилности, о макроекономским параметрима за Владу Републике Србије и већину у Скупштини Србије, од члана 27е. Закона о буџетском систему. Имате претходно фискалну стратегију, фискалне принципе, али у 27е су дефинисана фискална правила. Та фискална правила су база функционисања добре фискалне политике.

Ако смо ми успели да овим амандманом и овим буџетским променама дођемо у ситуацију да, као само 2% земаља које се налазе у процесу фискалне реформе, повећамо плате запосленима у јавном сектору, а шта је то него доказ успешности фискалне политике и политике коју спроводи Влада Републике Србије?

Ми данас имамо 8,3% БДП-а на расходе за запослене у јавном сектору. Годину 2017. завршавамо истим тим износом, 8,3%. Дакле суштински ми не мењамо део који се односи на расходе за запослене у јавном сектору, али када смо 2014. године улазили у фискалну реформу, имали смо фискални дефицит од 6,6%.

Није било питање да ли ће плате да расту, питање је било да ли ће уопште да буду исплаћиване, да ли ће пензије бити исплаћиване. Седамдесет осам дана смо имали за ликвидност државе Србије. Као само 2% земаља које су ушле у преговоре и договор са ММФ-ом, после само три године, 2017. стекли смо услов да, држећи се фискалних правила и на 8,3% БДП-а, повећавамо део расхода за запослене у јавном сектору.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Миодраг Линта.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Извињавам се, Миодраг Линта има реч.

Морате се јавити у систем, не само да устанете.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја ћу говорити о амандману који се тиче пре свега решавања проблема избеглих и расељених лица. Овде у данашњој расправи је поменуто питање проблема са којима се суочавају избеглице у граду Чачку, али не само у граду Чачку него у десетинама других градова.

О чему се заправо ради? Наиме, средствима међународних организација у Србији је изграђено око 3.500 стамбених јединица за избегла и расељена лица. Законом о избеглицама из 2010. године 3.000 избегличких породица добило је право откупа. Нажалост, то право није добило 530 породица чији су станови изграђени средствима италијанске владе, кроз тзв. СИР програм. Ради се о градовима Ниш, Чачак, Краљево, Ваљево, Крагујевац, Панчево и општини Стара Пазова.

Наиме, 2003. године Влада Србије и Влада Италије су потписале један меморандум о градњи ових 530 станова у ових седам локалних самоуправа, где је речено да ће 40% породица добити право откупа, 40% иде у закуп, а 20% ће се накнадно одлучити. Нажалост, за време владе Војислава Коштунице, односно министра за капиталне инвестиције Велимира Илића, 2006. године промењен је тај меморандум, избачена је опција откупа и ових 530 породица су се нашле дискриминисане јер су биле у неравноправном положају у односу на ових 3.000 породица које имају право откупа.

Ми, и ја лично, већ више година интензивно покушавамо да решимо тај проблем, да ових 530 породица, од којих су 80% избегличке породице а 20% породице из реда домаћег становништва, буду изједначене и добију право откупа. Имали смо више састанака и са бившим министром за рад, запошљавање, социјална и борачка питања господином Вулином, имали смо састанак са госпођом Михајловић, министарком грађевинарства, саобраћаја, инфраструктуре, међутим, тај проблем још увек нисмо решили.

Шта је суштина проблема? Став госпође Михајловић и господина Вулина је био да се то не може решити, односно да Влада не може донети закључак којим би омогућила право откупа за ових 530 породица док год италијанска страна као потписник меморандума не да ту сагласност.

Апелујем на госпођу Михајловић, ево овде сада на господина Ђорђевића, да организујемо један састанак, да се упути једно званично писмо италијанској влади, да се замоли италијанска влада да да сагласност на откуп и да онда Влада Србије једним закључком омогући да ових 530

породица коначно, након осам година агоније, односно 10 година агоније, добије право откупа и да буде изједначено са осталих 3.000 породица. Надам се да ћемо уз помоћ и министра Ђорђевића и министарке Михајловић тај проблем решити у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман су заједно поднели посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Изволите, Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господа, другарице и другови, циљ овог амандмана је да се овим законским решењем додатно подстакне смањење сиромаштва на подручју Републике Србије. Ми јесмо задовољни начином на који се бори републичка влада против сиромаштва, али нисмо задовољни тиме што је до 2016. године на нивоу одређених локалних самоуправа, па и на нивоу „жутог предузећа“ ОУР Војводина, било бацања пара из буџетских фондова, које су, уместо да су отишле на борбу против сиромаштва, завршавале кроз различите субвенције нових назовитехнологија, где су у компензацију за потрошене субвенције узимани, чули смо, и сифони, што једноделни, што дводелни, што антифриз, што мртвачки сандуци.

А у овој ситуацији се отишло и корак даље. Дате су субвенције од 200.000 евра винарији из Суботице, која је свој дуг вратила у 6.000 боца назовиврхунског белог вина. То изађе по цени од две хиљаде и двестатриста динара по литри тог вина. Ни мање ни више, то вино је „жуто предузеће“ проследило Дирекцији за робне резерве АП Војводине, а она Црвеном крсту Новог Сада; одатле му се губи сваки траг.

Заиста бих волео да су корисници услуга Црвеног крста на том нивоу да им треба врхунско бело вино и да је оно потрошено ту где је потрошено. Да ли је то вино можда кувано да би се ти људи који имају потребе за помоћи Црвеног крста мало огрејали, огрејали и душу и руку и срце? Не верујем. Мислим да је то „жуто лоповско предузеће“ тиме затворило круг и покрало и тих 6.000 боца вина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднео Милимир Вујадиновић

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председнице.

Сама сврха амандмана је објашњена, да се додатно оснажи борба против криминала и корупције.

Знам, уважени министре, да је реализација буџета од 2017. године сада при крају, међутим, допринети борби против корупције у било ком моменту није вишак, да нам се не би десиле афере попут „Тесла банке“ на пример. Наиме, да би грађанима Србије било јасније, „Тесла банка“ је основана за време владе Мирка Цветковића као српска државна банка у

Загребу. Њен циљ је био помоћи пре свега Србима повратницима у Хрватској помогло у оснивању малих и средњих предузећа како би се тиме допринело њиховом бољем статусу, који је и онако доста лош и незавидан; о томе доста говори и мој колега Линта током целог данашњег дана. Међутим, како се све то завршило?

За почетак, банка је основана са милион и по евра улога Владе Републике Србије. Тада је на челу Владе био Мирко Цветковић, милион и по евра је учествовала влада Бојана Пајтића, тј. покрајинска администрација. Банка ни у једној години свог постојања није остварила добит – то је невероватно; наравно, све због тога што су кредити давани без покрића – и након четири године је затворена.

Укупна штета је износила 2,7 милиона евра. То је 90% укупног капитала банке. Наравно, све је то ишло на штету њених акционара, или две владе, Владе Републике Србије и покрајинске администрације, тј. на крају крајева, на штету грађана Републике Србије.

Е сад, ако знамо ко је стајао иза те две владе које су у том моменту биле акционари „Тесла банке“, мислим да је потпуно јасно која је политичка структура и која је политичка партија стајала иза тог пропалог пројекта из тог периода. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

За развој и унапређење инфраструктуре у Републици Србији потребни су озбиљни пројекти. Један од њих је реконструкција и изградња железничке пруге Београд–Будимпешта.

Циљ пројекта је изградња, модернизација и реконструкција дела постојеће железничке пруге, изградња новог коловоза да би се добио коловоз у два правца, за путнички и за робни и саобраћај, и за брзине до 200 км на час. Крајњи циљ је проширење железничке пруге велике брзине Београд–Будимпешта све до луке у Пиреју.

После реконструкције и модернизације железничке пруге Будимпешта–Атина у укупној дужини од 1.543 км економски развој држава кроз које пролази, а то су Мађарска, Македонија, Грчка и Србија, био би значајно подстакнут, јер ова железничка линија пролази кроз подручје око 340.000 км квадратних, где је насељено 32 милиона људи.

На територији Републике Србије значајно је рећи да дужина железничке пруге износи 182,3 километра и подељена је у три деонице: Београд – Стара Пазова 34,5 километра или укупне вредности 350 милиона долара, Стара Пазова – Нови Сад 40,4 километра и укупна вредност 585

милиона долара и пруга Нови Сад – Суботица према Мађарској од 107,4 километара.

Из овог пројекта се јасно види да држава Србија, односно Влада Републике Србије има одлучан став и јасан план како реконструкције тако и изградње нових железничких пруга. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председнице.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 5. Закона о буџетском систему у коме говоримо о распоређивању буџетских средстава.

Оно што је значајно је да ће се из уштеда које су досада остварене отворити простор и основ за повећање зарада корисницима буџетских средстава. Ова средства су одређена ради награђивања оних који су у протеклом периоду поднели највећи терет када су у питању уштеде и стабилизација буџета.

Оно што је кључно је да је ова одлука одржива и да је планирана из реалних и постојећих средстава у тренутку када су се, наравно, за овакву меру стекли услови. Ово ће омогућити повећање зарада и запосленима у здравству и у просвети, и запосленима у установама социјалне заштите, али и пензионерима. Сада има, наравно, и простора за финансијску подршку породицама са децом. У моменту када породица има и највише издатака биће повећана и средства која се додељују породицама.

Министарство за популациону политику спроводи пројекте у локалним самоуправама и управо је у општини Трстеник спроведен пројекат заједно са министарством за популациону политику, где је уређено саветовалиште за труднице али и набављен апарат за радио-таласе. Уз помоћ министарства такође се реализује пројекат подршке породицама са троје и више деце које су корисници социјалне помоћи. Међутим, осим што се ослањамо на министарство, општина такође више не касни са давањима по основу рођења сваког детета и давањима која су намењена незапосленим породиљама. Давања су повећана и за ставку вантелесне оплодње.

Циљ амандмана је управо да се и законским решењем додатно подстакне и оснажи равномерно улагање и подршка популационој политици у читавој Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднела Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо колеге народни посланици и народне посланице, поднела сам амандман на члан 5. у циљу да се још једном оснажи здравствени систем.

Пошто сам лекар по професији и долазим из крушевачке опште болнице, по занимању психијатар, сложићу се да плате можда и нису толико велике, али да смо и ми лекари свесни какву смо државу затекли 2012. године, опустошену, тако да смо морали да поднесемо и ми терет реформи и, наравно, да здравог разума то прихватамо, јер желимо боље, пре свега нашој деци.

Иначе, морам да напоменем да су пре нека „жута предузећа“ и њихови кадрови имали, иако су били губиташи, различите стимулације. Тако су у време док је владала „жута странка“ њихови директори имали стимулације. Из девастираних подручја која нису имала било каквих назнака да могу да их стимулишу наводно су добијали неке стимулације и плате које нису биле приказане кроз Агенцију за борбу против корупције, тако да је директорка Специјалне болнице за рехабилитацију у Ивањици у то време док је владало то познато „жуто предузеће“ имала различите стимулације и плату од чак око 170.000 динара. Заиста чудни подаци, али очито да је то „жуто предузеће“ морало да их стимулише, а ми наше лекаре сада стимулишемо кроз пројекте за развој здравственог система и то нам добро иде и, ето, у претходној, 2017. години имали смо пројекте за изградњу и опремање здравствених установа који су у вредности чак око милијарду и 400 хиљада динара.

Наравно да су здравствени радници задовољни. Ево, сада ће бити још задовољнији када их очекује повећање плата, али реално, из буџета који је опоравила ова влада на челу са председником Вучићем, а не овако као што су радили они који нас критикују данас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем.

Развој Србије јесте увек један од кључних приоритета свакоме ко се о држави стара а до државе му је заиста стало. Један од циљева такве важности заиста заслужује и подршку приликом извршења буџета. Између осталог кроз, рецимо, добре политике субвенција када је реч о субвенцијама у привреди, којима се непосредно подстиче отварање нових радних места, а и кроз субвенције у пољопривреди, којима се пружа могућност грађанима Србије да, примерице, добију трактор чак и онда када је реч о људима који не воле субвенције али воле тракторе. Добро је знати да је то и у тим ситуацијама могуће.

Када говоримо о подстицајима за привреду и када говоримо о отварању нових радних места, један од кључних фактора, даме и господо, да би се улагања исплатила и да би се инвестиције реализовале, јесте одговарајућа стабилност друштва.

Један од главних показатеља да је друштво стабилно јесте да смо ми у Републици Србији позамашно одмакли у процесу европских интеграција. Свако новоотворено поглавље на том путу додатна је потврда за потенцијалне инвеститоре да је реч о стабилном, уређеном систему, да је реч о земљи у којој правила постоје и правила се поштују. У том смислу честитам и грађанима Србије на отварању два нова поглавља. Сада их је укупно 12 отворених, два су привремено затворена. Биће то и добра потврда за све потенцијалне инвеститоре који желе да у дођу Србију да је ово заиста место на ком је њихов капитал сигуран и на ком могу очекивати добре резултате и за себе а и за вредне људе које ће упослити.

Насупрот добрим интеграцијама, попут ових европских, стоје оне друге, на пример интеграције у круговима тзв. бившег режима, и ја користим прилику да честитам на управо обнародованој сарадњи између „жутог тајкуна“ Ђилас Драгана и великих досовских победника Јанковића и Јеремића. Сада ће и званично моћи да се грче заједно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Чланови Владе, даме и господо народни посланици, опет је скоро празна сала тамо где седе припадници малобројне опозиције, али добро.

Овај члан, дакле члан 5. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему регулише повећање пензија и плата у јавном сектору, а предложио сам доношење новог става који гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.

Наравно да ми из СНС-а здушно подржавамо предвиђено повећање плата и пензија. Сматрам да је то још један доказ да смо остварили крупне кораке ка стабилизацији макроекономске политике. Оно што је још важније, створили смо чврсту финансијску базу на основу које смо данас у могућности да извршимо то повећање пензија и плата, дакле на реалним основама, за разлику од „жутог предузећа“, које је повећање плата и пензија користило искључиво у предизборне сврхе, у дневнополитичке сврхе, без обзира на то да ли су имали утемељење у буџету за тако нешто, без обзира на то какве ће последице то имати за буџет Републике Србије. Дакле, умели су само да се задужују, да узимају кредите, и то врло неповољне кредите, под врло неповољним условима, и на тај начин су довели државу буквално пред банкрот.

На срећу, то је нешто што је иза нас. Године 2012. дошло је до промена и данас смо на добром путу да Србија постане уређена, пристојна и модерна држава. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 5. амандман је поднео посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

У члану 5. став 3. тачка 1) предложио сам да се додају речи — Републички геодетски завод. Овим амандманом се подржава Влада и даје допринос квалитету самог закона, односно Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему.

Републички геодетски завод као посебна организација јако је битан за државу, за њено функционисање, кроз свој рад и своју активност. Мислим да је најбитније напоменути две ствари овде, а то је да Републички геодетски завод води евиденцију свих непокретности и, уједно, упис у катастар непокретности је и доказ власништва, као и да се у катастар непокретности могу уписати све врсте терета и ограничења. Републички геодетски завод је скуп врхунских инжењера, техничара, потпомогнутих добром правном струком.

Из свих ових разлога, као озбиљна држава, ова Влада је гарант спровођења пројекта унапређења земљишне администрације и Републички геодетски завод то спроводи успешно. Надам се да ће Влада наћи начина да и даље подржава Републички геодетски завод као битну посебну организацију и кроз материјалну подршку, па и кроз лична примања свих запослених. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно посланици Посланичке групе Српске радикалне странке и народни посланик Александра Јерков.

Да ли неко жели да се јави за реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Госпођо председавајућа, прошле године отприлике у ово време имали смо Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему и тада смо имали члан 4. Он је гласио – у члану 27ј додаје се став 5, који гласи: „Садржај предлога средњорочних приоритета

јавних инвестиција и услове за њихово укључивање у предлог за приоритетне области финансирања прописује министар“.

Ми причасмо да то не ваља, а ви нас нападасте. Усвојило се ваше, донео се тај закон и усвојио се тај члан 4. Сада, после годину дана, у члану 6. Предлога закона предлагач, Влада Републике Србије, сада са новим премијером, каже да се избрише из члана 27ј, баш тај став 5, то овлашћење министра. Рекло би се пиши – бриши, само је важно да буде по прописима и стандардима ЕУ.

Онда добијемо одговор од представника Владе да је то урађено зато што је у међувремену Влада донела уредбу на основу члана 54а Закона о буџетском систему. Али члан 54а је постојао и прошле године па није био основ за уредбу. Зато је направљена та интервенција која је направљена.

И на овај начин се пробијају сви могући рекорди. Госпођо Гојковић, бићете упамћени у 2017. години јер је Народна скупштина била успешна, донела је много више закона о којима се није расправљало о амандманима него оних закона где је била расправа о амандманима. Ја мислим да то није добро.

ПРЕДСЕДНИК: Што зависи од посланика, а не од председавајућих.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, само сам потврдио оно што је Влада написала, да се одређени члан брише, који се тиче овлашћења министра, да су та овлашћења утврђена одлуком Владе. Ради се и о локалним буџетима и о капиталним пројектима, тако да Владу треба подржати. За разлику од странке бившег режима, која се позива на неке плате, има оно – стварно у окружењу плате јесу веће, јер су они имали среће да њима не влада „жуто предузеће“ и зато су им сада плате веће.

Дакле, из тих разлога су капиталне инвестиције нешто што треба да покрене и привреду и личне дохотке. Буџет је прогноза прихода и расхода и с обзиром на изградњу инфраструктуре, на капиталне пројекте, велики део тога ће обновити нискоградњу и нећемо радити оно што су они радили. Нити су имали инфраструктуру, нити су правили ауто-путеве, нити су модернизовали пруге, они су се само старали о себи и својим ближњима и од јавних функција правили су приватне бизнисе.

Наша света обавеза је да извучемо ову државу из кризе и да кроз капиталне пројекте оживимо и производњу и инфраструктуру, све оно што нису урадили у претходном периоду. Поклоњена будућност не постоји. Будућност морамо створити сами и зато, за разлику од њих, ми морамо

бити вредни, марљиви, а њима саветујем да мање пљују нас а више да пљуну у своје шаке и коначно почну нешто да раде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 6. амандман су заједно поднели Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, циљ овог амандмана је да се законским решењем додатно подстакне смањење сиромаштва на подручју Републике Србије укидањем овлашћења министра да директно интервенише у овим неким ситуацијама. Додуше, биће поклопљено са уредбом која је донета. Да је тако поступано на време, вероватно паре не би у ОУР-у „жутог предузећа“ у Војводини биле бацане у бунар само да би искакали из фрижидера, из сваке чоколаде коју су дали деци, па су тако два пута отварали иста предузећа. На пример, предузеће „Керамика уника“, две церемоније, прво 2008, па 2009. године. Све је то коштало грађане Републике Србије 325.000 евра, а „Керамика уника“ је из Фонда за субвенционирање погона добила та средства, да би само годину дана касније, након ова два дивна и успешна отварања, са милионским дуговима отишла у стечај.

Милионски дугови и покрајински кредити и субвенције завршили су у приватним џеповима, а Кикинда је остала без икаквих погона, без запослених радника. Данас ни господин Пајтић, ни господин Петровић, а ни „жуто предузеће“ нити могу нити хоће да објасне зашто су предузећу које је основано непосредно пре примања субвенција са минималним капиталом дали 300.000 евра. Да ли су му дали 300.000 евра да једноставно оним антифризима и течностима за прање стакла паре пропере и да их врати у њихове џепове, остаје свима само да о томе добро размишљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Овим амандманом смо предвидели да се не брише члан како је то наведено у Предлогу измене закона, већ да се прецизније дефинише како ће се уређивати приоритети јавних инвестиција. То јесте нешто што је јако битно и нешто што Србији у овом тренутку недостаје.

Министар финансија је ту па ће ме исправити ако сам у криву, али да бисте имали раст БДП-а, односно раст производње у некој држави за минимум 5%, морате имати ниво јавних инвестиција између 22% и 25%.

Тога није било у претходних пет буџета. У шестом има мало помака, али још увек не на том нивоу.

Нарочито је битно ко одређује приоритете у тим јавним инвестицијама и зато ми сматрамо да не треба избрисати овај члан. Ја бих баш волео да ми неко одговори зашто би приоритет за финансирање гондоле у 2018. и 2019. години са десет милиона евра или милијарду и двеста пара грађана Србије био већи приоритет него подршка изградње гондоле, рецимо, на Златибору, коју финансира локална самоуправа. Такође ме интересује зашто је приоритет изградња ауто-пута од Ниша према Драчу, а не, рецимо, Моравски коридор.

Моравски коридор пролази кроз срце Србије и њега нема у буџету. На том подручју живи преко 500.000 становника од Крушевца, од Појата до Прељине, заправо. Најгушће насељени део Србије је ту и највећи саобраћајни проблеми. Тог коридора, ево, већ шесту годину апсолутно нема и ви га не препознајете у овом буџету.

Стога је важно да се озбиљно размотре приоритети и да се размотре средства за инвестирање, јер Србија и даље јесте на зачељу региона по расту производње и док се то не промени нећете ништа решити ни дефицитом, који се у овом тренутку искључиво одржава и смањује по леђима грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, опет се мој амандман односи на функционисање финансијских институција. А зашто на функционисање финансијских институција? Па да бисмо наставили са развојем Републике Србије и да сви крајеви Републике Србије добију што је год могуће бољу путну инфраструктуру, железничку инфраструктуру и привуку на тај начин што је год могуће већи број инвестиција.

Знате да је сваки километар ауто-пута који се прави у последњих неколико година велики напредак с обзиром на то да смо до 2012. године само разграђивали оно што нам је још Јосип Броз Тито направио. Ваљда у жељи толико да пониште комунистичку идеологију, уништавали су инфраструктуру која је била потребна за функционисање државе и привреде. Ја то не могу на другачији начин да објасним.

Е сада, ја разумем колеге посланике да се свако бори за свој крај и то је њихово легитимно право. Међутим, посао Владе Републике Србије јесте да обезбеди равномеран економски развој на читавој својој територији. Па тако имамо ситуацију да је потпуно реконструисан пут од места Салаковац до места Петровац на Млави, не знам да ли колега то зна,

или да је једна општина која је била потпуно девастирана небригом Владе Републике Србије добила потпуно нови пут од Крепуљина до Жагубице.

То су резултати. Значи да и Влада коју је предводио Александар Вучић и сада као председник Републике Србије воде рачуна о сваком грађанину и сваком делу територије Републике Србије, за разлику од 2012. године, када не да нису водили рачуна... Да су барем водили о неком делу територије Србије, него нису ни о једном, значи потпуно су девастирали Србију.

Мени изгледа јако смешно то што стално покушавају да превале на то да грађани отплаћују некакве дугове које су владе Александра Вучића направиле. Грађани Србије и читава Србија отплаћују лоповлук „жутог предузећа“ и Бориса Тадића, и Бојана Пајтића и свих других који су тада водили Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Драго ми је да могу суштински да се сагласим са дискусијом и господина Красића и господина Алексића, само желим да им дам једно објашњење па ће бити јасно и зашто.

Значи, овде је писало, у члану који се мења последњи параграф гласи – садржај предлога средњорочних приоритета јавних инвестиција и услове за њихово укључивање у предлог за приоритетне области финансирања прописује министар.

Ми идемо са једног ад хок решења на једну конзистентну примену уредбе која покушава да најбољу светску праксу управо у ономе што сте рекли примени у Србији – од идентификације пројеката и њихове усклађености са приоритетима развоја до претходне анализе изводљивости пројеката, преко пуне анализе, преко оцене пројеката, коју ми у принципу не радимо где нам међународне организације то не траже, до спремности пројеката за реализацију, праћења реализације и ефеката пројеката.

Значи, потпуно се слажемо. Ми се надамо да ће ова уредба успети да одговори на те захтеве и онда ћемо имати прилику да оцењујемо. Она почиње да се примењује од 1. јануара 2018. године. Ја очекујем да ће ту изазови бити велики, али очекујем велике помаке управо на том плану. Хвала вам лепо што сте покренули ово питање.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Суштина је, као и увек, кажем, да се оснажи и додатно подстакне борба против корупције. Ја знам да подсећање на неке прошле догађаје боли наше колеге из опозиције, али не можете суштински говорити о садашњости и планирати будућност ако то не упоредите са прошлошћу. Наравно да морамо да поредимо догађаје и наравно да морамо да указујемо на све оно што се десило у прошлом периоду да бисмо видели како то стање изгледа сада и како може да изгледа у будућности, што, на пример, садржи Предлог закона о буџету за 2018. годину.

Како је то изгледало у прошлости? Наиме, условно речено, већина грађана Србије је имала ту срећу да под влашћу „жутог предузећа“ буде 12 година. Међутим, ми на северу Србије смо били 16 година, до прошле године. Е тамо, на северу Србије постојао је један фонд за капитална улагања, који је био један маштовит начин за испумпавање државног новца у приватне цепове политичких лидера и њихових пријатеља. Наиме, негде пред крај мандата Бојана Пајтића он је преименован у фонд за развој Војводине или тако нешто, али само ћу вам рећи да је ненаплативост потраживања тог фонда била негде 75%. Наплативост тог потраживања у предизборној 2011. години пада и нешто ниже, тј. ненаплативост је и 85-90%. Мислим да већ сад сви претпостављају зашто. У тој предизборној години новац из тог фонда углавном одлази на финансијере тадашње власти у Покрајини и јасно је ко у целом том поступку учествује.

Хтео сам на све ово да укажем како нам се не би десило да у неком наредном периоду, у садашњости, дођемо у ситуацију да тако планирамо буџет да имамо некакве, да кажем, криминогене делове, или корупционашке, у предлогу буџета. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јасни показатељи да држава Србија озбиљно приступа решавању свих проблема грађана виде се и кроз реконструкцију кућа у Краљеву. Пројекат има стратешки значај, јер се обезбеђују станови за поново насељавање домаћинстава из небезбедних стамбених јединица у одговарајуће, безбедне стамбене јединице. Укупни пројекат је приближно 13,6 милиона евра и 59% ће се финансирати из зајма Централне европске банке, а Град Краљево ће учествовати са 41% средстава у трошковима пројекта, значи у новцу, натури, обезбеђењу земљишта, финансирању изградње примарне и секундарне инфраструктуре. Град ће такође

обезбедити и покрити трошкове издавања дозвола, вршења надзора над радовима, процедуре за технички пријем итд.

Пројекат би обухватио градњу 360 стамбених јединица у просеку око 45 метара квадратних за поновно насељавање породица чије је куће оштетио земљотрес. Оштећене зграде ће бити срушене, а укупан буџет пројекта износи 13,5 милиона евра, од којих осам милиона представља зајам за изградњу, а остатак ће бити учешће локалне самоуправе. Овако Влада Републике Србије и држава Србија мисле о својим грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге народни посланици и грађани Србије, поднела сам и овај амандман за добробит наших грађана. Сматрам да је овај предложени буџет и да су сви ови закони заиста добри.

Иначе, овом приликом желим да дам и једну информацију коју сам недавно добила. Наиме, да обрадујем моје Крушевљане, али и све грађане Србије, фабрика „Хенкел“ у Крушевцу инвестираће у 2018. години 25 милиона евра у проширење капацитета. То је данас најављено на конференцији за новинаре ове фабрике, која данас слави 15 година пословања у Србији. Овим се показује да ће „Хенкел“ изаћи на тржиште у 2018. години са новом производном технологијом, значи да ће се створити услови и за нова радна места.

Наравно, Крушевац је до 2012. године оставио многе грађане на улици, али на нашу срећу, успевамо да решимо те проблеме и грађани се упошљавају. Иначе, све је то захваљујући овој одговорној политици, јер су страни инвеститори препознали политику коју води СНС. И ево, као што видите, не да се јављају само нови инвеститори већ и они који су већ инвестирали у нашу државу.

Овом приликом желим и да се захвалим грађанима Србије који не само да подржавају све оно што радимо већ и активно учествују у реформама и да напоменем да су на последњим изборима за савете месних заједница у Крушевцу, одржаним пре два дана, управо дали подршку СНС-у са 98,5%. То још једном показује да смо на добром путу и да немамо чега да се бојимо, јер грађани хоће резултате, а то даје управо СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.
Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Питање развоја Србије, господине председавајући, даме и господо народни посланици, заиста јесте у блиској вези са питањем раста БДП-а, о којем смо ми разговарали данас. Чињеница је да тај раст ни у једној години након 2012. па наовамо није никада дошао до тог катастрофалног нивоа који је био лошији од минус три зарез један или два, којим је свакако могао да се подичи и похвали бивши режим. Дакле, када се данас говори о том расту, увек се ваља подсетити тог њиховог резултата.

Иначе, када говоримо о региону и када поредимо неке податке, цифре и вредности, треба увек имати у виду да поред тог раста који је данас реалан и који је прошле године, примера ради, био реалних 2,8%, ове године реалних око 2%, наредне, рачуна Влада, 3,5%, а кажу и наши пријатељи из Европске уније али и Фискални савет да је сасвим извесно да ће бити и четири.

Треба увек имати на уму да постоје и други параметри, попут, рецимо, питања незапослености. Када говоримо о незапослености, она јесте реално смањена. Она је драстично смањена. Са стопе од око 25% ми смо дошли до стопе од око 12% са стратешким циљем да се она спусти испод вредности 10%, која се сматра добром по европским стандардима. И, када говоримо о региону у најширем смислу, не би било лоше направити поређење Србије и осталих држава тог региона у најширем смислу. Испоставиће се да можда само две државе које припадају ЕУ стоје боље од Србије данас; све остале лошије, укључујући поново и државе ЕУ.

На самом крају, адекватан однос према инфраструктури. Помињале су се и употребне дозволе, да се не ради као што је, рецимо, радио Град Београд под управом „жутог тајкуна“ Ђиласа на примеру Моста на Ади, који од тада није обезбедио употребну дозволу.

Узгред, честитам овом приликом Драгану Ђиласу и његовом посланом Шапићу што су им се придружили у заједничком грчењу и Јеремић и Јанковић званично данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

И на члан 6, као што сте рекли, Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему поднео сам амандман. Додаје се нови став који гласи – планирање, припрема, доношење, извршење буџета

Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.

Као што сам већ истакао, ми из СНС-а сматрамо да је модернизација јавне управе један од приоритета, а нарочито када је реч о локалним самоуправама, односно општинама и градовима. У том смислу не мислим само на функционере локалних самоуправа, дакле председнике општина, чланове већа итд., већ мислим и на руководства јавних предузећа и установа чији је оснивач локална самоуправа, тј. скупштина општине.

Већ сам помињао једанпут општину Врачар као пример злоупотреба и домаћинског управљања од стране ДС-а, која је дуго владала том општином. Али оно што се дешавало у Јавном предузећу за управљање пословним простором Врачар, то је један скандал заиста великих размера.

Наиме, они су дозволили да стотине милиона динара потраживања остане ненаплаћено, дакле 422 милиона динара је остало ненаплаћено, у застарењу. Укупан минус је много већи, износи 780 милиона динара, али је 422 милиона нешто од чега смо морали да се опростимо као ненаплативог. Нису утуживали, нису слали опомене, нису предузели никакве мере обезбеђења у том смислу, а сасвим је сигурно да то нису радили из незнања или нестручности већ је у питању био организован лоповлук. И, добро је што је поднета кривична пријава. Надам се да ће се истражни органи позабавити тиме, да ће се истрагом утврдити да ли су добијали налоге од челника тадашње општине Врачар. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, интенција амандмана је да се подржи политика Владе Републике Србије, да се више средстава улаже у опремање војске Србије. Ево неколико податка који илуструју да је та политика заиста реална и остварива под условом да водите реалну економску и фискалну политику.

У 2015. години за плате запослених у Министарству одбране било је издвојено 23 милијарде 145 милиона динара, у 2016. години такође 23 милијарде, у 2017. години 24 милијарде 46 милиона и у 2018. години биће издвојено 25 милијарди 827 милиона динара.

Оно што такође охрабрује јесте чињеница да се из године у годину повећавају буџетска средства која се односе на машине и опрему, а то у преводу значи, да би обичан народ разумео, у квалитетније наоружање војске Србије. Дакле, из године у годину се улаже све више. У 2014. години било је издвојено за ове намене милијарду и 580 милиона динара, у 2015.

години две милијарде 959 милиона динара, у 2016. години три милијарде 577 милиона динара, у 2017. години три милијарде 705 милиона динара и у 2018. години биће издвојено рекордних 11 милијарди 141 милион динара.

Желим да честитам Влади Републике Србије на постигнутим резултатима и желим пуно среће у даљем опремању и јачању наше једине војске Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени чланови Владе, даме и господа народни посланици, наш народ има изреку „Било, не поновило се“ – реформа правосуђа из 2008. године. Говорим у контексту буџета, у контексту амандмана који сам поднела, а који говори о тражењу веће и боље финансијске основе за правосудни систем Републике Србије.

Видите, у то време настало је много трошкова за нашу државу. Трошкове је сносила држава, али самим тим су грађани били у лошем положају. Наиме, новоизабране судије били су активисти ДС-а, захвални партији која их је предложила, лојални челницима те партије, људима који су тада водили ДС, подложни њиховим утицајима у доношењу одлука, па се нису много руководили законима већ партијским инструкцијама и на тај начин довели до неуједначене судске праксе, која је имала тешке последице и дугорочне последице и за државу и за грађане. Предмети у којима су они нестручно, непрофесионално и врло често наручено пресуђивали изазвали су нове трошкове, а грађани су ни криви ни дужни сносили последице.

Све се то негативно одразило на буџет наше државе и проблем се преносио из године у годину јер се радило о високим сумама. Овим амандманом желим да укажем на тесну везу између буџета наше земље и правосудног система и на неке ствари које ова земље никада поново не би требало да доживи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се.

Пре него што кренем на амандман, хтео бих да кажем да питање мог колеге из опозиције зашто финансирамо из буџета за 2018. годину изградњу ауто-пута Ниш према Драчу а не моравски коридор у ствари суштински

одсликава разлику периода у коме влада СНС и периода у коме је владало „жуто предузеће“. У време „жутог предузећа“ нису ни могли да причају о томе шта ће да граде, јер нису ништа градили пошто није било уопште новца у буџету за такве ствари.

Дакле, говорио бих о једној важној инвестицији за град Нови Сад која ће бити финансирана у износу од 200.000.000 динара из буџета Републике Србије за 2018. годину, а ради се о научнотехнолошком парку. Овај пројекат се делом финансира из кредита Европске инвестиционе банке, а вредност уговора је нешто већа од 12.000.000 евра.

Основни циљ је пословна инфраструктурна подршка малим новооснованим инкубатор-предузећима чија су делатност иновације у области научних истраживања, као и инвестиције високотехнолошких компанија у инвестирање и развој. Инкубатор-предузећа моћи ће да користе услуге научнотехнолошког парка по повољнијим условима током прве три године од њиховог оснивања, што ће знатно допринети њиховој одрживости и развоју на тржишту. Градиће се зграда од 29.000 метара квадратних, од чега ће 10.000 метара квадратних бити за учионице и лабораторије Факултета техничких наука, а остатак компанијама које су произашле из Факултета техничких наука и које ће запослити још око 3.000 нових инжењера.

Изградња овог објекта је изузетно значајна јер ће допринети запошљавању нових асистената, али и образовању још инжењера у ИТ сектору, који су нам свакако потребни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујући мерама фискалне консолидације, захваљујући макроекономској стабилности, захваљујући смањењу јавног дуга, захваљујући расту привредног развоја, стекли су се услови и за бољу социјалну политику, односно стекли су се услови и за бољу социјалнозаштитну функцију државе.

Поново ћу се вратити на свој амандман, који се тиче унапређења положаја најрањивијих категорија.

Најпре морам да истакнем да је ова влада наставила континуитет владе Александра Вучића и да сада, када је у питању заштита породице и деце, а то се тиче, сем социјалне политике, и демографског развоја, односно демографске и популационе политике, која је за СНС подједнако важна као и економска политика, у том смислу врло је важно да је новим законским решењима повећан обухват корисника који могу да користе право на породилско боловање.

Наиме, ова влада је препознала да и мајке које су пољопривредне осигуранице, мајке које су власнице пољопривредних газдинстава, мајке које раде по основу уговора о повременим и привременим пословима, мајке које раде по основу уговора о ауторском делу, незапослене, могу да користе право на породилско боловање. То је и те како значајна финансијска подршка породицама како би се наталитет у Србији повећавао.

Други значајни корак који је предузела ова влада, односно ресорно Министарство рада и запошљавања, борачких и социјалних питања, јесте тај што ће мајке породиље сада од државе, од ресорног министарства које ће бити и послодавац, директно на свој рачун добијати породилско боловање и неће зависити од воље послодаваца. Према томе, породилска боловања неће каснити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите, колега.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри и уважене колеге народни посланици, пре свега данас говоримо о закону о буџетском систему, којим се дефинишу и приходна и расходна страна буџета али и средства, количина средстава која ће се усмерити ка инфраструктури.

Ми смо данас чули заиста лицемерне изјаве од појединих опозиционих посланика а везане су за дебату о томе да ли је боља једна траса ауто-пута у односу на другу трасу ауто-пута. Кажем лицемерне пре свега зато што за време њихове власти није урађено укупно неколико километара ауто-пута.

Са друге стране, свака изјава, не у овом парламенту већ и у држави, злонамерна је уколико се каже да је ауто-пут који ће проћи кроз Топлицу, говорим о ауто-путу Ниш–Драч, штетан за државу Србију, да је штетан за Топлицу.

Шта је одговор? Да ли је одговор да имамо козје стазе у Топличком региону? Топлица мора да буде место где ће доћи нове инвестиције, а ово је предуслов за то. Топлица мора бити место где ће се рађати више деце. Топлица мора бити брана, у сваком смислу речено.

Заиста осуђујем сваку изјаву која је супротна томе да ауто-пут, не само његовим завршетком, његовом изградњом, већ и у току изградње, може донети искључиво и само бенефит грађанима Топлице. Грађани Топлице са одушевљењем и великом пажњом, пре свега, посматрају ове седнице и жељно ишчекују почетак изградње ауто-пута. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући. Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији.

Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији. Када је човек образован и када уме да размишља, онда прави разлику између пашњака и најексклузивнијег земљишта за градњу на Врачару.

Да ли само необразован човек за пашњак прве класе плати милион и по евра или се бави класичном проневером, јер му тај назовипашњак на Врачару служи за изградњу ексклузивних станова?

Врло је битно, кад сте образовани, да знате терминологију да не бисте правили овакве кардиналне грешке, јер када кажете „пашњак“, људи мисле да могу да доведу овце на испашу или да је, не дај боже, неко други овца за шишање.

Пошто су људи из СНС-а образовани, добро знају да ово питање и склопљен уговор отварају низ интересантних питања, како за бившег министра Шутановца тако и за Агенцију за борбу против корупције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине потпредседнице, позивам се на члан 106, а врло експлицитно у вези са чланом 107. Уверена да су вам позната ова два члана. Ја не знам да ли ви осећате некакав стид због начина на који ова седница иде. Образлажем због чега сматрам да сте ви повредили Пословник и никаква добацивања ме неће спречити да кажем оно што је истина, а што, нажалост, грађани знају.

Министри су, претпостављам, са добром намером дошли овде да аргументима разговарају са свим посланицима. Апсолутно је легитимно право и посланика владајуће странке да подносе амандмане о којима ћемо онда разговарати, зато што, претпостављам, неки од њих такође сматрају да је овај буџет јако лош.

Нажалост, три дана су грађани Србије сведоци ове бруталне злоупотребе Пословника, за коју сте ви одговорни овог тренутка, ваша претходница, ваш претходник, и остаће упамћена као тужна епизода злоупотребе Пословника чињеница да ви нећете никако ућуткати и спречити посланике опозиције да говоре о амандманима.

Уверена сам потпуно да грађани врло добро знају да ове тужне, напамет научене, једва прочитане песмице неће спречити да говоримо о амандманима и побољшању буџета.

Остаће упамћен начин на који се водила дискусија о буџету за 2018. годину. Брутално кршите Пословник. Надам се, ако постоји и трунка стида у вама, да сте свесни те чињенице, да ово више нећете дозволити, иначе на овакав начин нећемо више учествовати у расправи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право сваког народног посланика је да подноси амандмане, а као што сте видели, ја не могу да забраним народним посланицима да то раде. Они то раде, сматрају да имају на то право, а да ли ће имати дискусију министри са вама, колико ја видим, ви сте једини посланик из бившег режима који седи овде у сали.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић. Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, развој привреде, туризма. Веома значајан и добар пример – град Београд. У првих шест месеци преко милион ноћења. Само у јулу ове године забележено је 33% више ноћења него у јулу прошле године. Ниједан град у Европи нема већи пораст броја туриста од Београда.

Оно што је уско везано и што може знатно допринети туризму а за нас је, опет, са становишта културе приоритет, то је отварање Музеја савремене уметности у Београду 20. октобра ове године, након деценије колико је био затворен и неуспелих покушаја реконструкције ових који говоре о стиду. Грађане у јуну следеће године очекује и други велики догађај, отварање Народног музеја, који је годинама био затворен за посетиоце, а могли су да га отворе ови који говоре и хвале се својом културом.

Но, није баш да они ништа нису радили на пољу музеја, па су у својим пројектима били на прагу отварања музеја челика у Смедереву, музеја опустошених инвестиционих фондова, музеја привреде и таквих сличних музеја, али смо их преухитрили јер смо их послали у музеј штеточинских режима. Захваљујем.

(Маја Виденовић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДНИК: Опет по Пословнику?

Не, даћу ја вама да се играте цео дан.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Поштована председнице, сматрам увредом да кажете било коме, а не мени, да се играм.

ПРЕДСЕДНИК: Нисте се јавили по томе него по некој имагинарној повреди Пословника, па о томе и говорите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: О томе и говорим. Ја вас молим да ми допустите да говорим.

Дакле, јављам се по Пословнику. Не играм се ничега, врло озбиљно обављам свој посао и упозоравам вас на члан 106.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте да ме упозоравате.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ако можете само да замолите ваше колеге...

ПРЕДСЕДНИК: Не могу.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Не можете? Океј, никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК: Не каже се океј него у реду.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес, тако да вас молим да ми образложите да ли је претходна дискусија била у складу са Пословником.

Ни једна једина реч није била о амандману који је поднео народни посланик СНС-а. Уколико било што о штеточинском режиму, лоповском бившем режиму стоји овде, о некаквим музејима, ја вас молим да ми кажете, онда ми не видимо исте амандмане. Да ли је и овај посланик сада злоупотребио Пословник говорећи о свему само не о амандману? Молим вас да ми образложите.

ПРЕДСЕДНИК: Нема тога у члану 106. да ја дајем образложење да ли је претходни посланик говорио о амандману. Не разумем вас.

(Маја Виденовић: Може да се говори о ономе што је на дневном реду.)

То је на дневном реду. Немојте да се расправљамо. Ја разумем вас да сте нервозни, не свиђају вам се дискусије посланика који нису из ваше партије. Шта сада ја ту да радим? Да укинем вишепартијски систем, не могу и нећу. Не пада ми ни на крај памети. Нисам тога заговорник.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Закон о буџетском систему тиче се фискалне политике. У члану 27. који мењамо у ствари фискалну политику стављамо на темеље, а која не би могла да функционише без монетарне политике. На Одбору за буџет смо данас расправљали о реизбору једног од чланова гувернера НБС. Када погледате резултате фискалне политике, они су овако добри зато што имате стабилну и утемељену монетарну политику.

Најбољи пример за то је када погледате стопе инфлације које су у ЕУ зони и које су Србији. Када имате стопу инфлације која је у ЕУ зони за 0,5%, односно 1% већа у односу на инфлацију која је у Србији – то се никада није десило – када погледате како се одражавала инфлација на функционисање економског раста и развоја, односно када погледате стопе инфлације у Србији у претходних десетак година, онда схватите колики је

помак учињен Владом Републике Србије и функционисањем Народне банке Републике Србије. Ако имате инфлацију у 2008. години од 6,8%, у 2009. години 10,4%, у 2010. години од 11,5%, ако са том инфлацијом и тим периодом поредите период 2016. године, где је инфлација износила 1,6%, 2015. године 1,5%, 2014. године 1,7%, онда долазите до једне прсте и неупоредиве чињенице. Имамо потпуно различите периоде раста и развоја и фискалног функционисања.

Како можете да говорите о расту, о стопи незапослености у та два различита периода ако у једном периоду имате инфлацију од 10%, која потпуно обесмисли сваки могући раст?

Монетарна и фискална политика су саставни део макроекономске политике и зато те две ствари функционишу добро, на рачун и у интересу грађана Србије.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

Молим вас, посланиче, јавите се.

МИОДРАГ ЛИНТА: Говорићу о амандману који се тиче једног веома важног питања а везан је за побољшање положаја Срба у региону.

Наиме, у Републици Српској и Федерацији БиХ спроводи се процес регистрације некретнина, што у пракси значи замену старих земљишних књига, које су урађене још за време Аустроугарске, новим земљишним књигама. Наиме, велики број грађана није до почетка рата 1992. године у БиХ ускладио земљишне књиге и катастар. Сада се уз донацију Светске банке и шведске владе ради нова земљишна књига.

Овом приликом желим да позовем све грађане, односно све Србе који су родом и пореклом са подручја Федерације БиХ а живе сада у Српској, Србији или су расејани широм света, дакле не само пола милиона протераних Срба него и оне Србе који су родом и пореклом и отишли су са тог простора после Првог светског рата или Другог светског рата. Велики број њих има своје некретнине, односно своју земљу, шуме, куће, ливаде, пашњаке, оранице, гараже, пословне просторе итд. Веома је важно да прате сајтове општинских судова који ће расписивати јавне позиве, објављивати те јавне позиве и позивати грађане да пријаве своја права на те некретнине за одређене катастарске општине.

Ја сада дајем пример. Један општински суд у Бихаћу расписао је јавни позив да се пријаве грађани који су имали своја права у три катастарске општине, то су српско село Притока, затим Рипач, где је живео знатан број српског становништва, и Краље. Позив је расписан 30. октобра, а траје до 9. јануара. Сада је важно да сви грађани из те три катастарске

општине пријаве своја права. У супротном, ако грађани не пријаве своја права у одређеном року када их позивају општински судови, постоји опасност да се злоупотреби њихово власништво, односно да се у нове земљишне књиге упишу као власници Хрвати, Бошњаци или локална самоуправа или федерална власт итд.

Посебно је угрожено подрује западне Крајине, односно општина Бихаћ, Гламоч, Грахово, Босански Петровац, Дрвар, Кључ, Сански Мост, Босанска Крупа, Јајце, Доњи Вакуф, Купрес, Бугојно. Такође су једнако угрожена и подручја централне Босне, подручја Сарајева.

Зато је веома важно да грађани српске националности са подручја Федерације БиХ, понављам, прате сајтове општинских судова, да прате те јавне огласе, да прате наш сајт Савеза Срба из региона, да се јаве општинским судовима, да покажу интерес да задрже своју имовину и упишу у нове земљишне књиге. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман су поднели посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Још један од амандмана наше Фокус групе. Да је наша идеја добра, говори управо ово што је урадила Влада по овом члану број 27. Значи да се придржава управо оних смерница из Агенде 2030 о одрживом развоју. Значи, из реалних средстава планирамо и радимо само шта је реално.

Помињали смо данас, чак у једном тренутку уважени колега Блажа, што је мени посебно драго, поменуо је мој град Краљево и једну инвестицију, односно један велики пројекат, у коме сам и ја својевремено, и ова посланичка група, учествовао, у покретању тог питања.

Управо то што је Блажа као пример поменуо Краљево и решавање стамбеног проблема људи оштећених у земљотресу говори да и посланици Српске напредне странке прате ову проблематику, нису ускогрудни, свеобухватно разматрају и овај закон о буџетском систему и закон о буџету, па је зато посланик из Шапца причао о проблемима града Краљева, које неко није могао својевремено да реши.

Да ова влада ради добро и да добро планира управо говори и то што су обезбеђена средства за уређење локација за једну велику производну инвестицију, за отварање производног погона, односно фабрике у Краљеву, као и за решавање још једног стамбеног проблема, а то је – онај ко је пратио медије а и слушао овде чуо је да је Влада донела одлуку да је у следећој

години један од шест градова где ће бити изграђени станови за војску, БИА и нашу полицију, и Краљево.

Такође морам да напоменем овде да је Демократска странка ово користила у неке предизборне кампање, као 2012. године, направила је велелепну зграду аеродрома у Краљеву. Нажалост, нису решили ни проблем писте, а што је најгоре, нису решили ни проблем власништва, јер тај аеродром је још увек војни. Није ни војни а ни цивилни. Тако да се надам да ћемо ми решити све наше проблеме у следећим годинама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Александар Шешел, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Немања Шаровић и Срето Перић, заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и народни посланик Александра Јерков.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 7. предлога овог закона је ваљда најбољи доказ потпуног одсуства било какве стратегије у буџетском систему Србије.

Наиме, треба подсетити да се Закон о буџетском систему досада мењао 12 пута, ово је 13. измена. Али је интересантно шта се десило управо са овим чланом 7, који се изворно односи на члан 36а. Ради се о упутству за израду одлуке у буџету локалне власти. Између осталог, стоји да су ту и услови за укључивање капиталних пројеката у буџет локалне власти.

Зашто је ово интересантно? Прошле године, када се мењао овај закон, ви сте тада у том члану 36а став 2 запету заменили тачком и додали тачку 4, која гласи: „Условне за укључивање капиталних пројеката у буџет локалне власти“. Дакле, тражили сте прошле године да се то стави у члан 36а и то је тако прошло. Ове године имате потпуно исти текст, само што сад запету и тачку замењујете тачком и бришете те исте услове које сте прошле године унели у овај предлог закона. Дакле крајње неозбиљно, крајње невизионарски, крајње неодговорно. Шта ћете, сваке године овако? И ово није једини члан где сте тако нешто урадили.

А колико сте као Влада неодговорни, говори и ваш одговор нама, посланицима Српске радикалне странке, због чега нисте прихватили наш амандман. Ми смо амандманом предложили да се ово што сте ви сада тражили, да се бришу услови за укључивање капиталних пројеката у буџет локалне власти, тражили смо да то остане управо онако како сте ви прошле године то тражили и тако вам скупштинска већина усвојила. И ви сад кажете да се амандман не прихвата из истих разлога из којих нисте прихватили наш амандман на члан 3. А образложење зашто тај амандман нисте прихватили каже – амандман се не прихвата из разлога што се

финансијска помоћ ЕУ сматра врстом јавног прихода, који припада буџету. Замислите ви колико то нема благе везе једно с другим.

Ово је најбољи показатељ колико вас у Влади баш брига шта народни посланици причају, шта предлажу и колико ви сами немате никакву стратегију и визију о буџетском систему Републике Србије. Јако, јако лоше. Надам се да су људи који ово гледају разумели кроз овај пример какав је однос и вас као Владе и скупштинске већине према ономе што у суштини живот значи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја бих вас замолио да, пре него што оцењујете и тако тешке речи упућујете на наш рачун, саслушате. Ми се овде позивамо на претходну дискусију, на претходни члан.

Ова загонетка уопште није тешка. Она гласи овако – ми смо прошле године ставили у буџет, зато што после годину и по дана покушаја нисмо успели да добијемо већину да се уредба којом се уређују капиталне инвестиције одобри, и прошле године смо, као знак наше жеље да се уређује сфера капиталних инвестиција, то ставили у Закон о буџетском систему.

Пошто се у току ове године та уредба усвојила, која целовито регулише ову област, онда сада сматрамо да су се стекли услови да се то не понавља у овом закону, да се не противуречи. Према томе, као што смо вашем колеги одговорили у претходном члану, у којем смо рекли да се брише последња реченица из претходног члана закона, овде се брише ова иста реченица која је то исто значила на локалном нивоу.

Нема никакве загонетке. Само да сте били сконцентрисани, чули бисте да се то објашњење односи на исте ствари.

Другим речима, Уредба уређује и на нивоу Републике и на нивоу локала услове под којима се дефинишу капиталне инвестиције, од идентификације, преко претходне припреме пројеката, до пуне припреме пројеката, оцене и реализације по стандардима који важе у свету да бисмо ви и ми могли транспарентно да гледамо усаглашеност предлога инвестиционих пројеката од идеје до реализације. Верујте ми, сачекајте објашњење, па тек онда дајте оцене.

Према томе, ми од 1. јануара почињемо да примењујемо Уредбу и било би превише да се она дефинише на два места на различите начине. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, ви не можете на тај начин да разговарате са посланицима који подносе амандмане; ми са вама можемо.

Ја вама нисам досада рекла да нисте сконцентрисани. Ви сте малопре рекли да ја нисам сконцентрисана. Врло сам сконцентрисана.

(Душан Вујовић: Погледајте стенограм.)

Немојте да ми додацујете.

Врло сам сконцентрисана, али ви нисте. Нисте ми образложили. Ви сад мени кажете – требало је да саслушамо најпре шта ћете ви да кажете па онда да пишемо амандмане. Морате ви мало да се сконцентришете, мало да увезете Пословник. Кад већ долазите овде да представљате Владу, морате да знате шта говорите.

Дакле, ви нисте одговорили на суштинско питање. То што сте сад рекли, могли сте у две реченице да напишете у образложењу, а не ово што сте ви написали, што је апсолутна лакрдија.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Атлагић и посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштована председнице, овај амандман има за циљ правно техничку дораду с једне стране, и с друге, у праву сте, господине министре финансија. Дајем подршку Влади што је предложила да се четврти елемент за израду одлуке о буџету локалних власти брише, а односи се на укључивање капиталних пројеката у буџет локалне власти, јер је Влада Републике Србије донела Уредбу 2017. године која ће се примењивати 1. јануара 2018. године.

Да је било те уредбе, не би се десило да један председник једне општине, а сад народни посланик, 13. маја господње 2016. године потроши у једном кафићу, „Атријум“, у Смедеревској Паланци 110.000 динара за кафу а у другом 139.850 динара за пиво. Пишем књигу сада графити као политичке поруке грађанима Републике Србије и управо графит из Смедеревске Паланке заузима централно место, који гласи: „Истина је жива, у Паланку нема пива. Остала је само пена, попио га жути Хајнекена. А пиво је било скупо, ем га пио, ем се купо. Шта пије кафана?, буџет плаћа све. Ја сам жути Кена из Глибовац, бре!“ Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ови професори, даме и господо, кад неког цитирају, треба да наведу и кога су цитирали.

Но, даме и господо, овде се ради о капиталним пројектима, о томе да је уредба Владе надоместила овлашћења министра, па бих ја попричао нешто о тим капиталним пројектима које је радила бивша власт.

Ми пољопривредници знамо, а капиталне пројекте доживљавамо као сетву и садњу, то треба пажљиво припремити. Да бисте јели укусан хлеб, морате посејати пшеницу. Да бисте јели укусну воћку, морате прво воћку засадити. Тако је и са капиталним пројектима, треба их урадити да би плате, пензије и стандард био већи.

Верујем да Влада жели оно што желимо и ми сељаци. Као добри домаћини желе својим грађанима, као и ми својим укућанима, да по квалитету живота и стандарду што пре достигну развијеније земље.

Да видимо како су то радили у Инђији – капитални пројекат „Хала за Универзијаду“, која је требало да буде готова 2009. године. Смена власти је била прошле године, 2016, хала још није била готова. Универзијада у Инђији је постала „јада“. Петсто педесет милиона дуг, а хала није завршена. Тужба, буџет пукао за 2.037 милиона или две милијарде, тако да са правом то можемо назвати „јадом“. А гле чуда, у Бечу Горан Јешић је, као Сулејман Величанствени, односно био је успешнији, заузео неколико стотина квадрата у центру, себе сместио и баш га боли брига што је Универзијада постала „јада“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Хвала.

Народни посланици, већ смо причали данас о томе каква је лоша ситуација била у сектору одбране када је министар био Драган Шутановац. Само у периоду од 2000. до 2008. године уништено је више од 500 тенкова и хаубица, 220 оклопних возила, више десетина хиљада комада лаког наоружања, уништено је 1.200 стрела тип 2, 1.100 противавионских топова, 26 вишецевних ракетних лансера М-63. До 2008. године нисмо имали ниједан „миг“ у ресурсу, а до 2012. године имали смо један.

Искрено се надам да се таква времена, зла времена по Војску Србије, по грађане Србије и по њихову безбедност, никада неће вратити и подржавамо политику Владе Републике Србије, која је у буџету за 2018. годину предвидела за опремање Војске Србије више од 11 милијарди динара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, ја сам амандманом предложила додавање новог става, који се односи на додатно подстицање и развој правосудног система Републике Србије.

Финансије које се односе на правосудни систем део су буџета, а такође су и у тесној вези са осталим компонентама које чине буџет Републике Србије. Тако је било и 2008. и 2009. године, када је због сукоба интереса појединаца буџет наше земље оштећен за одређени износ.

На пример, имали смо случај да је судија Високог савета судства истовремено била и председница РИК-а. Према Закону о судијама, судија не може обављати другу јавну функцију и за то бити плаћен. Значи, радило се о директном изигравању закона и оштећењу буџета. Такође, према истом закону несавесно вршење судијске функције представља разлог за разрешење, што се није десило, те је поново изигран закон. И то је било мало па је иста председница континуирано у сукобу интереса изабрана за још један мандат.

Оваквих примера данас нема, јер је сваки напор који је уложила Влада Републике Србије усмерен на добро и реално планирање буџета и његову реализацију искључиво у складу са законом. Наравно, такав однос према буџету у сваком тренутку ће подржати и посланици СНС-а. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем..

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се.

Поднео сам амандман који гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој мери подржи инвестиције у Републици Србији.“

Циљ мог амандмана је подстицај за планирање инвестиција у буџету и у том смислу бих хтео да споменем инвестициони пројекат од значаја за целу Србију, а то је изградња брзе пруге, односно пројекта мађарско-српске железнице за коју је у буџету Републике Србије за 2018. годину предвиђено осам милијарди динара. Реализација овог пројекта је започета прошле године, када је у Летонији, на централној церемонији Самита шефова влада Кине и 16 земаља Централне и Источне Европе, у присуству премијера Србије Александра Вучића и Кине Лија Кећанга, потписан комерцијални уговор за изградњу прве деонице брзе пруге Београд–Будимпешта, као и меморандум о финансирању читавог пројекта на територији Србије са Ифраструктуром Железница Србије и конзорцијумом кинеских компанија.

Потписивањем комерцијалног уговора и меморандума о разумевању са кинеском Екс-Им банком и кредитирању пројекта мађарско-српске железнице на територији Србије омогућава се да се крене са градњом брзе пруге на којој ће бити брзине до 200 км на сат и која ће скратити путовање између српске престонице и мађарске престонице на мање од три сата.

Уговор предвиђа изградњу двоколосечне пруге преко Београда до Старе Пазове дужине 34,5 километара и, што је најважније, домаће фирме такође могу да учествују у овоме до 46%, у извођењу радова и набавци робе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, мој амандман односи се на унапређење положаја најрањивијих друштвених група.

Најпре желим да истакнем да се у унапређењу квалитета живота најрањивијих друштвених група – а ту спадају стари, пензионери, особе са инвалидитетом, самохране мајке, лица неспособна за рад и привређивање – сем из републичког буџета, једним делом те услуге финансирају из локалног буџета. Да би обезбедила једнак приступ услугама социјалне заштите на читавој територији Републике Србије, влада Александра Вучића је први пут определила наменске трансфере за развој услуга социјалне заштите, и то оним општинама које су мање развијене.

Једна од тих општина је општина Прибој, која је добила наменска средства и у којој има пет услуга социјалне заштите за најугроженије грађане, које су развијене на територији општине Прибој а које се финансирају како из буџета локалне самоуправе тако и из наменских трансфера.

Свакако да ова влада и даље ради на унапређењу квалитета живота најрањивијих друштвених група и СНС подржава то што су и за ову годину буџетом планирана наменска средства за развој оваквих услуга. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, колеге народни посланици, члан 7. закона о буџетском систему

говори и дефинише финансијски план организације за обавезно социјално осигурање. Наиме, све оне активности у области социјалне и здравствене заштите које нису дефинисане и које нису финансиране републичким трансфером и буџетом могу бити финансиране уколико се адекватно планирају и реализују у складу са законом на нивоу локалне самоуправе.

Такође везано за социјалну здравствену заштиту могу рећи да је и самим Законом о здравственој заштити дефинисано да на нивоу АП, на нивоу града или пак на нивоу локалне самоуправе могу бити планирани и спроведени пројекти који су везани за здравствену или социјалну заштиту који би обухватили одређене групе становништва – овде је реч најчешће о маргиналним групама становништва – али могу бити обухваћене и одређене болести које су карактеристичне за одређени регион, тачније ендемске болести.

Оно што могу рећи везано за овај амандман и за ову проблематику а тиче се неког локалног нивоа јесте да... Даћу пример Дома здравља Прокупље, где се финансира пројекат „Помоћ у кући“. У суштини, реч је о једном геронтопројекту, пројекту помоћи старим лицима и о једном, рекао бих, врло племенитом пројекту. Такође, финансира се и боравак деце са посебним потребама у дневном боравку „Сунце“. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из министарстава, даме и господо посланици, мој амандман гласи – планирање, припрема, доношење, извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији. Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

Да би се оснажио и унапредио развој образовања у Републици Србији, неопходно је имати више средстава из буџета. Први пут је после 20 година буџетом планирано највеће повећање за Министарство науке и технолошког развоја, од 21 милијарду динара. Никада се више није улагало у просвету и науку. Српска напредна странка улаже у изградњу, опремање и реновирање школа, у обавезно основно образовање ромске популације, што је предвиђено и Стратегијом за социјално укључивање Рома и Ромкиња у Републици Србији за период од 2016. до 2025. године, затим за увођење

информатике од петог разреда основне школе, увођење дуалног образовања зарад бржег налажења посла. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.
Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, у функцији привредног развоја свакако је сарадња Србије и Кине, чији заједнички пројекти у овом тренутку износе око шест милијарди долара.

Недавно су на Самиту Кине и 16 земаља Централне и Источне Европе потписани веома важни уговори. Издвојио бих топлодалековод Обреновац – Нови Београд. Дакле, потписан је уговор о изградњи топлодалековода Обреновац – Нови Београд и то ће бити сигурно нови добар заједнички пројекат српских и кинеских компанија. Топловод ће бити дуг 26 километара, а уговор је вредан 190 милиона евра. Коришћењем топле воде из ТЕНТ-а за грејање Новог Београда годишње ће се уштедети 43 милиона евра на увозу гаса који користе београдске топлане. За оне критичаре и бивши режим – пројекат, шта то беше; уштеда, шта то беше?

Такође, на овом догађају потписан је и комерцијални уговор о наставку ауто-пута Прељина–Пожега, што је за нас у Златиборском и Моравичком округу од изузетног значаја, за привреду и туризам Златиборског и Моравичког од изузетног значаја. Они којима на том ауто-путу само сметају наплатне рампе треба да знају да су управо они као део бившег режима били највећа рампа за напредак наше земље ка бољој будућности. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.
Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Члан 7, народни посланици. Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, члан 7. суштински се тиче функционисања фискалног поретка Републике Србије, јер фискални поредак Републике Србије не може да функционише ако немате параметре фискалне стабилности, параметре макроекономске стабилности. Без инвестиција та два параметра губе сваки смисао.

Влада Републике Србије је омогућила фискалном консолидацијом у претходне три године да у буџет за 2018. годину уђемо са никад већим инвестицијама. То је прави развојни буџет. Није онакав развојни буџет какав смо слушали у годинама иза нас. Када имате 128 милијарди за капиталне издатке, што је 36,1% више него што сте имали у буџету за 2017. годину, и када имате у субвенцијама још негде око 35 милијарди, што

укупно чини 174 милијарде инвестиција, онда то говори колико је овај буџет развојни и колико он, пре свега инвестицијама у области јавног сектора, помаже развој БДП-а. Раст БДП-а заснива се на личној потрошњи коју подижемо пре свега повећањем плата у јавном сектору, повећањем пензија, али истовремено не можете очекивати да БДП расте а да немате државна улагања. Са улагањима од преко 170 милијарди, односно 625 милијарди у наредном временском периоду, који је две-три године, Србија ствара праве услове за развој своје економије. Раст и развој економије су суштина, а без инвестиција свакако то није могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја ћу говорити о једном проблему који је везан за овај амандман, односно тиче се решавања проблема протераних Срба из хрватских градова.

Наиме, један од доказа проуштакног карактера режима Фрање Туђмана јесте чињеница да су хрватске паравојне формације, посебно током 1991. и 1992. године, минирале у класичним терористичким акцијама преко 10.000 српских кућа и локала у десетинама хрватских градова. Чувена по злу „Кристална ноћ“ у Задру, затим рушење кућа, минирање српских кућа у Госпићу, у Сиску, у Карловцу, у Осијеку. Посебно истичем Бјеловар, где је минирано преко 600 српских кућа.

Наиме, да је у питању био државни тероризам, показује следећа чињеница. Тадашњи заменик начелника Полицијске управе Бјеловар, Хрват Иван Срнец, частан човек, наложио је да се покрене истрага за минирање српских кућа у Бјеловару. Након неколико дана и његова кућа је минирана. То је најбољи доказ да и они часни људи хрватске националности, полицајци, нису могли да врше свој посао.

Срби чије су куће и пословни локали срушени су, према члану 180. хрватског закона о облигационим односима почели да подносе тужбе за накнаду штете. Почели су то да раде већ 1993. и 1994. године. Хрватски судови нису реаговали. Године 1996, после рата, на иницијативу тадашњег државног одвјетника Хрватске, познатог србомрсца Шекса, Хрватски сабор је укинуо члан 180. и тиме онемогућио да Срби добију накнаду штете судским путем.

Нажалост, добар део људи је наговаран од стране адвоката и кренули су да туже државу Хрватску и изгубили су судске поступке. Дајем пример само једне породице, а таквих је нажалост на хиљаде. Душан и Ана Кундак, минирана им је кућа у Липику од 200 квадрата и кућа у Филип Јакову код Шибеника од 100 квадрата. Изгубили су судске поступке пред Жупанијским судом у Бјеловару. Не само да нису добили накнаду штете,

него су Душан и Ана Кундак морали да плате 20.000 евра судских трошкова за судски поступак за минирану кућу у Липику, а 15.000 евра за судски поступак за минирану кућу у Филип Јакову код Шибеника. Дакле, укупно 35.000 евра да плате судских трошкова зато што су се усудили да туже хрватску државу.

То говори о карактеру хрватске државе, која је данас чланица ЕУ. Душану и Ани Кундак се одузима, односно одузимаће се до смрти, по једна трећина пензија, а ради се сада о две руине, жива леша који не могу да схвате да не могу остварити своја права.

Душан и Ана Кундак су се понадали када су исцрпили сва правна средства у Хрватској, дакле прошли су Општински и Жупанијски, Уставни, Врховни суд, да ће остварити своја права пред Европским судом у Стразбуру. Нажалост, и тамо су доживели велико разочарање, јер је Европски суд у Стразбуру стао на једно лицемерно становиште. Наиме, Суд је рекао – све тужбе које долазе из Хрватске а којима се третирају догађаји пре ратификације Европске конвенције о људским правима у Хрватском сабору, а то је био новембар 1997. године, Суд неће разматрати. Испада да људска права за Србе у Хрватској важе само од новембра 1997. године надаље, а добро знамо да све што се дешавало Србима, дешавало се до 1995-1996. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, циљ овог амандмана је да се законским решењем додатно подстакне смањење сиромаштва на подручју Републике Србије.

Задовољство је што се овај амандман не односи директно на то како ради републичка влада, али да је овако нешто било уграђено у ранијем периоду, никако се не би десило да фондови који је требало да служе за развој служе само за смањење сиромаштва појединаца из врха „жутог предузећа“, односно његовог ОУР-а у Војводини.

То „жуто предузеће“, лоповска организација, јесте приватном предузећу „Гарант“ за производњу радилица и цилиндара за моторе у Оцацима доделило два пута по 300.000 евра из Покрајинског фонда за суфинансирање нових технологија за отварање погона у АП Војводини.

Кажу да радници који су радили у том предузећу нису успели да заврну ни по 50 шрафова а то предузеће је, одмах након сликања за више телевизијских екипа и више пута, затворено. У Оцацима данас нема фирме, нема запослених, газда је по затварању фирме остао дужан још и 20-ак плата радницима, тако да осим ових 600.000 евра који су завршили очигледно у џеповима власника „жутог предузећа“, додатно су осиромашили и ове раднике којима нису исплатили њихове зараде.

Превара у Оцацима јасно показује како је нестало свих 35 милиона евра, које су очигледно поделили Пајтић и његова клика из „жутог предузећа“, како су опљачкали овај фонд, а из самих снимака на телевизији се јасно види да су и Пајтић и његова десна рука Петровић свесно учествовали у овој превари. Види се да тамо никакве нове технологије није било, да се радило о половним машинама, које су вероватно из прошлог века, ако нису из 19. века.

Према томе, господо из Тужилаштва за организовани криминал, ја вас молим да ово процесуирате и да бар део новца вратите у буџет Републике Србије, како би се сиромаштво још више умањило и олакшало да републичка Влада што брже смањи степен сиромаштва у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ово је још један амандман нас посланика чланова Фокус групе.

Циљеви одрживог развоја, њих седамнаест, осмишљени су да обухвате сва три стуба одрживог развоја – економију, друштво и животну средину.

Циљеве одрживог развоја ми већ спроводимо у дело. Тако је данас председник наше државе Србије Александар Вучић на Самиту о клими у Паризу, а то је један од стубова циљева одрживог развоја – животна средина.

Са поносом поново могу да кажем да и град Београд спроводи циљеве одрживог развоја. Шта је унапређено у протекле три године? За капиталне инвестиције из буџета је у 2017. години издвојено 19,51%, а за 2018. годину планирано да се издвоји близу 23%. Затим, реформисан је

систем социјалне заштите, социјална давања се исплаћују на време и без кашњења. Уведене су нове услуге у систему социјалне заштите – услуге „лични пратилац детета“, услуге „персонални асистент“... Да не бих неке заборавила, просто морам да пратим, јер је толико издвојено... Отворено је шест нових клубова за пензионере. У сарадњи са Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања обновљени су сви објекти социјалне заштите на територији ГО Обреновац, три дневна боравка за децу са сметњама у развоју су реновирана и проширена. До краја 2017. године планирано је отварање два нова дневна боравка за децу са сметњама у развоју, и то у градским општинама Сопот, у насељу Овча. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Сви амандмани које сам поднео су са циљем да допринесу борби против корупције и криминала, међутим, цео дан данас смо слушали посланике опозиције како су спречени да говоре на тему било ког закона због тога што смо поднели ове амандмане.

Пре свега морам да замолим људе из режије, знајући да је директан пренос овог скупштинског заседања прекинут, да окрену камере на клупе посланика опозиције. Приметићете да 90% њих у овом моменту није присутно у сали. Ово је важно ради грађана Србије који ће овај пренос гледати у неком одложеном термину, да виде шта је то и на који начин се посланици опозиције боре за оно за шта су их делегирани овде.

Поређења ради, ево како то све изгледа и данас могу да виде на основу увида у клупе посланика опозиције али и онога што се дешавало у прошлости. Наиме, покрајинска власт је у прошлости формирала „Развојну банку“ Војводине, знате на који начин је она функционисала од 2009. до 2012. године, докапитализована је са чак 15 милијарди динара. Наплативост њених потраживања, касније ће се испоставити, била је свега 20%, што значи да та потраживања углавном нису била наплатива.

Још тада су посланици СНС-а у Покрајинској скупштини упозоравали на последице таквог једног криминалног деловања. Наравно, Бојан Пајтић је успео у све ово да укључи чак и посланике Покрајинске скупштине, да подрже ту докапитализацију „Развојне банке“ Војводине. Сведоци смо како се све то завршило.

Оно што је специјалитет у свему томе јесте да је ДС у истој тој банци и за предизборну кампању 2012. године узела кредит, али и у јуну 2012. године, и то са 1,4% камате, без апсолутно икаквих елемената обезбеђења тог кредита. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Када говоримо о инфраструктурним пројектима, односно унапређењу развоја инфраструктуре у Републици, свакако треба посебно нагласити два моста.

Пре свега Жежељев мост у Новом Саду, који је железничко-друмски мост који је премостио Дунав. Он представља значајан објекат и у међународним мерилима, али и велико достигнуће наше технике. Мост ће, уз две пешачко-бицикличке стазе и две друмске траке, имати два колосека којима ће возови моћи да развијају брзину до 160 км за путничке, односно 120 км на час за теретне возове. Жежељев мост показује велику одговорност Владе Републике Србије према сваком инфраструктурном пројекту, односно озбиљност у реализацији свега онога што је обећано грађанима Србије. Вредност инвестиције је око 51 милион евра.

Други мост на Дрини, између Љубовије и Братунца, назван Братољуб, представља посебну симболику јер је спојио две обале. Мостови, поготово они који спајају Србију и Републику Српску, и Србију и БиХ, дају могућност људима који имају за циљ пре свега мир, стабилност и бољи живот, а онда и много боље услове и прилике за размену знања, инвестиција, економски развој и туризам. Мост скраћује пут 50 км са Коридором 11 и луком Бар. Укупна инвестиција је 13 милиона евра, где спадају и мост али и гранични прелаз.

Овакви реализовани инфраструктурни пројекти, када су мостови у питању, показују пре свега снагу земље каква је Србија да се ухвати укоштац са оваквим изазовима и да покаже да и са стране јачине државе, и јачине Владе, и са финансијске стране може да изнесе овакве пројекте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народна посланица Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 7.

У члану 7. се бришу услови који одређују укључење капиталних пројеката у приоритетну област финансирања, већ се ова област уређује уредбом Владе Републике Србије.

Ово је изузетно значајно јер омогућава наставак улагања у изградњу инфраструктуре широм Републике Србије, у изградњу ауто-путева, у наше повезивање са регионом, али и у обнову постојеће инфраструктуре, што нам је изузетно важно. Ово је такође битно са аспекта улагања у обнову објеката – у наше школе, домове здравља, установе социјалне заштите, што се спроводи преко средстава Канцеларије за управљање јавним улагањима.

Само почетком ове године у Трстенику је одобрено 50 милиона за санацију две школе, а крајем године још 70 милиона за санацију преостале две школе у нашој општини. Изузетно је важно, зато што се ови пројекти односе на санирање читавог објекта, од пода до плафона. Дакле једно капитално улагање које омогућава и уштеду у смислу енергетске ефикасности. Ово се, наравно, односи и на установе социјалне заштите и здравствене установе, што је изузетно важно, као и наставак самих инфраструктурних радова.

Морам да напоменем да је та иста општина Трстеник добила 150 милиона за санацију дела магистралног пута, што ће, наравно, повећати безбедност на овом делу Стопање, али исто тако и изградњу кружног тока, првог у нашој општини, који такође утиче на безбедност и сам изглед наше општине.

Ми смо од стране бивше власти имали улагање у један инфраструктурни пројекат, који се односио на аква-парк. Дакле, 120 милиона динара је у Трстенику уложено у изградњу аква-парка, али оно што је кључно јесте да је тај аква-парк наврат-нанос помпезно отворен без употребне дозволе. Дакле, отворен је иако су електричне инсталације биле угрожене и на њих се сливала вода, дакле била су угрожена деца и сви корисници базена. Било је важно да се прикупе политички поени овим потезом.

Дакле, не само што је важно да Република одреди приоритете у капиталним пројектима, важно је и да контролише њихово спровођење и ја из овог разлога подносим амандман у циљу равномернијег улагања у читавој Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге народни посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 7, јер, као што сам више пута рекла, заиста је држава толико опустошена да су, ето, ова влада и ови народни посланици који су овде, значи посланици пре свега владајуће коалиције, спремни да даноноћно раде, а све у циљу да подигнемо ову државу на здраве ноге и кренемо онако како смо започели, значи напредно у нове победе.

Оно што може да се примети јесте то да они посланици који данас у неким преподневним сатима, пошто они сад имају нека преча посла, критикују нас из владајуће коалиције да подносимо неке амандмане, нису ни овде, неће бити ни у дану за гласање, које ће трајати вероватно доста дуго, јер они су ту само да опструирају рад Парламента и ништа друго.

Али чуди ме да више немамо ни опозицију, јер они више не знају шта причају. Па тако, ево, Саша Јанковић, бивши Заштитник грађана, иначе онај познати згрченик у Бечу, данас каже како су избори за савете месних заједница у Крушевцу слични оним у Северној Кореји, изјављује неко саучешће. Он заиста више губи компас и разум и прича све и свашта, а притом напомиње да је на изборима у овим општинама где су расписани СНС већ победио са преко 70%, што – видим, наравно, ту је већ тај разум очуван – даје потврду да је он и сам свестан добре политике коју води СНС.

Али види се да је тотално растурена та наша опозиција и више не знају шта причају; час кажу једно, час друго. Опет, то све нама даје снагу и ветар у леђа да наставимо да се боримо, јер смо на добром путу чим они овако више не знају шта причају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Развој, даме и господо, који је предмет и овог амандмана, евидентно је присутан у граду Београду. У граду Београду, који не само да је преполовио онај катастрофални дуг од милијарду и две стотине милиона који му је оставио „жути тајкун“ Драган Ђилас, већ данас има за ред величине више кранова, градилишта него у његово време.

Ако се питате, грађани Србије, са ким „жути тајкун“ Драган Ђилас планира да врати Београд у прошлост, у време када је био потпуно уништен и девастиран, одговор је стигао данас. Управо са људима које је поменула госпођа Баришић, дакле са досовским ведетама Вуком Тадићевим Јеремићем и Сашом Јанковићем. Ко је ту још присутан? Поред тога што је познато да се Вук Тадићев Јеремић идентификује и међусобно подржава са оним силецијама дверашима, „жуто предузеће“ ДС-а је у свом памфлету рекло да се у потпуности идентификује са удружењем Саше Јанковића.

Иначе, Саше Јанковића, за ког се основано сумња да му је све оне говоре после ког су људи одлазили са митинга писао Славиша Лекић, са странком Бориса Тадића, Зорана Живковића и Борка Стефановића, који је ових дана рекао да би он најрадије правио владу са Аљбином Куртијем. Колико да буде јасно ко су они људи који не подржавају развој наше престонице, већ желе да од ње поново праве ДОС паланку. Грађани Србије, грађани Београда то неће дозволити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У питању је члан 7. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему. Исти је као и претходни, дакле додавање новог става, модернизација.

Неколико пута сам већ, образлажући претходне амандмане, наводио разлоге због којих сматрам да је модернизација неопходна. Као главни аргумент налазим потребу за ефикаснијом и функционалнијом јавном управом, а све у циљу да смањимо злоупотребе које смо имали. Ми смо овде већ неколико пута наводили примере, да ли Смедеревске Паланке, да ли општине Врачар, колеге су причале о АП Војводини, али оно што нисам споменуо, то је да је, рецимо, само у Пословном простору Врачар, за време док су „жути“ управљали том општином, фонд Пословног простора буквално преполовљен, док за 5.354 квадрата не постоји никаква документација из које може да се утврди где су нестали. Где је нестало 5.354 квадрата?

Има ту много примера како су они пословали. На пример, три локала из Фонда јавног предузећа, укупне површине 186 квадрата, размене за два мања, укупне површине од 73 квадрата, од којих преузму само један, и то мањи, од 28 квадрата, а овај други, већи, никад ни не преузму. То је један пример из 2005. године. Много таквих примера има и, као што је једна моја колегиница рекла – било, не поновило се. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Александар Шешел, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Немања Шаровић, Срето Перић, Петар Јојић, Љиљана Михајловић, Томислав Љубеновић, Дубравко Бојић, Никола Савић, Филип Стојановић и Марина Ристић и народни посланик Александра Јерков.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ево после годину дана мењамо члан 56а, који је пре годину дана уграђен. Односи се на принудну наплату. Ово што се овим предлогом закона тражи јесте да се унесе нов став 9, да се сва ограничења принудне наплате прошире и на организације обавезног осигурања.

Међутим, и прошле године, када се уносио овај члан, јавио се стварно један суштински фелер. О чему се ради? Налог за принудну наплату даје Народна банка Србије преко свог одељења, али тај налог спроводи Управа за трезор, јер се код ње воде рачуни што директних што индиректних корисника буџетских средстава.

Прошле године смо рекли, а и сада понављамо, са оваквом врстом ограничења можете да идете само када су у питању наменска средства, када су у питању буџетски фондови, који треба да буду заштићени од принудне наплате, а када су у питању друга средства, не сме да се прошири ова заштита и ова рестрикција, јер се доводи у питање основни принцип, па и принцип Светске банке. Уговор, то је закон за уговорне стране. Шта уколико не испуни уговорну обавезу корисник буџетских средстава према неком привредном друштву, како он да наплати? Добије и налог Народне банке Одељења у Крагујевцу, дође до Трезора, а Управа за трезор не жели да га изврши.

Ово треба да се мало другачије посматра, да и држава, када улази у неке обавезе уговорне природе, па или када себи ствара обавезу спроводећи неки закон где се јављају и појединци као корисници неких услуга или неких права, да на време планира своје обавезе, а не да се једним рестриktivним планирањем или ограниченим средствима, уз ова сва ограничења која су наведена у члану 56а, практично дезавуише налог Народне банке о принудној уплати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, мене брине одсуство дела опозиције. Надам се да немају неки Павловићев аранжман, па ћу за сваки случај скратити. Дакле, ако неко као ми очекује да тај део опозиције, док ми чинимо добро, нама склања камење са пута, онда се грдно варамо. Од тог дела опозиције који сада овде није присутан можемо очекивати само, док напорно радимо, да нам неки камен још наваљују на пут. Толико о њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само да појасним шта је била намера у измени овог члана. Значи, има неколико малих измена. Једна је да се прецизира уместо пет дана, пет радних дана за наплату. Тиме смо желели да проширимо рок, да не буде да се не укључује викенд. То је, чини ми се, јасно без објашњења.

Друго, у наредном параграфу, у оригиналном последњем параграфу, додају се на два места синтагме – односно локалне власти. Пошто желимо да се те исте одредбе односе и на... Пре је било само директних и индиректних корисника буџетских средстава, а овде се додају и локалне власти. И у последњој реченици, која се додаје као нови параграф, каже се – одредбе овог члана сходно се примењују и на кориснике средстава организације за обавезно социјално осигурање.

Оне пре нису биле обухваћене овим законом и ми смо били преплављени захтевима да дајемо мишљење када постоји налог за извршење који се односи на фондове.

Значи, ми смо желели да их ставимо у исту ситуацију и да се они подједнако одговорно односе према свим процесима. Другим речима, како суд пресуди у корист неког корисника, да може да се врши принудна наплата и са рачуна фондова, који се, иначе, нити извршавају преко Трезора нити подлежу нашој контроли. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Само кратко.

Даме и господо народни посланици, данас сам већ говорио о томе какве је погубне последице по Војску Србије и по одбрамбени систем ове државе оставио бивши министар одбране Драган Шутановац. О томе сведоче и депеше које је објавио Викиликс.

Тако је, на пример, 2007. године тадашњи амерички амбасадор у Београду, господин Мајкл Полт, послао је једну депешу Стејт департменту у којој се, између осталог каже, да му је Драган Шутановац рекао да је његова мисија „да припреми српске оружане снаге за улазак у НАТО“, да „он као министар одбране мотри на око 200 активних припадника МУП-а“, у које, каже, „нема поверења јер су их обликовала косовска искуства“.

Другим речима, ради се о човеку који је отворено радио за интересе страних држава и страних војних савеза и који није, каже, по сопственим речима, имао поверење у припаднике војске и полиције који су бранили суверенитет и територијални интегритет Републике Србије на Косову и Метохији током оружаных дејстава 1998. и 1999. године. Искрено се надам да таквих министара, лоших министара одбране, у српској Влади више никада неће бити.

Још једанпут, подршка Влади Републике Србије за средства која су опредељена за Министарство одбране за 2018. годину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани чланови Владе, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман из константне потребе и жеље да правосудни систем буде само још бољи.

Не могу да не кажем да ме Влада Републике Србије није додатно навела да поднесем овај амандман, спомињући локалну самоуправу.

Ја долазим из Ниша и морам да споменем утицајне људе из те локалне самоуправе који су имали значајну улогу у злогласној реформи судства. Имамо, на пример, једног адвоката из Ниша који је тада на потпуно незаконит начин изабран за члана Високог савета судства искључиво захваљујући политичком притиску који је вршила тада владајућа Демократска странка.

Још један Нишлија који је вукао конце у правосуђу био је такође адвокат, али и председник скупштинског Одбора за правосуђе, и није се либио да максимално користи свој политички утицај не би ли судску власт ставио искључиво под контролу Демократске странке. Он је имао ту прилику да отпусти више од 700 судија и да нико не може да постане судија без његове воље. Познат је по томе да је координирао и избор новог састава Високог савета судства, да би потом и сам постао члан тог тела.

Нажалост, такви кадрови су водили правосуђе у време власти Демократске странке. Данас коначно грађани имају правосудни систем у који могу имати поверења. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мићин, изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Буџетом Републике Србије за 2018. годину планирано је 15 милијарди динара за субвенције привреди и ту иду и подстицаји за инвеститоре. У начелној расправи смо могли да чујемо критике појединих опозиционих посланика због ових видова подстицаја инвеститора, међутим, овакве критике су заиста потпуно неоправдане. Јер, према анализи коју је урадила Светска банка за интерне потребе Министарства привреде, у којој је посматрано 30 пројеката за период од октобра 2015. до јануара 2017. године, субвенционисане компаније су донеле инвестиције вредне 340 милиона евра а запослиле 21.276 радника.

Нето плате се крећу од 504 евра у „СР Техниксу“, до 183 евра у „Астер текстилу“. Држава је ових 30 компанија подстакла са укупно 125,4 милиона евра. То је 5.898 евра у просеку по новоотвореном радном месту. Анализом пословања дошло се до закључка да је укупан износ очекиваних јавних прихода 512 милиона евра и 4,08 пута је већи од укупних одобрених средстава за пројекте у посматраном периоду. Такође, и очекивано време за поврат подстицаја кроз јавне приходе износи 14,07 месеци, што показује оправданост оваквих планирања средстава у буџету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

За разлику од Демократске странке, која је водила погубну економску политику и Републику Србију и њене грађане довела до ивице амбиса, данас можемо да кажемо да је Република Србија економски здрава земља. Сем погубне економске политике, Демократска странка Србије водила је и погубну демографску политику, па је у претходних десет година Република Србија изгубила нешто више од 37.000 становника, величине Пријепоља или неког другог града.

Ова Влада води одговорну демографску политику и у том смислу формирано је министарство које се бави демографском и популационом политиком. То је мултидисциплинарни приступ, али желим да истакнем да

је ова Влада одговорна, и за демографију и наталитет за ову годину определила је 600 милиона динара. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, добар део буџета, односно добар део трансфера ка локалним самоуправама од стране Републике Србије троши се за здравствену заштиту.

По актуелном Закону о здравственој заштити, примарна здравствена заштита, односно оснивачка права у установама примарне здравствене заштите припадају управо локалним самоуправама. Оно што је нарочито битно у јеку пре свега рада и функционисања на нивоу Министарства здравља, то су нормативи, строги нормативи, кадровски планови, јесте једна чињеница да, и поред норматива који у одређеним здравственим установама примарне здравствене заштите где оснивачка права имају локалне самоуправе, где је број здравствених радника изнад норматива, локална самоуправа има могућност и има право да из својих сопствених средстава финансира кадрове. Наиме, на тај начин локална самоуправа пре свега финансира плате запослених, додатке на плате, друге принадлежности и накнаде у складу са законом, односно колективним уговором, као и доприносе за обавезно социјално осигурање.

У општини Прокупље се, наиме, из локалног буџета финансира неколико лекара и медицинских сестара који раде у оквиру одређених сеоских амбуланти које су јако удаљене из разлога што је општина врло разуђена. На тај начин сматрам да се локалне самоуправе пре свега одговорно, социјално и здравствено одговорно, понашају. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Мој амандман гласи – планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери

унапреди развој образовања у Републици Србији. Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

Замислите само колико је новца могло да буде уложено у образовање да је „жуто предузеће“ мање пара трошило на путовања, скупе некретнине, луксузне аутомобиле, зимовања и летовања по светским дестинацијама. За разлику од њих, овим предлогом буџета ће бити уложено више од 700 милиона динара за изградњу нових зграда за развој технологије и науке, за технолошке паркове, додатне зграде Научнотехнолошког парка у Нишу, додатне зграде Института за физику.

Буџет који предлажемо предвиђа 3,3 милијарде за модернизацију инфраструктуре основних и средњих школа. Е, овако ради Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господа народни посланици, говорио сам о значајним улагањима у културу после много година. Такође желим кратко поменути и везано за реформу образовања која је покренута и значајним буџетским средствима која су опредељена како за повећање плата запослених, како за само дуално образовање, које ће нам, верујем, врло брзо дати значајан резултат и у самим привредним параметрима.

Штета је што овде нема појединих посланика опозиције. Вероватно су довољно образовани, како сами тврде, а о култури можда можемо да прочитамо на њиховим Твитер налозима. Тамо пишу свашта, углавном неистине. Хајде, Јанковића нема, али има неких који овде могу да уђу и да воде са нама полемику. Па, ето, предложио бих да химна заједничког деловања Саше Јанковића и Саше Радуловића буде – твит твитује мој јаран, твитујем и ја, оба нас је завела амбасада та. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Резултат фискалне консолидације и макроекономске стабилности није само раст плата запослених у јавном сектору, није само раст пензија, већ истовремено пореске олакшице, које држава Србија први пут уводи у својој историји.

Године 2015. смо обећали да, када дођемо у ситуацију да немамо фискални дефицит, добијемо могућност да почнемо да растерећујемо приходовну страну буџета, односно да вршимо умањење пореза на рад, и то радимо у три нивоа у овом закону о буџетском систему. Пре свега, опорезиви део зарада повећавамо са 11.740 на 15.000, што је значајно растерећење. Истовремено настављамо са програмом који смо имали тако да максимални могући износ који се уплаћује по основу обавезног здравственог и пензионог осигурања буде 25%, односно 75% је умањење и први пут у историји Србије уводимо ослобађање од било каквог плаћања пореза у временском периоду од две године. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите, колега Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: У Хрватској је током рата отето – путем уговора, под притисцима и претњама или путем предуговора – око 10.000 српских кућа.

Даћу само један пример, породице Момчила и Мирјане Томашевић, који су имали велику у кућу у месту Водице код Шибеника и који су, због притисака и претњи, из страха за своју безбедност, били принуђени да своју кућу замене са једним Хрватом из Книнског Поља, Бранком Марићем. Потписан је један предуговор који није могао да произведе никакве правне учинке. Речено је да ће бити свако у туђој кући до окончања ратних дејстава. Међутим, 1994. године Бранко Марић је покренуо судски поступак, уписао се као власник српске куће у Водицама.

Мирјана и Момчило Томашевић су покушавали 20 година судским путем да поврате своју кућу. Нажалост, хрватско правосуђе Општинског и Жупанијског суда у Задру преко Врховног суда одбило је њихову борбу за своју кућу. То је само један у низу доказа отимања, односно легализовања етничког чишћења пола милиона Срба из Хрватске. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, циљ овог амандмана је да се законским решењем додатно подстакне смањење сиромаштва на подручју Републике Србије.

Ово планирање употребе буџетских средстава и планирање да буџетски систем буде у функцији смањења сиромаштва показало је своје

добре стране на територији Републике Србије. То исто треба применити и на територији Покрајине Војводине, где је „жуто предузеће“ колико до 2016. године злоупотребљавало средства која су била намењена за смањење сиромаштва.

Једна од тих злоупотреба је и деоба средстава која су била намењена из буџета за извођење јавних радова на територији Војводине. Чак 22 удружења, чији су законски заступници чланови ДС-а, добила су 26 милиона динара. Није спорно да сви могу да учествују у овоме, али о вероватноћи да је овде деоба била искључиво из партијских разлога и да је тај новац отишао у погрешне сврхе а не на смањење сиромаштва говори овај број од 22 неспорна члана ДС-а који су добили овај новац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вујадиновићу, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Трудићу се што краће, заиста мислим да смо данас доста ствари рекли.

Кажу да криминал и корупција не познају ни веру, ни нацију, ни границе, ни боју коже, а очигледно ни материјални статус било ког човека. Пример за то је ДС, која је за својих 16 година, ево, до прошле године, у АП Војводини потрошила из онога несрећнога Фонда за капитална улагања милион и по евра за изградњу дворца Хетерленд, тј. дома за децу са сметњама у развоју.

Осим тога, то је требало да донесе и нових 50 радних места за мештане где је тај дом требало да буде изграђен. Нити смо када видели тај новац, нити смо када видели тај дом, нити су када мештани видели радна места која су била предвиђена у том дому за децу. То је и данас предмет истраге надлежних органа и надамо се да ће се коначно ући у траг том новцу а они који су за то одговорни завршити на месту где је то предвиђено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Србија је једно велико градилиште, то је већ свима јасно, и све што су они који су са омаловажавањем, цинизмом и злбом говорили о успесима Владе Републике Србије није више вредно коментара.

Србија постаје мрежа коридора и у друмском и у железничком саобраћају и читав низ инвестиција и пројеката које спроводи Влада Републике Србије јасно говори о фискалној стабилности Републике Србије. Ако поменемо коридоре Ниш–Мердаре, Коридор 10, реконструкцију куће у Краљеви, пругу Београд–Будимпешта, Београд – јужни Јадран, мостове „Жежељ“, „Братољуб“, Моравски коридор, ауто-пут Нови Сад – Рума, Рума – Шабац, брзу саобраћајницу Шабац – Лозница, обилазницу око Београда и велики број локалних путева и пруга који се реконструишу, онда је јасно сазнање и јасно се говори о томе да ова Влада води одговорну политику према грађанима Србије и то нек је свима јасно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите, колегинице Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 8. закона о буџетском систему у циљу равномерног улагања у све крајеве Републике Србије.

У претходном периоду су Влада Републике Србије и сва министарства заиста показала одговорност у смислу опремања здравствених институција и институција које су намењене пружању услуга социјалне заштите, полицијским станицама. У то смо могли да се уверимо у претходним месецима, када су сви домови здравља били опремљени санитетима, односно мини-болницама практично. Ова средства су била прикупљена од одлагања кривичног гоњења и ово је заједнички пројекат Министарства правде и Министарства здравља.

Такође су и центри за социјални рад опремљени колима како би ефикасније радили и лакше дошли до свих својих корисника. Полицијске станице су такође опремљене у сваком округу, у сваком граду и у свакој општини ради ефикаснијег рада и овај амандман је управо у циљу даљег равномерног улагања у све крајеве Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге народни посланици, поднела сам на члан 8. амандман у циљу бољег функционисања и оснажења здравственог система, а морамо признати да се много тога радило у претходном периоду. Овом приликом само желим да подсетим да смо мислили и на будућност, пре свега на наталитет, и да смо у том циљу доносили и добре реформске захтеве у претходном периоду.

Од 1. јануара 2016. за породиље се бесплатно примењује епидурална анестезија. Морам да подсетим да раније то није био случај. Такође, од јуна 2016. финансира се и трећи покушај за биомедицински потпомогнуту оплодњу о трошку РФЗО-а. Значи да мислимо на то да наталитет повећамо и, наравно, да будућност наше деце буде боља, тако да позивам још једном све народне посланике да овај закон подржимо у потпуности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем.

Развој, даме и господо народни посланици, који је предмет и овог амандмана, заиста се јако добро и јасно види на делу у нашој престоници, у граду Београду. Тај развој, наравно, природна је последица озбиљног и одговорног понашања, домаћинског поступања, које се, између осталог, може сагледати и кроз рад комуналних предузећа. Данас та предузећа успешно раде, успешно послују, што, наравно, не може ни да се пореди са периодом када је градом жарио и палио „жути тајкун“ Ђилас Драган и када су та иста предузећа радила са губитком од преко две милијарде динара.

Ко данас заједно са „жутим тајкуном“ Ђилас Драганом сања да поново врати Београд у мрак до 2012. године, односно периода када је „жуто предузеће“ уништавало све чега се такне делујући заједно. Па сви они који припадају свим тим филијалама, подружницама и осталим подваријантама „жутог предузећа“ и досовске ведете Саша Јанковић и Вук Тадићев Јеремић који су данас обнародовали да сарађују са Ђиласом и његовим потрчком Шапићем, али и остали са којима се поистовећују, а ту су и Борис Тадић и Зоран Живковић, Драган Шутановац, наравно, двераши силеције и њихови пешадинци, а било би лепо да сви заједно, поштујући ону народну – досманлисти, сви сте исти, не забораве и удружење грађана Саше Радуловића. Сигурно ће им њихово изванредно познавање музичке уметности, али и филмске уметности, јако добро доћи. Да ти људи не направе поново од Београда ДОС паланку, сигуран сам становници престонице неће дозволити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 8. Предлога закона, дакле исти амандман као на претходни члан, исто је образложење, да не читамо. Дакле, модернизација Републике

Србије, потреба за модернизацијом, а све у циљу функционалније и ефикасније управе, али и функционалније и ефикасније локалне самоуправе.

Малопре смо имали неке лоше примере везане за општину Врачар, чули смо како је то било у 2005. години, али у 2006. години имамо још гори пример. Исто је у питању Јавно предузеће „Пословни простор“ Врачар, када је из Фонда изузет локал површине од 56 квадрата како би био размењен за локал површине од 33 квадрата у новоизграђеном будућем објекту. То је рађено по принципу – ја теби одмах сада дам локал од 56 квадрата, а ти мени некада, негде, можда, локал од 33 квадрата. Да ствар буде гора, та реализација никада није извршена, зато што купац, односно инвеститор никада није приступио рушењу старог и изградњи новог објекта, већ је уступљени објекат продао трећем лицу за 80.000 евра и никоме ништа.

Дакле, то је био још један пример који говори о томе како су „жути“ водили општину Врачар. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици заједно Александар Шешел, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Немања Шаровић, Срето Перић, Петар Јојић, Љиљана Михајловић, Томислав Љубеновић, Дубравко Бојић, Никола Савић, Филип Стојановић и Марина Ристић, народни посланик Дејан Шулкић, заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, народни посланик Александра Јерков и народни посланик Балша Божовић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Чланом 9. врши се одговарајућа измена у члану 61. Закона о буџетском систему. На први поглед изгледа да је интервенција скромна, јер се само мењају проценти па оно што је било до пет мења се да буде до десет одсто и код организације обавезног осигурања када је у питању трошак здравствене заштите и преко десет посто.

Ми смо тражили амандманом да се ово брише зато што... Али да не улазим у све ове ситне детаље поводом овога, поента је у следећем. Ако дође до неке промене у некој апропријацији, директни корисник буџетских средстава уз сагласност министарства може да изврши одговарајућу промену.

Погледајте колико то изгледа бесмислено на примеру, рецимо, буџета за 2018. годину. Као директни корисник буџетских средстава помиње се, рецимо, кабинет. Ево да узмемо кабинет министра без портфеља задуженог за регионални развој и јавна предузећа, 850 милиона

динара је планирано. Уколико би се десила нека измена, нека потреба да се нека апропријација промени, досада је било ограничење до пет посто уз сагласност Министарства финансија, а сада је до десет посто.

Онда се поставља питање шта је са озбиљношћу буџета, шта је са одговорношћу оних који су задужени за извршење буџета, шта је са одговорношћу оних који су задужени за планирање буџета. По правилу, када дође до много већих одступања у неким од тих апропријација, иде се на ребаланс буџета, без обзира на то што не постоје разлози за његово повећање или смањивање у зависности од прилива или одлива средстава.

Сматрам да повећање овог лимита на 10% појачава дискрецију код директних корисника буџетских средстава. Мада ми уопште није јасно како је кабинет могао да буде директни корисник буџетских средстава када кабинет по закону није ни орган државне управе нити посебна организација. Како сте ви то скарабуцили у овом предлогу закона о буџету за 2018. годину биће интересантно.

Ради потпуне информисаности само морам да кажем да се ова интервенција односи на општа примања која су регулисана Законом о буџету, а не на она која су, ајде да кажем, наменска примања, која долазе из других фондова, те на тај начин очигледно постоји неки страх када је у питању ЕУ и када се њихова средства преусмеравају преко директних корисника буџетских средстава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандмане у истоветном тексту...

Само мало.

Господине министре. Желите реч? (Да.)

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Желим само кратко да појасним.

Ово се не односи на ту укупну своту тог раздела, него се односи на апропријације унутар тога. Значи, ово што се дозвољава било је претходне године дозвољено у склопу члана којим се објашњавало програмско буџетирање. Било је дозвољено изузетно до 10%, имајући у виду број захтева који добијамо и потребу да се одговорност у ствари појачава тиме што министарства сама своје грешке у планирању „пеглају“ на тим малим променама међу разделима остајући у оквиру апропријације, односно раздела целог министарства, или кабинета, или било ког корисника. Ми сматрамо да је потребно већи степен одговорности пребацивати на кориснике и, наравно, задржати контролу да не би дошло до било какве злоупотребе.

Ми се налазимо у ситуацији у којој је готово немогуће планирати врло прецизно те поједине делове. Навешћу вам примере. Код различитих пројеката, они се налазе у ситуацији да не могу прецизно да планирају колико ће тачно средстава бити потрошено, нпр. на грађевинске радове, на

опрему, на компјутере, на програме итд., и онда морамо да интервенишемо и да мењамо те апропријације иако се укупна вредност пројекта не мења.

Значи, то је смисао овога, да се олакша реализација буџета и да се не компликује релокација средстава која остају у оквирима. Према томе, не ради се о ребалансу буџета, он остаје у оквиру истих средстава која су дата на разделу, у оквиру истих средстава на неком нивоу агрегације. Хвала.

(Зоран Красић: Мени је одговарао, погрешно је министар. Ја морам да објасним.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Красићу. Па одговарао је вама.

(Зоран Красић: Па погрешно је.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А, погрешно је министар, у реду.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја морам да објасним. Узмите члан 5. Предлога закона о буџету за 2018. годину и узмите одговарајући члан Закона о буџету за 2017. годину па погледајте где су ти ваши капитални издаци, где су ти ваши капитални пројекти. У добром делу они се понављају. Зашто? Зато што се приказују трогодишње. Је л' тако? Па кад погледате шта је прошле године у 2017. години наведено да ће да се реализује у 2018. години, видите велико неслагање од министарства до министарства. Ако неко зна да ради програмски буџет, нека ради програмски буџет, али немој да се крије иза промене износа у оквиру апропријације.

И друга једна ствар, под хитно треба да промените ону одредбу закона о капиталним пројектима. Тамо сте ставили грађевинске објекте, експропријацију, земљиште итд., па сте ставили машине и опреме. Молим вас, разграничите. Разграничите шта је текуће одржавање, шта је инвестиционо одржавање, шта су класични капитални пројекти са некретнинама, а шта је ситан инвентар, шта су машине, шта су компјутери. Они вас варају. Они вам убацују и компјутере у капиталне пројекте. Ја због вас ово причам, јер сутра ће неко да отвори ове књиге.

Ова данашња расправа је фантастична. Знате због чега? Зато што остаје стенограм. А свако је роб своје речи коју је рекао у овој сали, без обзира на то да ли данас, да ли пре 20 година. Неко ће да чита ове стенограме па ће сутра да вас прозива шта сте рекли, шта сте урадили, шта сте обећали, како сте се понашали. Водите рачуна о томе. Ја због вас ово причам, због себе не причам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја се вама захваљујем искрено и сматрам да су ова ваша упозорења од срца и са добром намером. Ја се трудим да кажем оно што стварно мислим и што можемо да одржимо.

Желим само да вам кажем да ово није суштинска промена у односу на оно што је писало прошле године. Значи, изузетно у члану 18. прошле године је писало, изузетно од члана 12. став 1. овог закона у 2015, 2016. и 2017. години, значи пре три године – преусмеравање апропријације може се вршити у износу до 10% вредности апропријације чија се средства умањују.

Значи, другим речима, не може се променити ниво средстава на нивоу раздела, али се могу мењати средства између компјутера, опреме, зграде итд. Пошто нико не успева тако прецизно то да каже и свако прекорачење ван тога захтева посебну сагласност или интервенцију преко текуће буџетске резерве.

Ми само не желимо да се мешамо у мале измене које министарство или било који други корисник буџетских средстава може да уради на сопствену одговорност и да о томе поднесе и захтев и добије сагласност министарства и после тога то покаже у извештају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик проф. др Марко Атлагић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, господо министри, овај члан говори о томе да организација за обавезно социјално осигурање по одлуци директора организације може вршити преусмеравања апропријација одобрених на име одређеног расхода, издатака у износу до 10% вредности, а преко 10% за трошкове здравствене заштите. То се односи и на борце учеснике у овом рату.

Пошто су ми послали 40 порука да су ужаснути данашњом изјавом господина Балше Божовића и изјавом господина „Кенојчића“ да су они кривци за рат и владајућа коалиција, ја их молим, ову двојицу, да никада у овом високом дому то не изрекну, јер ће се суочити са стравичном истином.

Поштовани борци, нека вас утеше ова два цитата. Први, изречен 17.5. господње 1999. године: „Југославија се мора бомбардовати. Само наставите да бомбардујете, попустиће они“; „Шпигел“ број 20/1999. Други цитат 9.5.1999: „Немојте потписивати никакве споразуме о крају бомбардовања, јер то омогућава Милошевићу да се одржи на власти“; немачки лист „Рајн цајнтунг“.

Поштовани народни посланици, сретан сам што мој председник странке Војислав Шешел, кад сам био, није ово изрекао. Сретан сам што мој председник странке Томислав Николић није ово изрекао. Сретан сам што мој председник странке Александар Вучић није ово изрекао. Ово је изрекао њихов председник странке и нека ме никада више не повлаче за језик, јер ће се суочити са стравичном изјавом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Овде недостаје само Рача, знате.

Даме и господо народни посланици, овде се ради о преусмеравању апропријација, проценти – пет, 10%. Кад смо већ код процената, ови мајстори за проценте, за личне проценте, очигледно имају неки аранжман. Ко ту с ким, Свети Петар знао; вероватно Павловић то зна најбоље.

Даме и господо, за који проценат је онај прави Шутановац...? Има у Нигерији онај лажни. Нигерија боље прошла, имала лажног Шутановца, а ми смо имали правог. За који проценат је прави „Зграбиновац“ продавао тенкиће Т-72, Т-55 итд.? За четири до десет хиљада долара.

За који проценат је тај прави Шутановац – јер је Нигерија имала више среће, имала лажног – продавао и уништавао стреле М-2 за 250 евра када су оне коштале 10.000, па кад то помножите са хиљаду – две хиљаде комада, добијете штету од 20, 30 или 40 милиона евра.

За који новац је уништавао и продавао чамце? За који проценат је тај мулац „Зграбиновац“ успео да отуђи 1.100 или 1.200 противавионских топова? То би надлежни органи требало да утврде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, у духу данашње дискусије ја ћу само да подсетим да смо за министра одбране имали човека који је тврдио да је „КиМ суштински изгубљено, зато што смо тенковима одговорили на жељу Албанаца за аутономијом и равноправношћу“. Имали смо за министра одбране човека који се хвалио и написао у својој биографији, пре него што је изабран за министра 2007. године, да је завршио обавештајни курс у Маршаловом центру у Гармиш-Партенкирхену, да је на питање новинара о преамбули Устава Републике Србије Драган Шутановац рекао: „Преамбула не уважава реално стање ствари на терену, а морамо да се бавимо политиком као вештином могућег“. Таквих цитата имате колико хоћете.

Мени су заиста част и задовољство и желим да се захвалим свим посланицима Српске напредне странке, свим посланицима Посланичке групе Покрет социјалиста, Народна сељачка странка и Уједињена сељачка странка Србије и свим осталим колегама који чине скупштинску већину и подржавају политику Владе Републике Србије што су данас јуначки бранили амандмане. То нису амандмани против Владе Републике Србије, то су амандмани којим се афирмише наша заједничка политика, и

скупштинске већине и Владе Републике Србије, а то је да Република Србија и њени грађани у свим областима друштвеног живота крупним корацима иду напред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани чланови Владе, даме и господо народни посланици, један од најважнијих стратешких циљева у реформи правосуђа коју спроводи Влада Републике Србије јесте растерећење судова, убрзање поступака и информисање грађана о различитим могућностима за остваривање својих права и различитим могућностима решавања спорова.

Министарство правде настоји да правду приближи грађанима, обезбеди равноправан третман, и то пре свега убрзавањем судских поступака и растерећенијим радом судова. Крајњи циљ је унапређење правне сигурности, квалитета и ефикасности судских поступака, ефективније решавање судских спорова.

Боља финансијска основа само ће допринети бржем остваривању циљева које је поставило Министарство правде.

Са друге стране би требало наставити рад на унапређењу правосудне инфраструктуре. Имамо Палату правде у Београду и Крагујевцу, зграде Привредног и Прекршајног суда у Нишу, доградњу Основног и Вишег суда у Новом Саду и Трећег основног суда у Београду. На тај начин смањују се комунални трошкови и трошкови одржавања, као и издаци за пратеће особље.

На тај начин би се додатна средства која би се предвидела усвајањем овог амандмана могла користити за неке друге области у оквиру правосудног система. Та средства би се могла користити за спровођење мера које предвиђа Акциони план за Поглавље 23, потребних обука, модернизацију и дигитализацију правосуђа и слично. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Овом дискусијом бисмо завршили са данашњим радом.

Настављамо сутра у 10.00 сати, а по амандману на члан 9. који је поднео народни посланик Жарко Мићин.

(Седница је прекинута у 20.00 часова.)